

חלק רביעי

מסדור התפלות כמנהג הקראים :

Хелекъ ревіи

МиСидуръ Гашефилопъ КЕМИНГАГЪ

ГаКАРАИМЪ Т. Е.

Четвертая Часть МОЛИТВЪ По

Обряду Караимовъ.

נדפס בגוזלו

ПЕЧАТАНО ВЪ ЕВПАТОРИИ

בדפוס כ"ר מרדכי טירישקו הכותב בכ"ר יצחק הזקן
כפלי ז"ל בשנת חמשת אלפים וחמש
מאות השעים ושש שנים לבריאתה :

והסמן כי שומע אל אביונים ה' פ"ק

ВЪ ТИПОГРАФІИ КУПЦА МОРДХАЯ

Тиришкана 1836 Года

תחת
ממשלת ארוננו הארון הרחמן הקיסר הגדול
ניכלאיי פוולאוין הראשון אימפראטור
המושל על כל ארצות רוססיה
ושאר הגלילות המשוועכדות ההת יד ממשלתו ירום הודו והנשא
מלכותו מעלה מעלה אבי"ר :

25/11
11

ברשיון הצענזור

Печаташь Позволяется съ шѣмь:
чтобы По напечатаніи представлены
были въ ценсурный комитетъ при
Экземпляра; Вильно Августа 12
дня 1836 года;

Ценсоръ Левъ Боровскій;

שמות החרים

שמות החרים המבורחים שהביאו החלק הרביעי הזה לבית
הדפים בפור מקופת צדקת חברתם הקדושה ישלם יי
פעלם ותחי משכורתם שלמה והיו לזכרון לפני יי תמיד :

כ"ר דוד הגביר המרום והנעלה המשכיל החשוב יצ"ו בכ"ר
יהודה ירושלמי המשכיל הזקן ונשוא פנים ההגון
והנהדר ז"ל דמתקרי י"ל : מתושבי קה"ק גזלונא י"ע :

כ"ר אברהם המשכיל ההגון והנהדר יצ"ו בכ"ר שמואל הזקן
ונשוא פנים ההגון והנהדר ז"ל דמתקרי כוילי
מתושבי קה"ק גזלונא י"ע :

כ"ר שבת גבאי המשכיל ההגון והנהדר יצ"ו בכ"ר יוסף
הזקן ונשוא פנים ההגון והנהדר ז"ל דמתקרי ירקא
מתושבי קה"ק גזלונא י"ע :

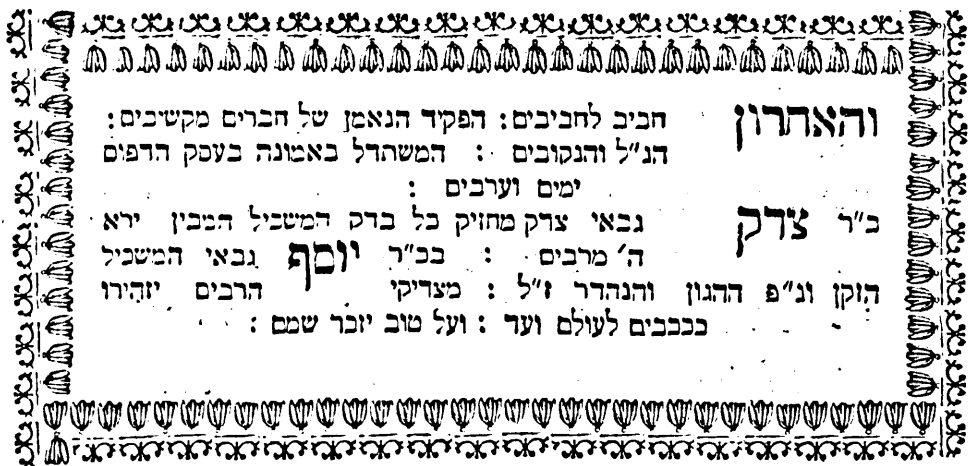
כ"ר שלמה כהן המשכיל ההגון והנהדר יצ"ו בכ"ר אליא
כהן הזקן ונשוא פנים ההגון והנהדר ז"ל : דמתקרי
סלוב מתושבי קה"ק קלעא י"ע :

כ"ר שלמה המשכיל ההגון והנהדר יצ"ו בכ"ר יוסף סינאן
הזקן ונשוא פנים ההגון והנהדר ז"ל דמתקרי סינאני
מתושבי קה"ק קלעא י"ע :

ואלו הם חבריהם הנפטרים שגם להם יד ושם בקופת הצדקה
הזאת טוב מבנים ומכנות : תנצ"בה :

כ"ר חנוכה הנכבד והחשוב ההגון והנהדר ז"ל בכ"ר מרדכי
הזקן ונשוא פנים ז"ל דמתקרי מנגובי :

כ"ר שבת המשכיל ההגון והנהדר ז"ל בכ"ר בנימין הזקן
ונשוא פנים ההגון והנהדר ז"ל דמתקרי שקאי :

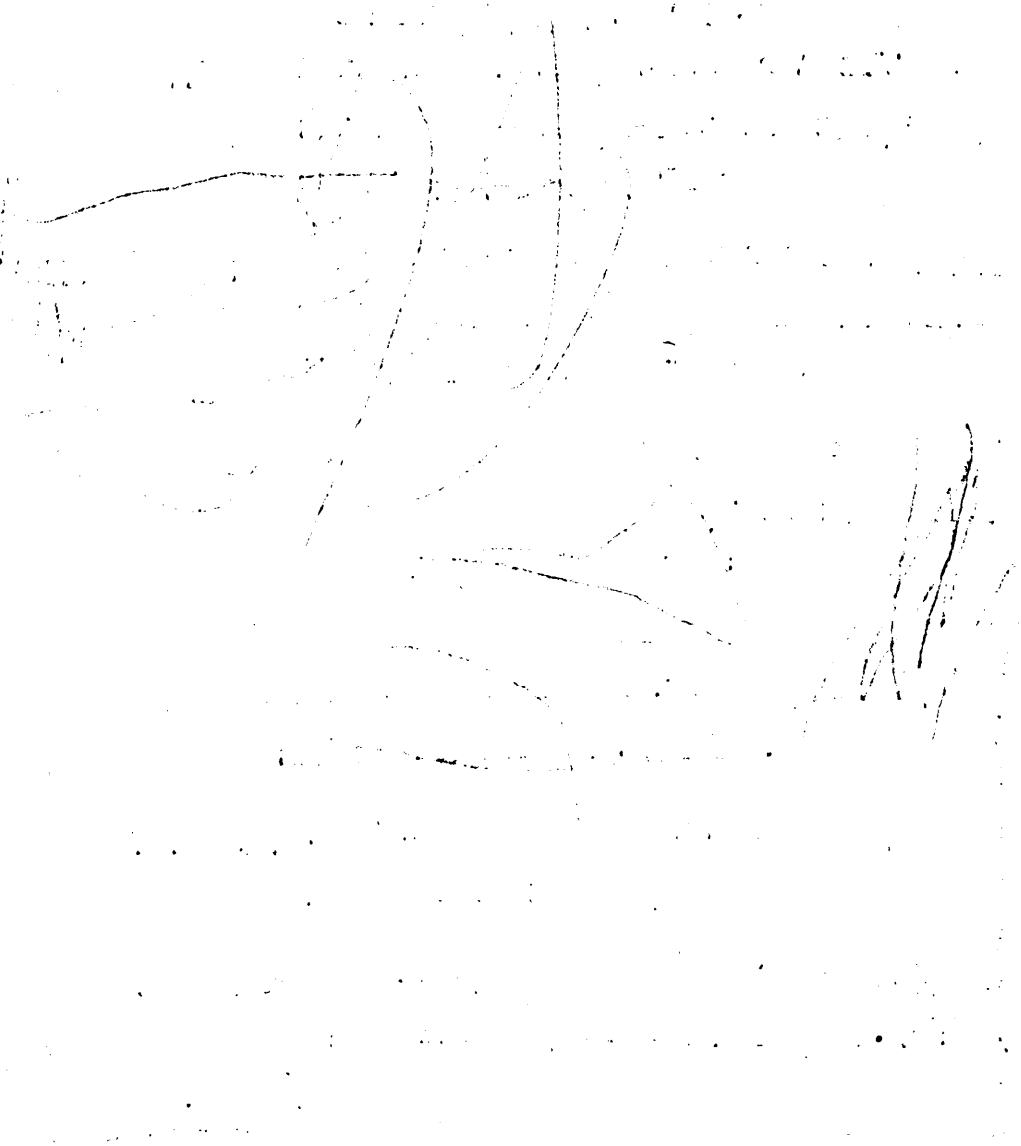

והאתרוג

חביב לחביבים: הפקיד הנאמן של חברים מקשיבים:
הנ"ל והגקובים: המשתדל כאמונה בעסק הדפים
ימים וערכים:

ב"ר צדק

גבאי צדק מחזיק כל בדק המשכיל המבין ירא
ה' מרבים: ככ"ר יוסף גבאי המשכיל
הזקן וג"פ ההגון והנהדר ז"ל: מעדיקי הרבים יזהירו
בככבים לעולם ועד: ועל טוב יזכר שמש:

כן יאכלו הקראים : ואכלת ושבעת וברכת

את

היין

לחול

כי הוא יבקר חתה אחיו

הודו ליהוה אלהינו מלך העולם אשר ברא עין הגפן ומיניו משמת לבב בני האדם בפתוח גוון ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד. ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הניתן לנו ששון ושמחה ובורא פרי הגפן. אמן. ותעשה המוציא

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ. אמן

ואחר כאכילה מברכים לזן ומפרנס לכל

ברוך מאבילנו ברוך משביענו ברוך מרנינו : ברוך משביע רעבים ברוך מרנה צמאים. ברוך הניתן לחם לכל בשר. פי לעולם חסדו : יהי חסדך יהוה עלינו כפאשר יחלנו לך. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן : ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם : לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והתעצת וההודו פי כל בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש. והעשר והקבור מלפניך אתה מושג בכל ובידך כח וגבורה וכידך לגדל ודחוק לכל : ועתה אלהינו מורים אנחנו לך ומחללים לשם תפארתך : ואנחנו נברך ית מעתה ועד

ברכת חל

ועוד עולם הללויה : עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם
בעתו . פותחת את ידך ומשביע לכל חי רצון . רצון תשבענו ורצון
העבר ממנו והמריפנו לחם הקנו ושלחנה ערוך לכל . בארץ אפרך
ובגמילות חסדיך אנו חיים וקומים ומפתיחת ידך : ביאתה הוא זון
ומפרנס ומכלכל לכל ומבין מוון ומחיה לכל בריותך אשר בראת :
ברוך אתה יי' הון את הכל אמן : נודה לי חסרו ונפלאותיו לבני
אדם : פי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב : לא יבשו בעת
דעה ובימי רעבון ישבעו : ואכלת ושבעת וברכת את יי' אלהיך על
הארץ הטובה אשר נתן לך : בית ישראל ברכו את יי' בית אהרן
ברכו את יי' . בית הלוי ברכו את יי' יראי יי' ברכו את יי' ברוך
יי' מציון שכן ירושלים הללויה : יי' עו לעמו יתן יי' יברך את עמו
בשלום : ברוך יי' לעולם אמן ואמן : ברוך אל עולם שאכלנו משדו
ובטובו הגדול חינו ברוך אתה יי' הון את הכל :

ואם יקרה ראש חדש חאמר

מאת יי' היתה זאת היא נפלאות בעינינו : זה היום עשה יי'
נגילה ונשמחה בו : ועברתם

ובנקר חוסיף

וביום שמהתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצוצרות
על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם
אני יי' אלהיכם : ועברתם

ואם יקרה מהן קדס כנשואין חאמר

אז תשמח בתורה במחול ובחורים וזבחים יחדו והפכתי אכלם לששון
ונחמתים ושמחתים מיגונם : וריתי נפש תבתינים דשן ועמי
את טובי ושבעו נאם יי' . כה אמר יי' עוד ישמע במקום הנה אשר
אתם אמרים תרב הוא מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות
ירושלים הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה : קול ששון וקול
שמחה קול חתן וקול בלה קול אמרים הודו את יי' צבאות פי טוב
יי'

יְיָ כִּי לְעוֹלָם חָכְרוּ מְבִיאִים הוֹדָה בֵּית יְיָ כִּי אָשִׁיב אֶת שְׁנוֹת הָאָרֶץ
כְּבָרָא שְׁנֵת אָמַר יְיָ : יִשְׁשׂוּם מִדְּבַר וְצִוָּח וְתִגְלַל עֲרֵבָה וְתִפְרַח בְּחִבְצֹלֶת :
פָּרַח תִּפְרַח וְתִגְלַל אַף גִּילַת וְרִנָּן כְּבוֹד הִלְבְּנוּן נִמְן לָהּ הַדָּר הַכְרַמֶּל
וְהַשָּׂרוּן הִמָּה יֵרָאוּ כְּבוֹד יְיָ הַדָּר אֱלֹהֵינוּ : וְאַרְשִׁתֶּיךָ לִי לְעוֹלָם וְאַרְשִׁתֶּיךָ
לִי בְצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים : וְאַרְשִׁתֶּיךָ לִי בְּאִמּוּנָה וְיִרְעַת
אֶת יְיָ : וְעִבְרַתֶּם

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ מֵיָמַי לָנוּ אֶת דְּבָרְךָ הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עַל
יְדֵי נְבִיאֶיךָ : לֹא יִגְעוּ לָרִיק וְלֹא יִדְרוּ לְכַהֲלַח כִּי וְרַע
בְּרוּכֵי יְיָ הִמָּה וְצִאֲצֵאֵיהֶם אֲתָם : וּרְחוּבוֹת הָעִיר יִמְלֵאוּ יְלָדִים וְיִלְדוֹת
מִשְׁתַּקִּים בְּרַחֲבוֹתֶיהָ : וְעִבְרַתֶּם

וְאִם יִקְרַח מִנוּךְ הַכִּיִּת תִּחַמַר

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ מֵיָמַי לָנוּ אֶת דְּבָרְךָ הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עַל
יְדֵי נְבִיאֶיךָ : וּבְנוּ בָתִּים וַיִּשְׁכְּבוּ וַיִּנְטְעוּ בְרָמִים וְאָבְלוּ
פְרִים . לֹא יִבְנוּ וְאַחַר יֵשֵׁב לֹא יִטְעוּ וְאַחַר יֵאָבֵל כִּי כִימֵי הָעֵץ יִמֵּי
עַמִּי וּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם יִבְלוּ בַחֲרִי : וְעִבְרַתֶּם

וְאִם יִכִּיֵּה שְׁלֵמֵן תוֹדֵה לְכֹלְכֵי מַדְבְּרוֹת תִּחַמַר

הוֹדוּ לִיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חָכְרוּ : יֹאמְרוּ גְאוּלֵי יְיָ אֲשֶׁר
גָּאֵלָם מִיַּד צָר : וּמֵאַרְצוֹת קִבְצָם מִמּוֹרֶחַ וּמִמְעַרְבַּב מִצְפּוֹן
וּמֵיָם : תָּעוּ בַמִּדְבָּר בְּיִשְׁמִיּוֹן דָּרָךְ עִיר מוֹשֵׁב לֹא מָצְאוּ : רַעֲבִים גַּם
צָמֵאִים : נִפְשָׁם כָּהֶם תִּחַעַטְפָּה : וַיִּצְעְקוּ אֵל יְיָ כִּצָּר לָהֶם מִמִּצּוֹקוֹמֵיהֶם
יִצִּילֵם : וַיִּדְרִיבֵם בְּדָרָךְ יִשְׁרָה דָלְקַת אֵל עִיר מוֹשֵׁב : יוֹדוּ לִיְיָ חֶסְדּוֹ
וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם : כִּי הִשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ שִׁקְקָה וְנֶפֶשׁ רַעֲבָה מֵדָא טוֹב :
מִשְׁמָרִים הַכְּלִי שׁוֹא חֶסֶד־וְעֹזֵבוּ . וְאֲנִי בְקוֹל תוֹדָה אֲזַכְּרָה לְךָ אֲשֶׁר
נִדְרַתִּי אֲשַׁלְמָה יִשׁוּעַתָּה לִיְיָ : וְעִבְרַתֶּם

וְאִם יִכִּיֵּה תוֹדֵה יֵנָח מִזִּיחַ הַסֶּהַר תִּחַמַר

הוֹדוּ לִיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חָכְרוּ : יֹאמְרוּ גְאוּלֵי יְיָ אֲשֶׁר
גָּאֵלָם מִיַּד צָר : יִשְׁבִּי חֶשֶׁד וְצִלְמֹת אֲסִיּוֹ עֵנִי וּבְרָזֶל : כִּי
הִמְרוּ

ברכת חל

הִמְרוּ אִמְרוּ אֵל וְעֵצָה עֲלוּן נֶאֱצוּ : וַיִּכְנַע בְּעַמְל לָכֶם בְּשָׁלוּ וְאִין עֵזוֹר :
וַיִּזְעָקוּ אֵל יְיָ בְּצַר לָהֶם מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁעֵם : יוֹצִיאֵם מִחֶסֶד וְצַדִּיקוֹת
וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתֵּן . יוֹדוּ לַיְיָ הִכְרוּ וַנִּפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם : כִּי שִׁבְר
דְּלֹתוֹת נִחַשְׁתָּ וּבְרִיתִי בְּרוּל גִּדַּע . מִשְׁמָרִים הִבְלִי שְׂוֹא חֶסֶד יַעֲזוּבוּ . וְאִנִּי
בְּקוֹל תּוֹדָה אֲזַכְּרָה לָךְ אֲשֶׁר נִדְרַתִּי אֲשַׁלְּמָה יִשׁוּעָתָה לַיְיָ : וְעִבְרַתָּם

וְהֵם יִכִּיחַ הוֹדַת כַּקְמִים מַחֲלִים חֲחֲמֵר

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ : יֹאמְרוּ גְאוּלֵי יְיָ אֲשֶׁר גָּאֲלָם
מִיַּד צָר : אֲוֹלִים מִדְּרָךְ פִּשְׁעֵם וּמִעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתְעַנוּ : כָּל
אֲכָל חֲתָעֵב נַפְשָׁם וַיִּגִּיעוּ עַד שְׁעַרֵי מוֹת : וַיִּזְעָקוּ אֵל יְיָ בְּצַר לָהֶם
מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁעֵם : יִשְׁבַּח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם : יוֹדוּ לַיְיָ
חֶסֶדוֹ וַנִּפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם : וַיִּזְכְּרוּ וּבְחֵי תּוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו כְּרִנָּה :
מִשְׁמָרִים הִבְלִי שְׂוֹא חֶסֶד יַעֲזוּבוּ : וְאִנִּי בְּקוֹל תּוֹדָה אֲזַכְּרָה לָךְ אֲשֶׁר נִדְרַתִּי
אֲשַׁלְּמָה יִשׁוּעָתָה לַיְיָ : וְעִבְרַתָּם

וְהֵם יִקְרֵה הוֹדַת יִחֲוִי כִּיס חֲחֲמֵר

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ : יֹאמְרוּ גְאוּלֵי יְיָ אֲשֶׁר גָּאֲלָם
מִיַּד צָר : יוֹרְדֵי הַיָּם בְּאִנְיוֹת עֲשִׂי מְלֶאכֶה בְּמַיִם רַבִּים . הִמָּה
דָּאוּ מַעֲשֵׂי יְיָ וַנִּפְלְאוֹתָיו הַמִּצּוֹקָה : וַיֹּאמְרוּ וַיַּעֲמֵד רוּחַ כְּעֶרְהָ וַתְּרוֹמֵם גְּרוֹי :
יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדוּ הַהוֹמוֹת נַפְשָׁם כְּרַעָה תִתְמוֹנֵג . יַחְגוּ וַיִּגִּיעוּ פֶּשְׁבוֹר וְכָל
חֲכָמָתָם תִּחְבְּלַע : וַיִּזְעָקוּ אֵל יְיָ בְּצַר לָהֶם וּמִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם : יִקָּם
כְּעֶרְהָ לְדַמְמָה וַיַּחֲשׂוּ גְלוּתָם : וַיִּשְׁמְחוּ כִּי יִשְׁתַּקּוּ וַיִּנְחַם אֵל כְּחוֹ הַפָּצֵם
יוֹדוּ לַיְיָ חֶסֶדוֹ וַנִּפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם : וַיְרוּמוֹהוּ בְּקַהֲל עַם וּבְכוֹשֵׁב זְקֻנִים
יִהְלֹוהוּ : מִשְׁמָרִים הִבְלִי שְׂוֹא חֶסֶד יַעֲזוּבוּ : וְאִנִּי בְּקוֹל תּוֹדָה אֲזַכְּרָה
לָךְ אֲשֶׁר נִדְרַתִּי אֲשַׁלְּמָה יִשׁוּעָתָה לַיְיָ : וְעִבְרַתָּם

וְהֵם יִכִּיחַ הוֹדַת כְּנוֹי כַּמְקוֹם מִכּוֹזָה לְרַעָה אוּ מְרַעָה לְטוֹבָה

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ : יִשֵּׁם נְהוֹרוֹת לְמַרְכָּב וּמִצְאֵי
מַיִם לְצִמְאון : אֶרֶץ פְּרִי לְמַלְחָה מְרַעַת יוֹשְׁבֵי כַּה . יִשֵּׁם
עֲדָרָב לְאָגֶם מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמִצְאֵי מַיִם : וַיִּוֹשֵׁב שָׁם רַעֲבִים וַיִּכְנְנוּ עִיד
מוֹשֵׁב

מושב : ויורעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה : ויברכם וירבו מאד
 ובהמקם לא ימעטו : וימעטו וישחו מעצר רעה ויגון : שפך בועל גרבים
 ויתעם כתהו לא דרך : וישגב אביון מעוני וישם כצאן משפחות : יראו
 ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה : מי חכם וישמר אלה ויתכוננו
 חסדו יי : משמרים הכלי שוא חסדם יעזבו : ואני בקול תודה אובחת
 לך אשר גדרתי אשלמה ישועתה ליי ועברתם

ברכה לכוס כעודה

מי שכרף את אבותינו הקדשים אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד
 ושלמה ושאר הנביאים והצדיקים והתמימים והישרים הוא
 יברך וינצל ויעזר ויפאר ויגדל וירומם וינשא את מעלת כר
 פלגי החכם או המשביל או היקר אלהי ישראל יברכהו וישמחהו
 וינצרהו ויעזרהו ויפארהו :

ואם כוול מכס מביח כסוקים על שמו ועל הכמתו ואמר

ויקים עליו מקרא שכתוב אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
 וברך חכמים לא עמד ובמושב לצים לא ישב : כי אם
 בתורת יי חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה : והיה בעין שתול עד פלגי
 מים אשר פרו יתן בעתו ועלתו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח : אשרי
 איש ירא את יי במצותיו חפץ מאד : גבור בארץ יהיה ורעו דור
 ישרים יבורך : הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד : אשרי אדם מצא
 חכמה ואדם צפיק תבונה : כי יי יתן חכמה מפיו רעת ותבונה
 החכמה תענו לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר : חכמת אדם תאיר
 פניו ועו פניו ישנא : כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים אולת : ועוד
 יקם עליו מקרא שכתוב ואל ערי יברך אתך ויפרך וירכך והיית לקהל
 עמים ויתן לך את ברפת אברהם לך ולרעהך אתך לרשתך את ארץ
 מגיד אשר נתן אלהים לאברהם : ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני
 הארץ ורכ דגו ותירש : יעברוך עמים וישתחו לך לאמים הנה גביר
 לאתך וישתחו לך בני אמה ארריך ארור ומברכך ברוך : ברוך אתה
 בכבוד וברוך אתה בצאתך : בלכתך לא יצר צעדך ואם תרוץ לא תכשל
 והיית

ברכת חל

וְהָיָה רֵאשִׁיתְךָ מִצֶּעֶר וְאַחֲרֵי־כֵן יִשְׁגָּה מְאֹד : פֹּסֵם מְלֵא בְרַכְתּוֹ יְיָ יָם
וְדָרוֹם יִרְשָׁה : וְאִם הוּא חֹתֵן מִכֶּרֶךְ וְאָמַר אַחֵר וַיַּעֲזֹרְהוּ וַיַּפְאֲרֵהוּ
מִי זֶה בָּא מֵאֲרוֹם חֲמוּץ בְּגָדִים מִבְּצֻרָה זֶה הָרֹר בְּלִבּוֹשׁוֹ צוּעָה
כָּרִב כַּחוֹ אֲנִי מְרַבֵּר בְּצִדְקָתָה רַב לְחוֹשִׁיעַ . יִפְיִיתַי מִבְּנֵי אָדָם
הוֹצֵק חֵן בְּשִׁפְתוֹתֶיךָ עַל כֵּן מִשְׁחֵךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שְׁמֹן שְׁשׁוֹן מִחֲכָרֶיךָ .
צְאִינָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמִקְדָּשׁ שְׁלֵמָה בְּעִמְרָה שְׁעֵמְרָה לֹא אָמוּ בַיּוֹם
חֲתַנְתּוּ וּבַיּוֹם שְׁמַחְתּוּ לָבוֹ : פֶּרֶת תְּפִרְתָּ וְחַגְלֵךְ אַף גִּילַת וְרִנְנָה כְבוֹד הַלְבָּנוֹן
נָתַן לָהּ הָרַר הַפְּרָמֶל וְהַשָּׁרוֹן הַמָּה יִרְאוּ כְבוֹד יְיָ הָרַר אֱלֹהֵינוּ : בְּרוּךְ
הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ . יַעֲנֶךָ יְיָ בַּיּוֹם צָרָה יִשְׁכַּבְךָ שֵׁם
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב :

ומביא פסוקים. על שמו ומתם

וְאֵל שְׁבִי יִכְרַךְ אֶתְךָ וַיַּפְרֶךְ וַיִּרְבֶּךָ . וַיִּתֵּן לָךְ אֶת בְּרַכְתּוֹ אֲכַרְתֶּם :
וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים . יַעֲבֹרְךָ עַמִּים : בְּרוּךְ אַתָּה בְּכֹאֲךָ . בְּלִבְתָּךְ
לֹא יֵצֵר צֶעֶדְךָ . וְהָיָה רֵאשִׁיתְךָ מִצֶּעֶר . פֹּסֵם מְלֵא בְרַכְתּוֹ יְיָ יָם וְדָרוֹם
יִרְשָׁה . וְאִם הוּא בִּינוּנֵי מִכֶּרֶךְ וְאָמַר

מִי שְׁכַרְךָ עַד וַיַּפְאֲרֵהוּ . וַיִּקְבֶּם עָלָיו מִקְרָא שְׁפָחוּב . וַיִּתֵּן לָךְ אֶת
בְּרַכְתּוֹ אֲכַרְתֶּם . וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים . יַעֲבֹרְךָ עַמִּים . בְּרוּךְ אַתָּה . בְּלִבְתָּךְ
לֹא יֵצֵר צֶעֶדְךָ . וְהָיָה רֵאשִׁיתְךָ מִצֶּעֶר . פֹּסֵם מְלֵא בְרַכְתּוֹ יְיָ .
וְאִם תִּרְצֶה לִקְצֹר תֹּאמַר זֶה

מִה שְׂאֲכִלְנוּ יְהִי לְשִׁבְעָה מִה שִׁשְׁתִּינוּ יְהִי לְרִפּוּאָה מִה שֶׁהוֹתַרְנוּ
יְהִי לְבִרְכָה . שְׁבִשְׁפִלְנוּ זְכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ . וַיַּפְרֶקְנוּ
מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ . בְּרוּךְ הַנִּתֵּן לָחֵם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ .
תּוֹרוֹ לְאֵל הַשָּׁמַיִם כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ . יְהִי חֲסִדְךָ יְיָ עָלֵינוּ בְּאֲשֶׁר יַחַלְנוּ
לָךְ . בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן . נֹדֶה לְיְיָ חֲסָדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו גְּבִנֵי אָדָם .
כִּי הִשְׁפִּיעַ נֶפֶשׁ שִׁקְקָה וְנֶפֶשׁ רַעֲבָה מְלֵא טוֹב . לֹא יִבְשׂוּ כַּעַת רַעֲתָה
וּכְיָמֵי רַעֲבוֹן יִשְׁבְּעוּ . וְאֲבִלְתָּ וְשִׁבְעַתָּ וּבְרַכְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ . בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַכּוּ אֶת יְיָ בֵּית אֲהָרֹן בְּרַכּוּ אֶת
יְיָ . בֵּית הַלְוִי בְּרַכּוּ אֶת יְיָ יִרְאִי יְיָ בְּרַכּוּ אֶת יְיָ . בְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן
שֶׁבֶן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ . יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יִכְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם .

ברוך

ברוך יי לעולם .

ואס חאבט חאמר זכ

יודוך יי כל מעשיך וחסדיך וברכותך . נודה ליי חסרו ונפלאותיו
 לבני אדם : בי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב
 לא יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו . ואבלת ושבעת וברכת את
 יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך . בית ישראל ברכו את יי
 בית אהרן ברכו את יי . בית הלוי ברכו את יי יראי יי ברכו את יי .
 ברוך יי מציון שכן ירושלם הגלויה . יי עז לעמו יתן יי ברוך
 את עמו בשלום . ברוך יי לעולם אמן ואמן .

קרוש על היון בערב שבת

עת להקדיש . ויכלו השמים והארץ וכל צבאם . ויכל אלהים
 ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישובת ביום השביעי מכל
 מלאכתו אשר עשה . ויברך אלהים את יום השביעי ויקרש אתו כי בו
 שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות . וברוך אלהינו מלך
 העולם אשר ברא עץ הגן ומיניו משמח לבב בני האדם בפתוח גן
 ישמח לבב אנוש להצחיל פנים משמן ולתם לבב אנוש יסעד . ברוך
 אתה יי אלהינו מלך העולם המברך והמקדש את יום השבת לעמו
 ישראל אמן . וברוך אלהינו מלך העולם הניתן לנו ששון ושמחה ובורא
 פרי הגן אמן .

וחעטכ כמוניח

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ אמן .

ברכת כמזון

וישמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית
 עולם . בינו ובין בני ישראל אות היא לעולם כי ששת
 ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת ונפש .
 ונקהל משה את כל עדת בני ישראל . ויאמר אליהם אלה הדברים אשר
 צוה יי לעשות אתם . ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה
 לכם

ברכה לערב שבת

לכם קדש שבת שבתון ליי' כל העשה בו מלאכה יומת : לא תבערו
אש בכל משבותיכם ביום השבת : את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו
אני יי' : איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יי' אלהיכם :
ועברתם את יי' אלהיכם וברך את להמך ואת מימך והסירתי מחלה
מקרבך : ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת ובורות חצובים אשר
לא הצבת פרמים וויתים אשר לא נטעת ואבלת ושבעת : ואבלת ושבעת וברכת
את יי' אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך : בית ישראל ברכו את יי'
בית אהרן ברכו את יי' : בית הלוי ברכו את יי' יראי יי' ברכו את
יי' : ברוך יי' מציון שבן ירושלים הללויה : יי' עו לעמו יתן יי'
יברך את עמו בשלום : ברוך יי' לעולם אמן ואמן :

קדוש על היין ביום השבת בבקר

הודו ליי' כי טוב פי לעולם חסרו : הודו לאלהי האלהים פי
לעולם חסרו : הודו לארני הארנים , פי לעולם חסרו :
וברוך אלהינו מלך העולם אשר ברוך וקדוש את יום השביעי מכל
הימים : בפתוח ויברך אלהים את יום השביעי ויקבש אתו פי בו
שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות , וברוך אלהינו מלך
העולם אשר ברא עין הגפן ומיניו משמח לבב בני האדם בפתוח ויין
ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן וקחם לבב אנוש יסעד , ברוך
אתה יי' אלהינו מלך העולם המברך והמקדש את יום השבת לעמו
ישראל אמן , וברוך אלהינו מלך העולם הנתן לנו ששון ושמחה ובורא
פרי הגפן אמן .

והעבד כמוניא

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ אמן .

ברכה כמזון

טוב יי' לכל ורחמיו על כל מעשיו . שבשפילנו זכר לנו פי
לעולם חסרו : ויפרקנו מצרינו פי לעולם חסרו : ברוך
הנתן לחם בקשר פי לעולם חסרו : הודו לאל השמים פי לעולם
חסרו

תִּסְרוּ : יְהִי חֶסֶדְךָ יְיָ עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ : בְּרוּךְ יְיָ : בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם : לָךְ יְיָ הַגְּדֵלֵת
 וְהַגְּבֹרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצִחַ וְהַהוֹר כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְיָ הַמְּסַלְּכֶת
 וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ : וְהַעֲשֶׂה וְהַזְכּוֹר מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּח מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִיָּדְךָ
 כַּחַ וּגְבוּרָה וּבִיָּדְךָ לְגִבּוֹר וּלְחֹזֵק לְכָל : וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ
 לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם הַתְּפָאֶרֶתְךָ : וְאֲנַחְנוּ נִכְבְּדְךָ יְהִי מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ : עֵינֵינוּ כָל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָחֵם אֶת אֲבָלָם
 בְּעַתּוֹ . פּוֹתֵת אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל הַיּוֹם רְצוֹן . רְצוֹן תִּשְׁבַּעְנוּ וְרִוּוּן
 הַעֲבֵר מִמֶּנּוּ וְהַטְרִיפְנוּ לָחֵם תִּקְנוּ וְשִׁלְחָנְךָ עֲרוּךְ לְכָל . כְּאֶרֶךְ אַפְּךָ
 וּבְגִמְלוֹת חֶסֶדְךָ אֲנִי חַיִּים וְקַיָּמִים וּמִפְתִּיחַת יָדְךָ : כִּי אַתָּה הוּא זֶן
 וּמְפָאֶרֶם וּמְכַלְכֵּל לְכָל וּמְכִיֵּן מִזֶּן וּמְחַיֶּה לְכָל בְּרִיּוֹתֶיךָ אֲשֶׁר בְּרָאָתָּ :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַזֶּן אֶת הַכֹּל :

וכל כיוצאים בזה ממיזבוס לענות חמן

מוֹמֵד . לְדוֹר יְיָ רַעִי לֹא אֶחָדָר : בְּנֵאוֹת דָּשָׁא יִרְכִּיעֵנִי עַל מִי
 מִנְחוֹת יְנַהֲלֵנִי . נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי כַּמַּעְגָּלִי צִדְקָ לְמַעַן שְׁמוֹ :
 גַּם כִּי אֵיךְ בָּגִיא צְלָמוֹת לֹא אִירָא רַע כִּי אַתָּה עֲמַדִּי שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתְּךָ
 הִמָּה יִנְחֵמֵנִי : תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלֹחַן נֶגְדַי צִרְדֵי דְשִׁנְתָּ בְּשָׁמַן רֹאשִׁי כּוֹסֵי
 רוּיָהּ : אֵד טוֹב וְחֶסֶד יִרְפִּינִי כָּל יְמֵי חַיֵּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ לְאֶרֶץ יָמִים :
 אֶרֶץ יָמִים אֲשִׁבִיעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי : לִישׁוּעָתְךָ קוֹיָתִי יְיָ : טַעֲמֵנוּ
 וְרָאוּ כִי טוֹב יְיָ אֲשֶׁרֵי הַגְּבֹר יַחֲסֶה בּוֹ : יִרְאוּ אֶת יְיָ קִדְשׁוֹ כִּי אֵין מַחֲסוֹ
 לִירְאָיו . כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבֵו וְדָלְשִׁי יְיָ לֹא יַחֲסוּ כָּל טוֹב : יֵאבְלוּ
 עֲנוּיִם וְיִשְׁבַּעוּ יִהְלְדוּ יְיָ דְרָשׁוּ יְחִי לְבַבְכֶם לְעַד : יוֹבְרוּ וְיִשְׁכּוּ אֵל יְיָ
 כָּל אַפְסֵי אָרֶץ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל מִשְׁפְּחוֹת גּוֹיִם : כִּי לֵיָּהּ הַמְּלוּכָה
 וּמִשַׁל בְּגוֹיִם : אֶבְלֹו וְיִשְׁתַּחֲוּוּ כָּל דְּשִׁנֵי אָרֶץ לְפָנָיו יִכְרְעוּ כָּל יוֹרְדֵי עַפְרָה
 וְנַפְשׁוֹ לֹא חָיָה : זָרַע יַעֲבֹדְנוּ יִסְפָּר לְאֶרֶץ לְדוֹר : יָבֹאוּ וְיִגִּידוּ צְדָקְתּוֹ
 לְעַם נוֹלַד כִּי עָשָׂה : אִם אֲטִכְתֵּךְ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁבַּח יְמִינִי : תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי
 לְחִבֵי אִם לֹא אֲזַכְּרֶכִי אִם לֹא אֲעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַד רֹאשׁ שְׂמִיחָתִי :
 שְׂמִחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָּהּ בְּלֹא אַהֲבִיָּה שִׁישׁוּ אַתָּה מְשׁוֹשׁ כָּל הַכְּתָאֲבָלִים
 עֲלֶיהָ

ברכה לשבת

עליה למען תינקו ושבעתם משר הנחמיה למען תמצו והתענגתם
מזיו כבודה :

ועל דבר סיני ירדת ודבר עמדם משמים ותתן להם משפטים ישרים
ותורות אמת חקים ומצות טובים : ואת שבת קדשה הורעת
להם ומצות וחקים ותורה צויתם להם ביד משה עבדך : בה אמר יי
שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגדות :
צירי אנוש ישישה זאת וכן אדם יחויק בה שמר שבת מתללו ושמר
ידו מעשות כל דע . אם תשיב משבת בגדה עשות חפצה ביום קדשי
וקראת לשבת ענג לקרוש יי מכבד וכבודתו מעשות דרכיך מצוא חפצה
ודבר דבר . או תתענג על יי והרפכתך על כמתי ארץ והאבלתך
נחלת יעקב אביך כי פי יי דבר : את שבתתי תשמרו ומקדשי
תיראו אני יי : איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יי
אלהיכם : ועבדתם את יי אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך
והסירתי מחלה מקרבך : וכתים סדאים כל טוב אשר לא מלאת וברות
תצובים אשר לא חצבת ברמים וייתים אשר לא נטעת ואבלת ושבעת :

ואם רגונך להאריך תאמר אלו כפסוקים

ואבדתם אכול ושבעו והללתם את שם יי אלהיכם אשר עשה עמכם
להפליא ולא יבשו עמי לעולם . וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יי
אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם . לא יבשו בעת רעה ובימי
רעבון ישבעו :

ואם הרצק לקצר תגיד אלו כפסוקים

ואבלת ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך .
בית ישראל ברכו את יי בית אהרן ברכו את יי . בית הלוי ברכו את
יי יראו יי ברכו את יי . ברוך יי מציון שכן ירושלים הללויה .

ואם הרצק כשהגיש כפסוק ברוך יו מזיון תאמר אלו

כי אלהים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה ושבו שם וירשוה . וזרע
עבדיו ינחלוה ואהבי שמו ישכנו בה : הנה עין יי אל יראו למיחלים
לחסדו

לְחַסְדּוֹ : לְהַצִּיל מַמּוֹת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרַעֲב : נַפְשֵׁנוּ חֲפָתָה לַיְיָ
 עֲזָרְנוּ וּמִגִּנּוּנוּ הוּא : כִּי כוּ יִשְׁמַח לִבְנוּ כִּי בִשְׁם קִדְשׁוֹ בְּטַחְנוּ : יְהִי
 נָא חֲסִדְךָ לְנַחֲמֵנוּ כְּאִמְרֹתֶיךָ לְעַבְדְּךָ . יְהִי חֲסִדְךָ יְיָ עֲלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ
 לָךְ : יְיָ זָכְרֵנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל : יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אֲתָרָן :
 יְבָרֵךְ אֶת הַבַּיִת הַזֶּה יְבָרֵךְ אֶת בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה יְבָרֵךְ אֶת הַשְּׁלֵחַן הַזֶּה
 יְבָרֵךְ אֶת הַמַּסְבִּין יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְטָנִים עִם הַגְּדוֹלִים : יוֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם
 עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם : גְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ . הַמְטֵן יְהִי
 דְּאֵלֶיךָ וְהַצְעִיר לָנוּ עֲצִים אֲנִי יְיָ בַעֲתָה אַחֲשֵׁנָה : יְיָ יַחַתּוּ מְרִיבֵי
 עַלְוֵי בְּשָׁמַיִם יִרְעִם יְיָ יָדִין אַפְסֵי אָרֶץ נִימֵן עוֹ לְמַלְכוּ וְיָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ :
 מִגְּדֹל יִשׁוּעוֹת מְלָכּוֹ וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמְשִׁיחוֹ דָּדוּד וְזִרְעוֹ עַד עוֹלָם : בּוֹנֵה
 יְרוּשָׁלַם יְיָ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנֵם : בּוֹרֵא נִיב שְׁפָתַיִם שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחֵק
 וְלִקְרוֹב אָמַר יְיָ וּדְפֹאֲרוֹ : הַמְשִׁיל וּפְחַד עֲמוֹ עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמוֹ : יְיָ עוֹ
 דַעֲמֵנו יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם בְּרוּךְ יְיָ :

ובמנאלו טבה המקינו ממינו הקדמונים פסוקים נאחיס לכדיל בין
 קדש למל וזכ הוא

כּוֹכ יִשׁוּעוֹת אֲשָׁא וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא . אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא אָנָּה
 יְיָ הַצְּלִיחָה נָא : בְּרוּךְ הַבָּא בִשְׁם יְיָ בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ :
 אֵל יְיָ וַיֵּאָר לָנוּ אֲסֵרוּ חַג בְּעִבּוֹתַיִם עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ : אֱלֹהִים יַחַנְנוּ
 וַיְבָרְכֵנוּ יֵאָר פָּנָיו אֲתָנוּ כֹּלָה : הִכָּה דָנוּ עֲזָרְתָּ מִצָּרוֹ וְשׂוֹא תִשׁוּעַת אָדָם :
 בְּאֱלֹהִים נַעֲשֵׂה חֵיל וְהוּא יְבוֹס צָרֵינוּ : בְּאֱלֹהִים נַעֲשֵׂה חֵיל וְהוּא יְבוֹס אֲבֵינּוּ .
 בְּאֱלֹהִים הִלְכֵנוּ כָּל הַיּוֹם וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נוֹדָה כֹּלָה : בְּאֱלֹהִים אֶהְלַל דָּבָר
 בְּיְיָ אֶהְלַל דָּבָר : בְּאֱלֹהִים אֶהְלַל דָּבָר בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא אִירָא מָה
 יַעֲשֵׂה בְּשֵׁר לִי : בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא אִירָא מָה יַעֲשֵׂה אָדָם לִי : יְיָ
 לִי לֹא אִירָא מָה יַעֲשֵׂה לִי אָדָם : יְיָ לִי בַעֲזָרִי וְאֲנִי אִירָא בְּשִׁנְאֵי טוֹב
 לְחַסוֹת בְּיְיָ מִבְּטַח בְּאָדָם : טוֹב לְחַסוֹת בְּיְיָ מִבְּטַח בְּנִדְיָבִים : אֵל תִּבְטְחוּ
 בְּנִדְיָבִים כִּבֵּן אָדָם שָׂאִין לוֹ תִשׁוּעָה : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם
 הַמְבָרִיךְ בֵּין קִרְטֵי לַחַל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים הַקְדְּמוֹנִים בֵּין
 טָמֵא לְטָהוֹר בֵּין שֶׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה לְיוֹם הַשְּׁבִיעִי : בְּכַתּוּב וְהִיִּיתָם לִי
 קִדְשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְיָ וְאֶבְדִּיל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לְהוֹת לִי : וּבְכַתּוּב
 וְלִהְבְרִיל

הבדלה למוצאי שבת

וְלִהְיֶה בֵּין הַקָּדָשׁ וּבֵין הַחֹל וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר . וּלְהוֹרֹת אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל הַחֻקִּים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ אֲלֵיהֶם בְּיַד מֹשֶׁה . אֲלֵהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ
הַחַל עֲלֵינוּ שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה הַבָּאִים לְקִרְאָתֵנוּ לְשָׁלוֹם חֲשׂוּכִים מִכָּל
דָּבָר רָע וּמַצְלִים מִכָּל הַטָּמֵא וְעֵזֶן וְעִבְרָה וּמִדְּבָקִים בְּלִמּוּד וְהַגִּיּוֹן הַתְּרַתָּה
וְחַנוּנִים מֵאַחַד רָעָה וְהַשְׁכָּל וּבִינָה : וְלֹא קִנְאָתֵנוּ תַעֲלֶה עַל לֵב אָדָם .
וְלֹא קִנְאָת וּשְׂנֵאת אָדָם תַּעֲלֶה עַל לִבֵּנוּ : וְכָל הַיַּעֲזֵן עֲלֵינוּ עֲצָה טוֹבָה
וּמְחַשְׁבָּה טוֹבָה קִוְּמוּהוּ וְקִיֵּם עֲצָתוֹ . כַּאֲמֹר וְחַנְתִּי אֶת אֲשֶׁר אָחַן וְרַחֲמַתִּי
אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם : וְכָל הַיַּעֲזֵן עֲלֵינוּ עֲצָה רָעָה וּמְחַשְׁבָּה רָעָה קַלְקַל מְחַשְׁבָּתוֹ
הַפֵּר עֲצָתוֹ . כַּאֲמֹר עֲצוּ עֲצָה וְחַפְּרוּ דְבָרוֹ דָּבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עָמְנוּ אֵל .
רַבּוֹת מְחַשְׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ וְעֵצַת יְיָ הִיא תְּקוּם : כִּי יְיָ צָבָאוֹת יַעֲזֵם וּמִי
יִפֹּר וְיָדוּ הַנְּטוּיָהּ וּמִי יִשְׁכַּנָּה .

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּפְרֵר עֲצוֹת הַרְעוֹת הַמְתַּנְּשׂוֹת
הַמְתַּלַּחְשׂוֹת מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל בְּתֵינוּ וּמֵעַל כָּל בְּתֵי כָּל עַמֶּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל אָמֵן : וּבְרוּךְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְכַבֵּד בֵּין קֹדֶשׁ
דָּתוֹ וְהַנְּתִן לָנוּ שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה וּבוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן אָמֵן :

אתחיל לכתב הלל הקטן

בעזר האל לגדל ולקטן

אָבוּא בְּנִכְרוֹת יְיָ אֱלֹהִים אֲבִיר צְדָקָתְךָ לְבָרְךָ . אֲזַכִּירָה שְׁמֶךָ
כָּכָל הַר וְדָר עַל בֶּן עַמִּים יְהוּדוּךָ לְעוֹלָם וָעֶד : אֲזַכִּיר
מֵעַלְמֵי יָהּ כִּי אֲזַכִּירָה מִקְדָּם פְּלֹאֶךָ : וְהַגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלֶיךָ וּבְעִלְוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה . אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ דְּרָבְךָ מִי אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים : אַתָּה הָאֵל עֹשֶׂה
פְּלֵא הוֹרֵעַתָּ כְּעַמִּים עוֹדָה : גִּאלָתָּ כְּזוֹעַ עִמְךָ בְּנֵי יַעֲקֹב וְיוֹכַח כָּלֹה :
אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר כְּהִרַתְּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים
וְעִמְתָּ שְׂמוֹ אַבְרָהָם : וּמִצֵּאתָ אֶת לָבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ וּבְרוֹת עִטוֹ הַבְּרִית
לְתַת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי הָאֲמֹרִי וְהַבְּרִי וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרָזִשִׁי לְתַת לְזוֹעוֹ
נִתְקַם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צִדִּיק אַתָּה : וַתֵּרָא אֶת עֲנִי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם
וְאֶת זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף : וַתִּתֵּן אֹתוֹת וּמִפְתִּים בְּפָרְעָה וּבְכָל
עַבְדָּיו וּבְכָל עַם אֶרְצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הוּדוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם

הוּא

הַיְהִי : וְכֵן הוֹדַעְתָּ לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ אֵת עֲנִי וְרַעוּ כְּאַרְצָן לֹא לָהֶם כְּאַשֶׁר
 כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ . וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדַע הַדַּע פִּיגְרָה יִהְיֶה וְרַעַךְ כְּאַרְצָן לֹא
 לָהֶם וְעִבְרוּם וְעִנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה : וְגַם אֵת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ
 בְּן אֲנֹכִי וְאַחֲרָי בֶן יֵצְאוּ בְּרִכּוּשׁ גָּדוֹל . וְכָתוּב פִּיּוֹם הַהוּא כֶּרֶת יְיָ אֵת
 אַבְרָם כְּרִית לְאֹמֶר לְזֹרְעֶךָ נָתַתִּי אֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת מִנְהַר מִצְרַיִם עַד הַנְּהַר
 הַגָּדוֹל נְהַר פָּרָת : וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם . וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאַרְצָן חָם : וַיִּפְרַח
 אֵת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצִימֵהוּ מִצְרָיו : הִפְךָ לָבָם לְשֵׁנָא עַמּוֹ לְהַחֲנַפֵּל בְּעִבְרָיו .
 וַיִּשְׁמֹעוּ עֲלָיו שְׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עֲנֹתוּ בְּסִבְלָתָם וַיְבִין עֲרֵי מִסְכָּנוֹת לְפָרְעָה
 אֵת פֶּתֶם וְאֵת רַעַמְסֵס : וְכַאֲשֶׁר יַעֲנֵנו אֹתוֹ בֶן יִרְבֵּה וְכֵן יִפְרֹץ וַיִּקְצֹו
 מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ : וַיִּמְרְדוּ אֵת
 חַיִּיהֶם בְּעִבּוּדָה קָשָׁה כְּחֹמֶר וּכְלָבָיִם וּבְכָל עֲבֹדָה בְּשֶׁרָה אֵת כָּל עִבּוּדָתָם
 אֲשֶׁר עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ . וּשְׁמֵי גִזְרוֹת קָשׁוֹת גִּזְרוּ עַל אֲבֹתֵינוּ פְרַעֲהַ
 וּמִצְרַיִם . גִּזְרָה רֵאשֶׁנָּה עַל יְדֵי הַמִּיֻּדְרוֹת : כְּכָתוּב וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם
 לְמִלְחַת הָעִבְרִית אֲשֶׁר שָׁם הָאֲחֻת שְׂפָרָה וְשֵׁם הַשְּׂנִית פּוּעָה :
 וַיֹּאמֶר בִּידְכֹחַן אֵת הָעִבְרִיּוֹת וּרְאִיתִן עַל הָאֲבָנִים אִם בֶּן הוּא וְהַמֶּתֶן
 אֹתוֹ וְאִם בַּת הִיא וְחַיָּה : וְלֹא קִבְלוּ עַצְתוֹ וּגְזַרְתּוֹ : כְּכָתוּב וַתִּירָאן
 הַמִּלְחָת אֵת הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כְּאַשֶׁר דָּבָר אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מִצְרַיִם
 וַתַּחֲיִין אֵת הַיְלָדִים : גִּזְרָה שְׁנִיָּה צִוָּה לְכָל עַמּוֹ בְּפָרְעָהּ וְהַתִּיר דָּם
 יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל לְהַרְגֵם וּלְמַכְעֵם בִּיאָר : כְּכָתוּב וַיִּצֹו פְרַעֲהַ לְכָל עַמּוֹ
 לֵאמֹר כָּל בֶּן הַבֵּן הַיְלוּד הַיֵּאֲרָה תִשְׁלִיכֵהוּ וְכָל הַבַּת תַּחֲיִין : וְעַלֵּיהֶם
 הַכָּתוּב אָמַר : וּמוֹלְדוֹתֶיךָ בְּיוֹם הוֹלְדָתָ אוֹתָךְ לֹא כֶּרֶת שְׂרָף וּבְמִים לֹא
 רַחֲצָתָ לְמַשְׁעֵי וְהַמְלַחַת לֹא הַמְלַחַת וְהַחֲתֵל לֹא חֲתָלָתָ : לֹא חָסָה עֲלֶיךָ
 עֵין לַעֲשׂוֹת לָךְ אֲחֻת מֵאֵלֶּה לְחַמְלָה עֲלֶיךָ וְחַשְׁלֵכִי אֵל פְּנֵי הַשְּׂרָפָה כִּגְעַל
 נִפְשֶׁךָ בְּיוֹם הַלְדָתָ אֹתָךְ : וְרָאָה אֱלֹהֵינוּ אֵת חֲמָסוֹ וְרַחַם עָלֵינוּ
 כְּאַשֶׁר הַכָּתוּב מְגִיד עַל יְדֵי נִבְיָאוֹ : וַאֲעֹבֹר עֲלֶיךָ וְאַרְאֶה מִחֲבוּסָסָתָ
 בְּדַמְיֹךָ וְאֹמֶר לָךְ בְּדַמְיֹךָ חַיִּי וְאֹמֶר לָךְ בְּדַמְיֹךָ חַיִּי . וְכִרוּ נִפְלְאוֹתַי
 אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתּוֹי וּמִשְׁפָּטֵי פִּיו . וְרַע אַבְרָהָם עִבְדוּ בְנֵי יַעֲקֹב
 בְּחִירָיו : הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו . וְזָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר
 צִוָּה לְאַלְפָּה דוֹר . אֲשֶׁר כֶּרֶת אֵת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁהָק : וַיַּעֲמִירָךְ
 לְיַעֲקֹב לְהַק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : לֵאמֹר לָךְ אֶתְּן אֵת אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל
 נַחֲלָתְכֶם .

הלל הקטן

נתלתכם • בהיותם מתי מספר כמעט וגרים כה • ויתהלכו מגוי אל גוי
מממלכת אל עם אחר • לא הניח אדם לעשקם ויזכ עליהם מלכים •
אל הגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו • ויאמר יהושע אל כל העם כה
אמר יי' אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי
אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים • ואקח את אביכם את אברהם
מעבר הנהר ואילך אותו בכל ארץ כנען וארבה את רעו ואמן לו את
יצחק • ואמן ליצחק את יעקב ואת עשו ואמן לעשו את הר שעיר לרשת
אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים • ואשלח את משה ואת אהרן ואגף את
מצרים כאשר עשיתי בקרבן ואחר הוצאתי אתכם • וישמע אלהים את
נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב • וירא
אלהים את בני ישראל וידע אלהים • ויאמר יי' ראה ראיתי את עני
עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאבו •
וארר להצילו מיד מצרים ולהעלותו מן הארץ ההיא אל ארץ טובה
ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום תבניעני ותחתיה ואמרי ותפרני
ותחני ותיכוס • ועתה הנה צעקת בני ישראל כאה אזי וגם ראיתי את
החלח אשר מצרים לחצים אתם • ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא
את עמי בני ישראל ממצרים • ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי
אלך אל פרעה וכי איציא את בני ישראל ממצרים • ויאמר בי אהיה
עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים מעבדון
את האלהים על הנהר הזה • כי העליתך מארץ מצרים ומבית עבדים
פדיתך ואשלח לפניך את משה אהרן ומרים • שלח משה עבדו אהרן
אשר בחר בו • שמו כם דברי אתיותו ומפתים בארץ חם • כאשר
כתוב בתורתך • ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא
כיד חזקה • ושלתתי את ידי והפית את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה
בקרבן ואחרי כן ישלח אתכם • ובתוב וגם אני שמעתי את נאקת בני
ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי • לכן אמר לבני
ישראל אני יי' והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלת אתכם
מעבודתם ונאלתי אתכם בירוע נטויה ובשפטים גדולים • ולקחתי אתכם
לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יי' אלהיכם המוציא אתכם
מתחת סבלות מצרים • והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי

לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתת אתה לכם מורשה אני יי'.
 ואמרת אל פרעה כה אמר יי' בני בכרי ישראל . ואמר אליך שלח את
 בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את בנה בכורך : ולא ישמע
 אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי את עמי בני
 ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים : והם עשו מכות שהכה יי' בהם
 לפרעה ולמצרים על אדות עמו ולמען ספר שמו : ראשנה דם : בכתוב
 ויעשו בן משה ואהרן כאשר צוה יי' וירם במטה נור את המים אשר
 ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו והתכפו כל המים אשר ביאר לדם : שנית
 צפרדעים . בכתוב ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע
 ותכס את ארץ מצרים : שלישית בנים : בכתוב ויעשו בן ויט אהרן
 את ידו במטהו ויר את עפר הארץ ותהי הכנס באדם ובבהמה כל עפר
 הארץ היה בנים בכל ארץ מצרים : רביעית ערוב : בכתוב ויעש יי'
 בן ויבא ערב כבד ביהה פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשתת
 הארץ מפני הערב . חמישית דבר : בכתוב ויעש יי' את הדבר הנה
 ממתרת וימת כל מקנה מצרים ומקנה בני ישראל לא מת אחד . ששית
 שחין : בכתוב ויקחו את פית תבכשן ויעמדו לפני פרעה ויזרק אתו משה
 השמים ויהי שחין אבעבעות פרח באדם ובבהמה : שביעית ברד : בכתוב
 ויט משה את מטהו על השמים ויי' נתן קולות וברד ותהלך אש ארצה
 וימטר יי' ברד על ארץ מצרים : שמינית ארבה : בכתוב ויט משה את
 מטהו על ארץ מצרים ויי' נהג רוח קדים בארץ כל היום והוא וכל הלילה
 הבקר היה ורוח הקדים נשא את הארבה . תשיעית חשך : בכתוב ויט
 משה את ידו על השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת
 ימים גשירית כבורות להכות ולהמית : בכתוב ויהי בהצי הלילה ויי' הכה
 כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה חישב על כסאו עד בכור השבי אשר
 בבית בכור וכל בכור בהמה : ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל
 מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת ויקרא
 למשה ולאהרן ללכה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל
 ולכו עבדו את יי' פרברכם . גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם
 ולכו וברכתם גם אתי : ברכו עמים אלהינו והשמיעו קול תהלתנו .
 השם נפשנו בחיים ולא נתן למיט רגלנו : על כן צונו יי' אלהינו על

הלל הקטן

ידי משה רבנו : וענית ואמרת לפני יי אלהיך ארמי אבד אבי צורר
מצרית ויגר שם כמתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב וירעו
אתנו מצרים ויענונו ויתנו עלינו עבודה קשה : ונצטק אל יי אלהי
אבותינו וישמע יי את קולנו וירא את ענינו ואת עצמנו ואת לחצנו :
ויוציאנו יי מצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמרא גדל ובאותות ובמפתים :
הורו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו . אשר שם במצרים אתותיו
ומפתיו בשדה צען : ויהפך לדם יאריהם ונזקיהם כל ישמיון : ישלת
בהם ערב ויאכלם וצפרהע ומשחיתם : ויתן לחסיל יבוקם ויגיעם לארבה :
יחרג בכרד נפם ושקמותם בתנמל : ויסגר לכרד בעדם ומקניהם
דרשפים : ישלח גם חרון אפו עברה וועם וצרה משלחת מלאכי רעים :
יפלו נתיב לאפו לא חשך ממת נפשמ ותחתם לדבר הסגיר : ויך כל
בכור במצרים ראשית אונים באהלי הם • ומשה ואהרן עשו את כל
המפתים האלה לפני פרעה ויחוק יי את לב פרעה ולא שכת את בני ישראל
מארצו • ויאמר יי אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר • החדש
הנה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה : דברו אל כל
עדת בני ישראל לאמר בעשר לחדש הנה ויקחו להם איש שיה לבית
אבות שיה לבית : ואם ימעט הבית מהיות משה וקח הוא ושכנו הקרב
אל ביתו במכסת נפשות איש לפי אכלו תכוסו על השנה : שיה תמים
וכר כן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העוים תקחו : והיה לכם למשמרת
עד ארבעה עשר יום לחדש הנה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין
הערבים : וקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על
הבתי אשר יאכלו אתו בהם : ואכלו את הבשר בלילה הנה צלי אש
ומצות על מזוזים יאכלו : אל תאכלו ממנו גא ובשר מבשל במים
כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו : ולא תותרו ממנו עד
בקר והגתר ממנו עד בקר באש תשרפו • וככה תאכלו אותו מתניכם
חגרים נעליכם כרגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פכת הוא
ליי ועברתי בארץ מצרים בלילה הנה והביתי כל בכור בארץ מצרים
מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יי : והיה
הדם לכם לאת על הבתי אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי
עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים : והיה היזם

הנה לכם לזכרון ונחלתם אתו חג ליי' לדורותיכם תקת עולם תחגגו :
 שבועת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתים כי
 כל אכל חמץ ונכרתה הנפש ההיא מישראל מיום הראשון עד יום
 השביעי : ובוים הראשון מקרא קדש ובוים השביעי מקרא קדש יהיה
 לכם כל מזאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו
 יעשה לכם : ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתיאת צבאותיכם
 מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדורותיכם תקת עולם : כראשון
 בארבעה עשר יום להרש בערב תאכלו מצות עד יום האחד ועשרים להרש
 בערב : שבועת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה
 הנפש ההיא מעדת ישראל בגר ובאורח הארץ : כל מחמצת לא תאכלו
 בכל מושבתיכם תאכלו מצות : ליל ישכורים הוא ליי' להוציאם מארץ
 מצרים הוא הלילה הנה ליי' שמורים לכל בני ישראל לדרתם : ויאמר
 יי' אל משה ואהרן זאת תקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו : וכד
 עבר איש מקנת פסח ומלתה אתו או יאכל בו : תושב ושכיר לא
 יאכל בו : בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הכשר הוצה ועצם
 לא תישכרו בו : כל עדת ישראל יעשו אתו : וכי יגור אחר גר
 ויעשה פסח ליי' המול לו כל זכר ואז יקרב לעשותו והיה באורח הארץ
 וכל ערל לא יאכל בו : תורה אחת יהיה לאורח ולגר הגר בתוככם :
 ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אליהם מטבבו וקחו לכם צאן
 למשפחתיכם ושחטו הפסח : ולקחתם אגרת אווב ומבלתם בהם אשר
 בסף והגעעתם אד המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם
 לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר : ועבר יי' לנגף את מצרים וראה
 את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יי' על הפתח ולא יתן
 המשחית לבא אל בתיכם לנגף : ושמרתם את הדבר הנה לחק לך ולבניך
 עד עולם : והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יי' לכם כאשר דבר
 ושמרתם את העבדה הזאת : והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה
 הזאת לכם : ואמרתם זבח פסח הוא ליי' אשר פסח על בתי בני ישראל
 במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו : וילכו
 ויעשו בני ישראל כאשר צוה יי' את משה ואהרן בן עשו : שבועת ימים
 תאכל מצות ובוים השביעי חג ליי' : מצות יאכל את שבועת הימים ולא
 יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבוקך : והגדת לבניך ביום

הלל הקטן

כהוא לאמר בעבור זה עשה יי' לי בצאתי מצרים : והיה לך לאות
על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יי' בך כחוקה
הוציאך יי' מצרים : ושמרת את החקקה הזאת למועדה מימים ימימה :
כי ישאלך בנה בחר לאמר מה הערת והחקים והמשפטים אשר צוה
יי' אלהינו אתכם . ואמרת לבנה עברים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו
יי' מצרים ביד חזקה : ויתן יי' אותות ומפתים גדלים ורעים במצרים
בפרעה ובכל ביתו לעינינו : ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו
לאת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו : ויצאנו יי' לעשות את כל
החקים האלה ליראה את יי' אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיותנו כהיום הזה :
וצדקה תהיה לנו כי נשמור לעשות את כל המצוה הזאת לפני יי' אלהינו
כאשר צונו : ולמען תספר באזני בנה וכן בנה את אשר חתעללתי במצרים
ואת אותי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יי' : אשר שמענו ונדעם ואבתינו
ספרו לנו : לא נבחר מבניהם לרור אתרון מכפרים תהלות יי' ועונו ונפלאותיו
אשר עשה : שהכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה : למכה מצרים
בכבדיהם כי לעולם חסדו : יורו ליי' חסדו ונפלאותיו לבני אדם : יורו
שמך גדול ונורא קדוש הוא : אודה יי' בכל לבי אספרה כל נפלאותיך :
אשמחה ואעלצה בך אומרה שמך עליון : בטוב איבי אהור יבשלו
ואבדו מפניך : כי עשית משפטי ודיני ישבת לכבא שופט צדק : גערת
גם אבדת רשע שמם כחית לעולם ועד : ברוך יי' שלא נתנו סרף
לשניהם . ברוך אדני יום יום יעמס לנו האל ישועתנו כלה : האל לנו
אל למושעות וליי' אדני למות תוצאות : ברוך אלהינו ואלהי אבותינו
אשר עשה נסים וגברות אותות ונפלאות עם אבותינו בימים האלה ובזמן
הזה אמן : ויפרם מעברות מצרים הקשה לתרות : ויצילם מפרך מעניהם
לחפש : ויגאלם מתחת יד פרעה מלך מצרים לנפש : באותות ובמופתים
ובמלחמה וביר חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדולים . ויוציאם בכסף
וזהב בששון ושמחה וצהלה מעברות לתרות : ויוליכום קוממיות כי כם
בחר יי' להיות לו לעם סגדה : ויגאלם וינשואם למעדה למעלה . ובאיביהם
עשה שפטים ונקמה גדולה : ולוהיניהם השליך בחוף מצולה . ולהם
הושיע תשועה סלה : ומשם לקחם והביאם בסני פבלה : ותחילם
חזרתו המעדה : עם חקה ומצוה ומשפט פליקה : וצוה להם מעדי
שמחה

ששחה וצתה ועל כן ראוי לנו שנאמר ברוך הוא וברוך שמו ומרומם
 על כל ברבך ותהלה לערי עד וקנצח נצחים סלת . וגם נאמר ברוך
 אלהינו אשר החינו וקמנו והגינו בשלום לזמן הזה אמן . כן יהי
 רצון מלפני יי אלהינו ואלהי אבותינו האל הגדול הגבור והנורא
 שימחר ויחיש לנו בימינו ובימיכם וכיצי כל עמו בית ישראל כלל
 הכשרות הטובות והתעמדות והתקמות הרשומות האמורות ונכתבות
 מפי כל נביא וחזה : וגם יובנו לראות זמן הצלחתנו : ולחזות
 ימי תשועתנו וצמח משיחנו : ואז נעלה ציון אד יי אלהינו בימי
 הרגלים וזמני החגים והמועדים ששים ונעלוים לשמות בשמחת ירושלים
 עינינו : ובשגלול חרות היכל ורבינו : ואז נגריב ובהי פסחים ועלת
 ונדרים עם מנחות ונסכים : ונידה ונשבת לצור עולמים : האל הנקרא
 פגלו תמים : והמחיש תשועה לתמימים : אשר בתהלה קדשנו מכל
 הצמים : ובאחרונה בחר בנו מכל האמים ולכן נגיל ונעלו ונשיש ונשמח
 ונרן בתעצומים : ונאמר ונפשי תגיל ביי תשיש בישועתו : כל עצמתי
 תאמנה יי מי כמוך מציל עני מחוק ממנו ועני ואביון מגולו ובתוב
 גילי מאד בת ציון הרועי בת ירושלים הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע
 הוא עני ורכב על חמור ועל עיר כן אתנות : הנה עד ההרים הגלי
 מבשר משמיע שדום חגי יהודה חנוך שלמי נדבך כי לא יוסף עוד
 לעבור בך בליעד בלו נכרת . ועבך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ
 נצר מטעי מעשה ידי להחפאר . הקטן יהיה לאלקה והצעיר לגוי עצום
 אני יי בעתה אחישנה .

ותקח ככוס בידך ותעסה ברכה ותאמר ובנפול כמועד בשבת תאמר זו בברכה
 הודו ליי כי טוב פי לעולם עת להקדיש . ויכלו השמים
 חסרו . הודו לאלהי והארץ וכל צבאם .
 האלהים כי לעולם חסרו . הודו ויבד אלהים ביום השביעי מלאכתו
 לארני הארנים כי לעולם חסרו . אשר עשה וישבת ביום השביעי
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מכל מלאכתו אשר עשה . ויבך
 אשר ברה וקדש את עמו ישראל אלהים את יום השביעי וקדש אתו
 בתן המצות הנה ובמיעדי שמחה . כי בו שבת מכל מלאכתו אשר
 ומקרא ברא

ערב פכח

ומקראי קדש אמן . וברוך אלהינו
מלך העולם הנתן לנו ששון
ושמחה ובורא פרי הגפן אמן .
ומקראי קדש אמן . וברוך אלהינו מלך
ותעשה המוציא

העולם אשר ברא עץ הגפן ומיינו משמת לבב בני האדם : פכתוב ונין
ישמח לבב אנוש להצהיל פנים . משמן ולחם לבב אנוש יסעד . ברוך
אתה יי אלהינו מלך העולם המברך והמקדש את יום השבת לעמו
ישראל אמן . וברוך אלהינו מלך העולם הנתן לנו ששון ושמחה ובורא
פרי הגפן אמן . ותעשה המוציא

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המוציא לחם עני מן הארץ אמן :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
על אכילת מצה . אמן .

ברכת המזון וכשנת ומועד חלמר זה

טוב יי לכל וברחמי על כל
מעשיו : שבשפלנו ובר
לנו כי לעולם חסדו . ויברקנו מצרינו
כי לעולם חסדו . ברוך הנתן לחם
דבד בשר כי לעולם חסדו : הודו
לאל השמים כי לעולם חסדו : יהי
חסדך יי עלינו כאשר יחלנו קד .
ברוך יי לעולם אמן ואמן : ברוך
אתה יי אלהי ישראל אבינו
מעולם ועד עולם : קד יי הגדלה
והגבורה והתפארת והתנוצח וההוד כי
כל בשמים ובארץ קד יי הממלכה
והמתנשא לכל לראש : והעשר
והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל
ובידך כח וגבורה ובידך לגבל ודחוק
לכל : ועתה אלהינו מורים אנחנו
לה

ושמרו בני ישראל את
השבת לעשות את
השבת לדורתם ברית עולם : בני
ובין בני ישראל אית לעולם כי
ששת ימים עשה יי את השמים
ואת הארץ וביום השביעי שבת
וינפש : ויקהל משה את כל עדת
בני ישראל ויאמר אליהם אלה
הדברים אשר צוה יי לעשות אתם :
ששת ימים העשה מלאכה וביום
השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון
ליי כל העשה בו מלאכה יומת :
לא תבערו אש בכל משבתתכם ביום
השבת : את שבתתי תשמרו ומקדשי
תיראו אני יי : איש אמו ואביו
תיראו ואת שבתתי תשמרו ואני יי
אלהיכם

קָדַשׁ וּמְהֻלָּלִים לְשֵׁם תְּפָאֲרֹתֶיךָ : אֱלֹהֵיכֶם : אֵלֹהֵי מוֹעֲדֵי יְיָ :
 וּבְאַנְחֵנוּ נִכְרַף יְיָ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם וְכֹל
 הַלְלוּנָהּ : עֵינֵי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלֶם
 בְּעַתּוֹ . פִּתַח אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן . רִצּוֹן תִּשְׁכַּעְנוּ וְרוּחַ
 הַעֲבֹר מִמֶּנּוּ וְהִטְרִיפֵנוּ לַחֵם חֲקֵנוּ וְשִׁלְתָנָה עֲרוּךְ לֶפֶל . בְּאֶרֶךְ אַפְךָ
 וּבְגִמְלוֹת תִּסְדֹּק אֲנֵנו חַיִּים וְקַיָּמִים וּמִפְתִּיחַת יָדְךָ : בִּי אַתָּה הוּא זֶן
 וּמִפְרִיָם וּמִבְּלֶכֶל לְכָל וּמִבֵּין מִזֶּן וּמִחַיָּה לְכָל בְּרוּיֹתְךָ אֲשֶׁר בְּרֵאתָ :
 כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַזֶּן אֶת הַכֹּל אָמֵן : נוֹדָה לְיְיָ חֲסֵדוֹ וּנְפִלְאוֹתָיו לְבִנְיָ
 אָדָם : בִּי הִשְׁבִּיעַ נַפְשׁ שׁוֹקֵקָה וְנַפְשׁ רַעֲבָה מֵדָא טוֹב : לֹא יִבְשׁוּ כִיעַת
 רַעֲבָה וּבִימֵי רַעֲבוֹן יִשְׁבְּעוּ :

אֵלֹהֵי מוֹעֲדֵי יְיָ מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם כְּמוֹעֲדָם : וְהָיָה
 הַיּוֹם הַזֶּה לְכֶם לְזִכְרוֹן וְחַגְתֶּם אֹתוֹ חַג לְיְיָ לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַת
 עוֹלָם תַּחֲנִהוּ : שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ אֵךְ בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ
 שְׂאֵר מִבְּתִיכֶם כִּי כָל אֵבֶל חֲמִין וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַחַיָּה מִיִּשְׂרָאֵל מִיוֹם
 הָרֵאשׁוֹן עַד יוֹם הַשְּׁבִיעִי . וּבְיוֹם הָרֵאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי
 מִקְרָא קֹדֶשׁ יְהִי לְכֶם כָּל מְלֹאכָה לֹא יַעֲשֶׂה בָהֶם אֵךְ אֲשֶׁר יֵאָבֵל לְכָל
 נֶפֶשׁ הוּא לְבָרוּ יַעֲשֶׂה לְכֶם : וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַמִּצּוֹת כִּי בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה
 הוֹצֵאתִי אֶת צְבָאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם
 חֻקַת עוֹלָם : בְּרֵאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעֶרֶב תֹּאכְלוּ מִצּוֹת עַד
 יוֹם הָאֶחָד וְעֵשְׂרִים לַחֹדֶשׁ בְּעֶרֶב : שִׁבְעַת יָמִים שְׂאֵר לֹא יִמָּצֵא בְּבִתְיֹכֶם
 כִּי כָל אֵבֶל מִחֲמֻצָּת וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַחַיָּה מִיִּשְׂרָאֵל בֵּנֵר וּבְאֹרֶחַ
 הָאָרֶץ : כָּל מִחֲמֻצָּת לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם תֹּאכְלוּ מִצּוֹת : שִׁבְעַת
 יָמִים תֹּאכְלוּ מִצּוֹת וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי חַג לְיְיָ : מִצּוֹת יֵאָבֵל אֶת שִׁבְעַת
 הַיָּמִים וְלֹא יֵרָאֶה לְךָ חֲמִין וְלֹא יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֵר בְּכָל גְּבֻלְךָ : וְהִגַּדְתָּ
 לְבִנְךָ בְּיוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּעֶבֶר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם :
 וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל יָדְךָ וְלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְיָ בְּפִיךָ
 כִּי בִיד תִּזְקֶה הוֹצֵאתֶךָ יְיָ מִמִּצְרַיִם . וּשְׁמַרְתָּ אֶת הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֲדֹת
 נְטִימִים יְמִימָה :

קֹדֶשׁ רַגְלִים תְּחַג לִי בַשָּׁנָה : אֶת חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים
 תֹּאכְלֵם מִצּוֹת בָּאֲשֶׁר צִוִּיתֶךָ לְמוֹעֵד הַדָּשׁ הָאֲבִיב כִּי בּוֹ יִצְאֵת
 מִמִּצְרַיִם

ערב פסח

ממצרים ולא יראו פני ריגום : שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני הארון יי : את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למען חרש האביב כי בחרש האביב יצאת מצרים : שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני הארון יי אלהי ישראל : כי אוריש גימ מספיק והרחבתי את גבך ולא יחמר איש את ארצך בעלותך לראות את פני יי אלהיך שלש פעמים בשנה : שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יי אלהיך במקום אשר יבחר בתג המצות ובחג השבועות ובחג הכבועות ולא יראה את פני יי ריגום : איש במתנת ידו בכרכת יי אלהיך אשר נתן לך : כי ישאלך בנגד מתר לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יי אלהינו אתכם : ואמרת לבנה עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו יי מצרים ביד חזקה : ויתן יי אתות ומופתים גדולים ורעים במצרים כפרעה ובכל ביתו לעינינו . ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו . ויצונו יי לעשות את כל החקים האלה ליראה את יי אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיותנו כהיום הזה . וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יי אלהינו כאשר צונו : ועבדתם את יי אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך והסירתי מחלה מקרבך : ובתים סדאים כל טוב אשר לא מלאת וברות חצובים אשר לא חצבת ברמים וניתים אשר לא נטעת ואבלת ושבעת : ואבלת ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך . בית ישראל ברכו את יי בית אהרן ברכו את יי . בית הלוי ברכו את יי יראי יי ברכו את יי . ברוך יי מציון שבן ירושלים הללויה .

הללויה

הללו עבדי יי הללו את שם יי : יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם : ממזרח שמש עד מבוא מהלל שם יי : רם על כל גוים יי על השמים כבודו : מי כיי אלהינו המגביה לשבת : המשפילי לראות בשמים ובארץ : מקימי מעפר דל מאשפות ידים אביון : להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו . מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה : בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז : היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו : הים ראה ויגם הירדן יכב לאחור

לאחור : החרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן : מה קך הים כי תנס
 הירבן תסוב לאחור : החרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן : מלפני
 ארון הולי ארץ מלפני אלוה יעקב : התפכי הצור אגם מים חלמיש
 למעיני מים : לא לנו יי לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך :
 דמה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם : ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה :
 עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם : פה להם ולא ידברו עינים להם ולא
 יראו : אונים להם ולא ישמעו אף להם ולא ירחוץ : ידיהם ולא ימישן
 רגליהם ולא יחכו לא יהגו בגוונם : במותם יהיו עשיהם כל אשר
 בוטח בהם : ישראל בטח ביי עורם ומגנף הוא : בית אהרן בטחו
 ביי עורם ומגנם הוא : יראי יי בטחו ביי עורם ומגנם הוא :
 יי זכרנו יברך יברך את בית ישראל : יברך את בית אהרן : יברך
 יראי יי הקטנים עם הגדולים : יוסף יי עליכם עליכם ועל בניכם :
 ברוכים אתם ליי עשה שמים וארץ השמים שמים ליי והארץ נתן
 לבני אדם : לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי דומה : ואנחנו נברך
 יה מעתה ועד עולם הללויה : אהבתי כי ישמע יי את קולי תחנוני :
 כי הטה אנו לי ובימי אקרא : אפוני חבלי מות ומצרי שאל מצאוני
 צרה ויגון אמצא : ובשם יי אקרא אנה יי מלטה נפשי : תנון יי
 וצדיק ואלהינו מרחם : שמר פתאים יי דלותי ודי יהושיע שובי
 נפשי למנוחיי כי יי גמל עליכי : כי חלצת נפשי ממות את עיני מן
 המצעה את רגלי מדתי : אתהלה לפני יי בארצות החיים : האמנתי כי
 אדבר אני עניתי מאד : אני אמרתי כחפני כל האדם פווב : מה אשיב
 ליי כל חגמולוהי עלי : כוס ישועות אשא ובשם יי אקרא נדרי ליי
 אשלים נגדהנא לכל עמו : יקר בעיני יי המוטה לחסידיו : אנה יי
 כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוכרי דך אובח זבח תודה
 ובשם יי אקרא : נדרי ליי אשלים נגדהנא לכל עמו : בחצרות בית יי
 בתוככי ירושלים הללויה .

הַלְלו אֶת יְיָ כָּל גּוֹיִם שִׁכְחוּהוּ כָּל הָאֲמִים : כִּי גִבֹר עָלֵינוּ חֲסֵדוֹ
 וְאַמֶּת יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ . הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
 חֲסֵדוֹ . הַלְל וְהוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ . יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי
 לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ . הַלְל וְהוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כָּלֵךְ . יֹאמְרוּ נָא בֵּית אַהֲרֹן
 בַּלַּח

ערב פסח

פֶּלַת , הַגֵּל וְהוֹדוֹת לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָרוּ , יֹאמְרוּ נָא יְיָ לֵי יְיָ
 כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָרוּ , הַגֵּל וְהוֹדוֹת לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָרוּ . מִן
 הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה עָנֵנִי בַמֶּרְחֹב יְהוָה . יְיָ לִי לֹא אֶרְאֶה מִתּוֹ יַעֲשֶׂה לִי
 אֲדָם . יְיָ לִי בַעֲזָרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאֵי . טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִכְּבוֹיֹת
 בְּאֲדָם : טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִכְּטוֹת בְּנִדְיָבִים : כָּל גּוֹיִם סָכְבוּנֵי בְּיָשָׁם יְיָ
 כִּי אֲמִילָם : סָכְבוּנֵי גַם סָכְבוּנֵי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם . סָכְבוּנֵי כְּדַבְּרוֹרִים
 דַּעְבוּ בְּאִישׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם : דַּחַח דְּחִיתֵנִי לְנִפְוֹד וַיְיָ עֲזָרְנִי :
 עֲזֵנִי וּמוֹרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה : קוֹל הַנְּהַ וַיִּשׁוּעָה בְּאֶהְלִי צְדִיקִים יִמִּין
 יְיָ עֲשֶׂה חֵיל , יִמִּין יְיָ רֹמְמָה יִמִּין יְיָ עֲשֶׂה חֵיל : לֹא אָמוֹת כִּי
 אֲדִיחֶה וְאֶסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה : יִסּוֹר יִסְרֵנִי יְהוָה וְלִכְוֹת לֹא נִתְּנֵנִי : פָּתַחוּ לִי
 שַׁעְרֵי צְדָק אֲבֹא בָם אֲוֹרָה יְהוָה . זֶה הַשַּׁעַר לַיְיָ צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ : אֲוֹרָה
 כִּי עֲנִיתֵנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה : אֲבֹן מֵאֲבוּ הַבּוֹנִים הִיָּתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה :
 מֵאֵת יְיָ הִיָּתָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ : זֶה הַיּוֹם עֲשֶׂה יְיָ נְגִידָה
 וְנִשְׁמָחָה בוֹ : אֲנִי יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא . אֲנִי יְיָ הַצְּלִיחָה נָא : כְּרוּךְ
 הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בְּרַכְּנוּכֶם מִבֵּית יְיָ : אֵל יְיָ וַיָּאֵר קָנוּ אֲכֹרוּ חַג
 בַּעֲבוּתֵיכֶם עַד קִרְנוֹת הַמּוֹבָח . אֵלֵי אֲתָה וְאֲוֹרָה אֵלֵהִי אֲרוֹמְמָךְ : הוֹדוּ
 לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָרוּ : יְיָ עֲזֵנִי לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְכַרְךָ אֶת עַמּוֹ
 בְּשָׁלוֹם : כְּרוּךְ יְיָ לַעֲוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :

וכתבם ומועד האמר זה הקדוש

קדוש עד היון בפסח בבקר

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָרוּ : הוֹדוּ לַאֱלֹהִים
 הַאֱלֹהִים כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָרוּ : הוֹדוּ לַאֲרֹנֵי הָאֱלֹהִים כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָרוּ :
 וְכָרוּךְ אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר כָּרַךְ
 וְקָדַשׁ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת מִכָּל הַיּוֹמִים :
 כִּפְחוֹב וַיְכַרְךָ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
 וַיְקַבֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלָאכְתּוֹ
 אֲשֶׁר כָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת : וְכָרוּךְ
 אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם הַמְּכַבֵּד וְהַמְּקַדֵּשׁ
 אֶת

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָרוּ : הוֹדוּ לַאֱלֹהִים
 הַאֱלֹהִים כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָרוּ : הוֹדוּ לַאֲרֹנֵי הָאֱלֹהִים כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָרוּ :
 וְכָרוּךְ אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 כָּרַךְ וְקָדַשׁ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּחַג
 הַמִּצּוֹת הַזֶּה וּבַמַּעֲרֵי שְׂמֵחָה וּמְקַרְאֵי
 קָדַשׁ אָמֵן : וְכָרוּךְ אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר כָּרָא עֵץ הַגִּזְן וּמֵינֵנוּ מִשְׁמַח לִבְב
 בְּנֵי הָאָדָם כִּפְחוֹב וַיִּזְן יִשְׁמַח לִבְב
 אֲנוּשׁ

אָנוֹשׁ לְהַעֲדוֹל פָּנִים מִשָּׁמֶן וְלַחֵם לֶבֶב אֶת עַמֵּי יִשְׂרָאֵל בְּחַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה
 אָנוֹשׁ יִסְעֵד . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמַעֲדֵי שְׂמֵחָה וּבְמִקְרָאֵי קִדְשׁ אָמֵן :
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנִּתָּן לָנוּ שְׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה וּבְרוּךְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 וּבִירָא פְּרִי הַגִּזְּזִין . אָמֵן . בְּרָא עֵץ הַגִּזְּזִין וּמִיָּנוּ מִשִּׁמַּת לֶבֶב
 בְּנֵי הָאָדָם . בְּבַתּוֹב וְגוֹן יִשְׁמַח לֶבֶב

אָנוֹשׁ לְהַעֲדוֹל פָּנִים מִשָּׁמֶן וְלַחֵם לֶבֶב אָנוֹשׁ יִסְעֵד : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבָרָךְ וְהַמְּהַרֵּשׁ אֶת יוֹם הַשְּׂבָת וְחַג הַמִּצּוֹת לְעַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל אָמֵן : וּבְרוּךְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנִּתָּן לָנוּ שְׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה
 וּבִירָא פְּרִי הַגִּזְּזִין : אָמֵן

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבָרָךְ לַחֵם עֵינֵינוּ מִן הָאָרֶץ אָמֵן .

ויהאכלו וישבעו ממה שזמן ס' ואחר כן מברכים לו והברך

טוב

יְיָ לְבַל וְרַחֲמֵינוּ עַל כָּד מַעֲשָׂיו . מַה שְּׂאֵבְלָנוּ יְהֵא לְשִׁבְעָה מַה
 שִׁשְׁתֵּינוּ יְהֵא לְרַפּוּאָה מַה שְּׁחַוְתָּרְנוּ יְהֵא לְבִרְכָה . שְׁבַשְׁבְּלָנוּ
 זָכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ : וּנְפָרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ : בְּרוּךְ
 הַנִּתָּן לָחֵם לְבָד בְּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ . הִירוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם כִּי לְעוֹלָם
 חֲסֵדוֹ : יְהִי חֲסִדְךָ יְיָ עֲלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִתְּנֵנוּ לָךְ : בְּרוּךְ יְיָ : בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבֵינוּ מִעוֹלָם וְעַד עֵדָם : לֵךְ יְיָ הַגְּדֵלְךָ
 וְהַגְּבִירְךָ וְהַתְּפַאֲרֵת וְהַתְּנַצַּח וְהַתְּהַדָּר כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְיָ הַכְּמִלְכָּה
 וְהַתְּמַנְיָא לְכָל לְרֹאשׁ : וְהַעֲשֵׂה וְהַתְּכַבֵּד מְלַכְיָךְ וְאַתָּה מֵיֵשֶׁד כְּבֹל וּבִיקְךָ
 כַּחַ וְגִבּוֹרְךָ וּבִיקְךָ לְגִבּוֹר וְלַחֲזֹק לְכָל : וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מִיָּדִים אֲנַחְנוּ
 לָךְ וּמַתְּלִילִים לְשֵׁם הַתְּפַאֲרָתְךָ : וְאַנְחֵנוּ וְכַבֵּד יְהֵא מַעֲתָה
 וְעַד עוֹלָם הַבְּלִיָּה . יַעֲנֵנו כָּל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה נִתָּן לָחֵם אֶת אֲבָלָם
 בְּעַמּוֹ . פּוֹתֵת אֶת יָדְךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל תִּי רַבִּין . רַבִּין הַשְּׁבַעֲנוּ וְרוּחַ
 הַצֶּבֶר מִכֵּנוּ וְהַתְּדַפְּנוּ לַחֵם חֲמֵנוּ וְשִׁלְחָנְךָ עֲרוּךְ לְכָל . בְּאֶרֶץ אֲפָד
 וּבְגַמְלוֹת חֲסִדְךָ אָנוּ תַיִם וְקוֹמִים וּמַשְׁתַּחֲוֵת יָדְךָ : כִּי אַתָּה הוּא יְיָ
 וּמַפְרִיֵם וּמְכַלְכֵּל לְכָל וּמְבִין סוּחַן וּמַחֲיָה לְכָל כְּרִיזְתְךָ אֲשֶׁר בְּרֵאת .
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ וְגוֹן אֶת הַבָּל :

וכל כוונתם בשלמן מהימים לטעות אמן

בקר פסח

מזמור לְדָוִד יְיָ רַעִי לֹא אֶחָסֵר . בְּנֵאוֹת דָּשָׂא יִרְבִּיצֵנִי עַל מֵי
 מְנַחֵחַת וְנִהְלֵנִי . נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק לְמַעַן שָׂמוּ :
 גַּם כִּי אֵלֶּךְ בְּגֵיא צְלָמוֹת לֹא אִירָא רַע כִּי אִתָּךְ עִמָּדִי שְׁבִטָךְ וּמִשְׁעֲנִיתֶךָ
 הִצֵּה וְנַחֲמֵנִי : תַּעֲרֹף לִפְנֵי שְׁלֹחַן נֶגֶד צִרְרֵי דַשְׁנָתָ בַּשָּׂמֶן רֹאשִׁי כּוֹסֵי
 רוּחַ : אֵךְ טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיֵּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ אֶרְךָ יָמִים :
 אֶרְךָ יָמִים אֲשֶׁבִיעֵהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי : לִישׁוּעָתֶךָ קִוִּיתִי יְיָ : טַעֲמוּ
 וְרֹאוּ כִּי טוֹב יְיָ אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר יַחֲסֶה בּוֹ : יִרְאוּ אֶת יְיָ קֹדְשׁוֹ כִּי אֵין מַחֲסוֹר
 לְיִרְאָיו . כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבוּ וְדָרְשׁוּ יְיָ לֹא יַחֲסֶרֶם כָּד טוֹב : יֹאכְלוּ
 עֲנֻיִם וְיִשְׁבְּעוּ יִהְלְדוּ יְיָ דָרְשׁוּ יַחֲי לְבַבְכֶם לְעַד : יִזְכְּרוּ וְיִשְׁבוּ אֶל יְיָ
 כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לִפְנֵיךָ כָּל מִשְׁפְּחוֹת גּוֹיִם : כִּי לִיְיָ הַמְּלוֹכָה
 וּמִשַׁךְ בְּגוֹיִם : אֹכְלוּ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ כָּל הַשָּׁנִי אֶרֶץ לִפְנֵינוּ וְיִכְרְעוּ כָּד יִזְרְדֵי עֶפְרַיִם
 וְנִפְשׁוּ לֹא הָיָה : זָרַע וְעַבְדָּנוּ יִסְפֹּר לְאֲדָנָי לְדוֹר : יָבֹאוּ וְיִגִּידוּ צְדָקְתוֹ
 לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה : אִם אֲיֻסְפָחֶךָ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁבַּח יְמִינִי : תִּדְבַּק לְשׁוֹנֵי
 לְחִפֵי אִם לֹא אִיֻּכְרָבִי אִם לֹא אֲעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַד רֹאשׁ שְׁמַחְתִּי :
 שְׁמַחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָהּ כָּל אֲהֻבֵיהָ שִׁישׁוּ אִתָּהּ מְשׁוֹשׁ כָּל הַמְּתְאֲבָלִים
 עֲדִיָה לְמַעַן תִּינָקוּ וְשִׁבְעֵתֶם מִשַׁד תִּנְחַמְיָהּ לְמַעַן תִּמְצוּ וְהִתְעַנְּגַתֶם
 מִזֵּי כְבוֹדָה : אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְיָ וְכֹלוּ :

הַמִּנְס כַּצַּח וּמוֹעֵד תּוֹסִיף כֵּלָן זֶס

ועל הַר כִּינִי יִרְדֶּה וְדַבֵּר עִמָּהֶם מִשָּׁמַיִם וְתַתֵּן לָהֶם מִשְׁפָּטִים יִשְׂרָיִם
 וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים : וְאֵת שַׁבַּת קִדְשְׁךָ הַיְדוּעַת
 לָהֶם וּמִצְוֹת וְחֻקִּים וְתוֹרָה צִוִּיתָה לָהֶם בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדְּךָ : כֹּה אָמַר יְיָ
 שְׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי קְרוּבָה יִשְׁוֹעָתִי לָבוֹא וְצִדְקָתִי לְהַגְדוֹת :
 אֲשֶׁרִי אֲנוּשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֵן אָדָם יִחְזִיק בָּהּ שִׁמְר שַׁבַּת מִחֲלָלוֹ וְשִׁמְר
 יָדוּ מַעֲשׂוֹת כָּל דָּע : אִם תִּשְׁיֵב מִשַּׁבַּת הַגְּדָה עֲשִׂיתִי תִפְצֹּדֶה בְּיוֹם קִדְשִׁי
 וְקִרְאתָ לְשַׁבַּת עֲנַג קָרוֹשׁ יְיָ מִכְּבֹד וּכְבֹדָתוֹ מַעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִכִּצִּיא הַתְּפִלָּה
 וְדַבֵּר דָּבָר . אִז תִּתְעַנֵּג עַל יְיָ וְהִרְבַּבְתִּיךָ עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ וְהִאֲבִלְתִּיךָ
 נַחֲלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי כִּי יְיָ דַבֵּר : אֵת שַׁבְּתִתִּי תִשְׁמְרוּ וּמִקְדָּשִׁי
 תִּירָאוּ אֲנִי יְיָ : אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֵת שַׁבְּתִתִּי תִשְׁמְרוּ אֲנִי יְיָ
 אֱלֹהֵיכֶם . אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְיָ וְכֹלוּ :

אלה

אלה

מועדי יי' מקראי קדש אשר תקראו אתם כמועדס : וזה
היום הזה לכם לזכרון ותגתם אותו חג ליי' לזרתיכם תקת
עולם תקהו : שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשבותו
שאר מכותיכם כי כל אבל חמץ ונברתה הנפש היא מישראל מיום
הראשון עד יום השבעי . וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל
נפש הוא לברו יעשה לכם : ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה
הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לזרתיכם
תקת עולם : בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצות עד
יום האחד ועשרים לחדש בערב . שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם
כי כל אבל מחמצת ונברתה הנפש היא מעדת ישראל כגר ובאורח
הארץ : כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות : שבעת
ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליי' : מצות יאכל את שבעת
הימים ולא יראה קד חמץ ולא יראה קד שאר בכל גבלך : והגדת
לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יי' לי בצאתי מצרים :
וזהו קד לאות על ירך וזכרון בין עניך למען תהיה תורת יי' כפך
כי ביד תוקה הוציאך יי' מצרים . ושמרת את החקה הזאת למועדה
מימים ימימה : ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליי' שבעת
ימים מצות תאכלו : ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבודה לא תעשו : והקרבתם אשה ליי' שבעת ימים ביום השביעי
מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו : אלה מועדי יי' אשר
תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליי' עלה ומנחה זבת ונבכים
דבר יום ביומו . מקבד שבתות יי' ומקבד מתנותיכם ומקבד כל נדתיכם
ומקבד כל נדבותיכם אשר תתנו ליי' . וידבר משה את מועדי יי' אל
בני ישראל . ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת ימים מצות יאכל :
ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו : והקרבתם
אשה עלה ליי' פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה
תמימים יהיו לכם : ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפך
ושני עשרונים לאיל תעשו : עשרון עשרון תעשה לפכש האחד לשבעת
הכבשים : ושעיר תשאת אחד לכפר עדיכם : מקבד עלת הכפר אשר

בקר פסח

לעלת התמיד תעשו את אלה : באלה תעשו ליום שבעת ימים לחם
אשה ריח ניחח ליוי על עלות התמיד יעשה ונכפו : אלה תעשו ליוי
במועדיכם לבד מנדריכם ונדבותיכם לעלתיכם ולמנוחתיכם ולנכביכם
ולשלמיכם : ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יי את
משה : לא תאכל עליו חמין שבעת ימים האכל עליו מצות לחם
עני פי בהפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכור את יום צאתך מארץ
מצרים כל ימי חיה : ולא יראה לה שאר ככל גבלך שבעת ימים
ולא ילן מן הפשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לכקר :
שלוש רגלים תחג לי בשנה : את חג המצות השכר שבעת ימים תאכל
מצות כאשר צויהך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא
יראו פני ריקם : שלש פעמים בשנה יראה בך זכורך אך פני
הארץ יי : את חג המצות השכר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויהך
למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים : שלש פעמים בשנה
יראה בך זכורך את פני הארץ יי אלהי ישראל : כי אוריש גנים מפניך
והרחבתי את גבלך ולא יהמו איש את ארצך בעלותך לראות את פני יי
אלהיך שלש פעמים בשנה : שלש פעמים בשנה יראה בך זכורך את פני יי
אלהיך במקום אשר יבחר כחג המצות וכחג השבועות וכחג הכפות ולא
יראה את פני יי ריקם : איש במתנת ידו בכרכת יי אלהיך אשר
נתן לך : כי ישאלך בנד מחר לאמר מזה העדות והחקים והמשפטים
אשר צוה יי אלהינו אתכם : ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה
במצרים ויוציאנו יי ממצרים ביד חזקה : נתן יי אתות ומופתים
גדולים ורעים במצרים כפרעה ובכל ביתו לעינינו : ואותנו הוציא משם
למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו : ויצונו
יי לעשות את כל החקים האלה לראות את יי אלהינו לביב
לנו כל הימים לחיותנו בהיום הזה : וצדקה תהיה לנו כי נשמר
לעשות את כל המצוה הזאת לפני יי אלהינו כאשר צונו :
ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך :
בית ישראל ברכו את יי בית אהרן ברכו את יי : בית הלוי ברכו את
יי יראי יי ברכו את יי : ברוך יי מציון שכן ירושלם הללויה

ותאמר ההלל

הללויה

הַלְלוּיָהּ

הָלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ : יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : כְּמִוֹרֶחַ שֶׁשֶׁשׁ עַד מְבֹאוֹ מִהַלְלֵי שֵׁם
יְיָ : רַם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : מִי כִיּוֹי אֱלֹהֵינוּ הַמְגִבִּיהִי
לְשִׁבְתָּהּ : הַמְשַׁפְּדִי לְרֵאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ : מִקִּימֵי מַעְפָּר דָּל מֵאֲשֵׁפוֹת
יָדַיִם אֲבִיוֹן : לְהוֹשִׁיבֵי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ : מוֹשִׁיבֵי עֲקֶרֶת הַכִּפִּית
אִם הַכְּנִיָּם שְׂמַחָה הַלְלוּיָהּ : בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לַעֲזָרָה :
הַיְתָה יְהוּדָה לְקִדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל כְּמִשְׁלוֹתָיו : הַיָּם רָאָה וַיִּנָּס הַיַּרְדֵּן יִסַּב
לְאַחֹר : הַהָרִים תְּרַקְדוּ כְּאֵילִים גְּבֻעוֹת בְּכַנֵּי צֹאן : מַה לָּךְ הַיָּם כִּי תִנוֹס
הַיַּרְדֵּן תִּכּוֹב לְאַחֹר : הַהָרִים תְּרַקְדוּ כְּאֵילִים גְּבֻעוֹת בְּכַנֵּי צֹאן : מִלִּפְנֵי
אֲדוֹן הוֹלֵי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : הַהֲפִכֵי הַצּוּר אָנֹס מִיִּם הַלְמִישׁ
לְמַעַיְנֵי מַיִם : לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד עַל הַכְּרֹךְ עַל אֲמַתְךָ :
לְמָה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם : וְאֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם כֹּל אֲשֶׁר הִפְּצָן עָשָׂה :
עֲצִיבֵיהֶם בְּכַף זֹרֵק מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם : פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא
יִרְאוּ : אֲנֹנִים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְחוּן : יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְשֹׁן
רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ לֹא יִהְיוּ בְּגִרוֹנָם : כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר
בוֹטַח בָּהֶם : יִשְׂרָאֵל בְּטַח בִּיּוֹי עוֹרֵם וּמִגְנֵם הוּא : בֵּית אֲהֲרֹן בְּטַחוֹ
בִּיּוֹי עוֹרֵם וּמִגְנֵם הוּא : יִרְאֵי יְיָ בְּטַחוֹ בִּיּוֹי עוֹרֵם וּמִגְנֵם הוּא :
יְיָ וְכִרְנוּ יִבְרַךְ יִבְרַךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל : יִבְרַךְ אֶת בֵּית אֲהֲרֹן : יִבְרַךְ
יִרְאֵי יְיָ הַקְּטָנִים עִם הַגְּדוֹלִים : יוֹכַף יְיָ עֲלֵיכֶם וְעַל כְּנִיכֶם :
כְּרוֹכִים אַתֶּם לִיּוֹי עָשָׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לִיּוֹי וְהָאָרֶץ נִתַּן
לְבָנֵי אָדָם : לֹא הִבְתִּים יְהַלְלוּ יְהִי וְלֹא כָּל יוֹרְדֵי דוֹמָה : וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ
יְהִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ : אֲהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְיָ אֶת קוֹלֵי תַחֲנוּנָי :
כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבִקְרֵי אֶקְרָא : אֲפַנּוּי חֲבִלֵי מוֹת וּמִצְרֵי שְׂאוֹל מִצְאוּנֵי
צָרָה וַיִּגֵּן אֲמַצָּא : וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא אָנָּה יְיָ מִלְּמָה נִפְשִׁי : חֲנוּן יְיָ
וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מִרְחָם : שִׁמְרֵ פִתְאִים יְיָ דְלוֹתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ : שׁוּבֵי
נִפְשֵׁי לְמִנְחוֹתֵי כִּי יְיָ גָמַל עֲלֵיכֶי : כִּי הִלְצַתְּ נַפְשֵׁי מִכּוֹת אֶת עֵינֵי מִן
דְּמָעָה אֶת רַגְלֵי מִדְּחֵי : אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת חַתִּיִּים : הֲאִמְנַתִּי כִּי
אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד : אֲנִי אֲמַרְתִּי כַחֲפוּי כָּל הָאָדָם כֹּבֵד : מָה אֲשִׁיב
לְיְיָ כָּל תַּגְּמוֹלוֹתַי עָלַי : כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא : נְדַרֵי לַיְיָ
אֲשַׁלֵּם נְגִדְהָנָא לְכָל עַמּוֹ : יִקַּר בְּעֵינֵי יְיָ הַמְּוַתֵּחַ לְחַכְיָדָיו : אָנָּה יְיָ

בקר פכח

כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוכרי . לך אובח נבח תדה
ובשם יי אקרא . נדרתי ליי אשלים נגדה נא לכל עמו . בתצרות בית יי
בתובכי ירושלים הללויה .

הללו את יי כל גוים שבחוהו כל האמים . כי גבר עלינו חסדו
ואמת יי לעולם הללויה . הודו ליי כי טוב כי לעולם
חסדו . הללו והודות ליי כי טוב כי לעולם חסדו . יאמר נא ישראל כי
לעולם חסדו . הללו והודות ליי כי טוב כלת . יאמרו נא בית אהרן
כלת . הללו והודות ליי כי טוב כי לעולם חסדו . יאמרו נא יראי יי
כי לעולם חסדו . הללו והודות ליי כי טוב כי לעולם חסדו . מן
המצר קראתי יה ענני במרחב יה . יי לי לא אירא מה יעשה לי
אדם . יי לי בעוזי ואני אראה בשנאי . טוב לחסות ביי מבטות
באדם . טוב לחסות ביי מבטות בנדיבים : כל גוים סבבני בשם יי
כי אמילם : סבוני גם סבבני בשם יי כי אמילם . סבוני בדבורים
דעבו באש קוצים בשם יי כי אמילם : דחה דחיתני לנפול ויי עזרני :
עני וזמרת יה ויהי לי לישועה : קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין
יי עשה חיל : ימין יי רוממה ימין יי עשה חיל : לא אמות כי
אחיה ואספר מעשי יה : יסוד יסרני יה ולמות לא נתנני : פתחו לי
שערי צדק אבא במ אודה יה . זה השער ליי צדיקים יבאו בו : אודה
כי עניתני ותהי לי לישועה : אכן מאסו הכונים היתה לראש פיה :
טאת יי היתה זאת היא נפלאות בעינינו . זה היום עשה יי נגידת
ונשמחה בו : אגא יי הושיעה נא . אגא יי הצליחה נא : ברוך
הבא בשם יי ברכנוכם מבית יי : אל יי ויאר לנו אכרו חג
בעבותים עד קרנות המזבח . אלי אתה ואודה אלתי ארוממך : הודו
ליי כי טוב כי לעולם חסדו : יי עזו לעמו יתן יי יברך את עמו
בשלום : ברוך יי לעולם אמן ואמן :

קדוש על היין כהל המועד בערב ובבקר

הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו : הודו לאלהי האלהים כי
לעולם חסדו : הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו : ברוך
אתה יי אלהינו מלך העולם אשר ברח וקדש את עמו ישראל ברג
המצות

המצות הנה במועדי שמחה ומקראי קדש אמן : וברוך אלהינו מקד
העולם הנתן לנו ששון ושמחה ובורא פרי הגפן אמן :
ותעשה המוציא ותאמר

ברוך אתה יי אלהינו מקד העולם המוציא לחם עני מן הארץ . אמן

ברכת המזון

ברוך מאכלנו ברוך משביענו ברוך מרבינו : ברוך משביע
רעבים ברוך מרבה צמאים . ברוך הנתן לחם לכל בשר
כי לעולם חסרו : הורו לאל השמים כי לעולם חסרו : יהי חסדך יי עלינו
כאשר יחלנו לך . ברוך יי לעולם . נודה ליי חסדו ונפלאותיו לבני
אדם . כי השביע נפש שוקקה ונפש רעבה מלא טוב . לא יכשו בעת
רעה ובימי רעבון ישבעו .

אלה מועדי יי מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם . שבעת ימים
מצות האכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתים כי כל
אבל חמץ ונברתה הנפש החיא מישראל מיום הראשון עד יום תשביעי .
בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצות עד יום האחד
ועשרים לחדש בערב : שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אבל
מחמץ ונברתה הנפש ההיא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ : כל
מחמץ לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות : שבעת ימים
תאכל מצות וביום השביעי תג ליי : מצות יאכל את שבעת הימים ולא
יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבולך : והגדת לבנך ביום
ההוא לאמר בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים : והיה לך לאות
על ירך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יי בפיה כי ביד תוקה
הוציאך יי ממצרים : ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה :
ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך .
בית ישראל ברכו את יי בית אהרן ברכו את יי . בית הלוי ברכו את
יי יראי יי ברכו את יי . ברוך יי מציון שכן ירושלם הללויה .

ותכר פה גם הכלל בקנור הללו את יי כל גוים עד

יי עוז לעמו ימן יי יברך את עמו בשלום : ברוך יי לעולם אמן ואמן :
קדוש

הל המועד ושבת

קדוש על היין בשבת וחל המועד

עת להקדיש בערב שבת ופסח : בדרך י עמוד א . והמציא וברכת
המוון ושקרו בני ישראל . בדרך י עמוד ב ואח"כ תאמר . אלה מועדי יי
י . של ערב חל המועד

בשבת וחל המועד זהו קדוש היין בבקר

הודו ליי כי טוב : בבקר פסח ושבת בדרך יב עמוד ב : והמציא וברכת
המוון טוב יי לכל : ועל הר סיני . בדרך יג עמוד א : אלה מועדי יי .
של חל המועד בדרך יו עמוד א

קדוש בערב שביעי עצרת

ובכפול בשבת תאמר קדוש זה

הודו	לוי כי טוב כי לעולם	עת	להקדיש . ויכלו השמים
חסרו . הודו לאלהי		והארץ . וכל צבאם .	
האלהים כי לעולם חסרו . הודו		ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו	
לארני הארנים כי לעולם חסרו .		אשר עשה וישבת ביום השביעי	
וברוך אלהינו מלך העולם		מכל מלאכתו אשר עשה . ויברך	
אשר בנה וקדש את עמו ישראל		אלהים את יום השביעי ויקדש אתו	
בימי המועדים ויום שביעי עצרת		כי בו שבת מכל מלאכתו אשר	
היה אמן . וברוך אלהינו מלך		ברא אלהים לעשות . וברוך אלהינו	
העולם אשר ברא עין הגפן ומיניו		מלך העולם אשר בנה וקדש את עמו	
משמח לבב בני האדם . בכתוב		ישראל בימי המועדים וביום שביעי	
ויון ישמח לבב אנוש להצחיל		עצרת הוה אמן . וברוך אלהינו מלך	
פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד .		העולם אשר ברא עין הגפן ומיניו	
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם		משמח לבב בני האדם : בכתוב ויון	
המברך והתקדש את עמו ישראל		ישמח לבב אנוש להצחיל פנים משמן	
במועדי שמחה ובמקראי קדש ויום		ולחם לבב אנוש יסעד . ברוך	
שביעי עצרת הוה אמן . וברוך אלהינו		אתה יי אלהינו מלך העולם המברך	
מלך העולם הנתן לנו ששון		והתקדש את יום השבת לעמו	
ושמחה ובורא פרי הגפן אמן .		ישראל אמן . וברוך אלהינו מלך	
ותעשה המוציא		העולם הנתן לנו ששון ושמחה ובורא	

פרי הגפן אמן . ותעשה המוציא

ברוך .

ברוך אתה יי אלהינו מקדד העולם תמוציא לחם עני מן הארץ אמן :

ובשבת ומוטל מחמר זה

ברכת חמון

טוב יי ככל ורחמי על כל מעשיו : שבשפלינו ובר

לנו כי לעולם חסרו . ופירקנו מצרינו כי לעולם חסרו . ברוך הנתן לחם קדל בשר כי לעולם חסרו : הירו לאל השמים כי לעולם חסרו : יהי חסדה יי עלינו כאשר יחלנו קד . ברוך יי לעולם אמן ואמן : ברוך אתה יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם : קד יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ קד יי המלכה והמתנשא לכל ראש : והעשר והתבודד מלפניה ואתה מושל בכל ובידה בתי וגבורה ובידה לגדל ולחוק לכל : ועתה אלהינו מורים אנתנו קד ומחלים לשם תפארתך : ואנתנו נברך יה מעתה ועד עולם

הללויה : עיני כל אליך ישברו ואתה נותן לחם את אכלם בעתו . פותת את ידה ומשביע לכל חי רצון . רצון תשבענו ורצון העבר ממנו והמריפנו לחם חקנו ושלחנה ערוך לכל . באהר אפך ובגמילות חסדיך אנו חיים וקונים ומפיתת ירך : כי אתה הוא ון ומפרנס ומכלכל לכל ומכין מיון ומתיה לכל בריותך אשר בראת . ברוך אתה יי הון את הכל אמן : נודה ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם : כי השביע נפש שוקקה ונפש רעבה מלא טוב . לא יכשו בעת רעה וכימי רעבון ישבעו :

אלה ה

ערב שביעי עצרת

אלה

מועדי יי' מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם : שבועת ימים
מצות האכלו אך ביום הראשון משבתו שאר מכתבים כי
כל אכל חמץ ונכרתה הנפש ההיא מישראל מיום הראשון עד יום
השביעי : וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה
לכם כל מאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבח
יעשה לכם : בראשון בארבעה עשר יום להדש בערב האכלו מצות עד
יום האחר ועשרים להדש בערב : שבועת ימים שאר לא יצא בכתבים כי
כל אכל מחמץ ונכרתה הנפש ההיא מעדת ישראל בנר ובאורח הארץ :
כל מחמץ לא תאכלו בכל מושבתים האכלו מצות : שבועת ימים
תאכל מצות וביום השביעי חג ליי' : מצות יאכל את שבועת הימים ולא
יראה לה חמץ ולא יראה לה שאר בכל גבוה : והגדת לבנה ביום
ההוא לאמר בעבור זה עשה יי' לי בצאתי ממצרים : וזהו לה לאות
על ידה ולזכרון בין ענין למען תהיה תורת יי' בפיה כי ביד חזקה
הוציא יי' ממצרים : ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה :
עלש רגלים תחג לי בשנה : את חג המצות תשמר שבועת ימים
תאכל מצות באשר צויתך למועד הדש האביב כי בו יצאת
מצרים ולא יראו פני ריקם : שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני
הארץ יי' : את חג המצות תשמר שבועת ימים תאכל מצות אשר צויתך
למועד הדש האביב כי כהדש האביב יצאת ממצרים : שלש פעמים בשנה
יראה כל זכורך את פני הארץ יי' אלהי ישראל : כי אוריש גוים מפניך
והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלותך לראות את פני
אלהיך שלש פעמים בשנה : שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני
אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא
יראה את פני יי' ריקם : איש כמתנת ידו ככרבת יי' אלהיך אשר
נתן לה : כי ישאלך בנה מתר לאמר מה העדת והחקים ותמשפטים
אשר צוה יי' אלהינו אתכם : ואמרת לבנה עבדים היינו לפרעה
במצרים ווציאנו יי' ממצרים ביד חזקה : ג' יי' אותות ומופתים
גדולים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו • ואותנו הוציא משם
למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו • ויצונו
יי' לעשות את כל החקים האלה ליראה את יי' אלהינו למען
לנו

לָנוּ כָּל הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה . וְצִדְקָה תִּחְיֶה לָנוּ כִּי נִשְׁמַח
 לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ כְּאֲשֶׁר
 צִוֵּנוּ : וְעַבְדְּתֶם אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּבִרְדוּ אֶת לַחֲמֹד וְאֶת מִסְדֵּךְ
 וְהִסְרֹתִי מִתְּלַח מִקְרַבְךָ : וּבְתִים מְלֵאִים כָּל טוֹב אֲשֶׁר לֹא מְלֵאתָ וּבְרוּת
 הַצּוּבִים אֲשֶׁר לֹא הִצַּבְתָּ בְּרַמִּים וְיוֹתִים אֲשֶׁר לֹא נִטְעַתָּ וְאִבְלַת וְשִׁבְעַת :
 וְאִבְלַת וְשִׁבְעַת וּבִרְכַתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ .
 בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יְיָ בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת יְיָ . בֵּית הַלְוִי בָּרְכוּ אֶת
 יְיָ יִרְאֵי יְיָ בָּרְכוּ אֶת יְיָ . בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֶׁבֶן יְרוּשָׁלַם הַגְּלוּיָהּ .

ואם תרצה תחמר הכלל שבדף יד עמוד ח ע

יְיָ עֲזוּ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם : בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :

קרו ש בקר שביעי עצרת

ובשבת ומועד תחמר זה בקדוש

<p>הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ . הוֹדוּ לַאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ . הוֹדוּ לְאֲדֹנָי הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ . וּבָרוּךְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּרַךְ וְקָדַשׁ אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל הַיָּמִים : כְּכַתוּב וּבִרְדוּ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וְקָדַשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת : וּבָרוּךְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּרָא עֵץ הַגִּפְנִן וּמִיּוֹ מִשְׁמַח לִבֵּב בְּנֵי הָאָדָם . כְּכַתוּב וַיֵּן יִשְׁמַח לִבֵּב אָנוּשׁ לְהַצְהִיל פְּנִים מִשְׁמֵן וְלַחֵם לִבֵּב אָנוּשׁ יִסְעֵד : וּבָרוּךְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּכַבֵּד וְהַמְּקַדֵּשׁ אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצֵרַת תְּהֵא אָמֵן . וּבָרוּךְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנֶּתֵּן לָנוּ שְׂשׂוֹן וּשְׂמֵחָה</p>	<p>הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ . הוֹדוּ לַאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ . הוֹדוּ לְאֲדֹנָי הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ . וּבָרוּךְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּרַךְ וְקָדַשׁ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּיַמֵּי הַמִּצְוֵרִים וַיּוֹם שְׁבִיעִי עֲצֵרַת תְּהֵא אָמֵן . וּבָרוּךְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּרָא עֵץ הַגִּפְנִן וּמִיּוֹ מִשְׁמַח לִבֵּב בְּנֵי הָאָדָם . כְּכַתוּב וַיֵּן יִשְׁמַח לִבֵּב אָנוּשׁ לְהַצְהִיל פְּנִים מִשְׁמֵן וְלַחֵם לִבֵּב אָנוּשׁ יִסְעֵד . בָּרוּךְ אֱתָהּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּכַבֵּד וְהַמְּקַדֵּשׁ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּמוֹעֲדֵי שְׂמֵחָה וּבְמִקְרָאֵי קִדְשׁ וַיּוֹם שְׁבִיעִי עֲצֵרַת תְּהֵא אָמֵן . וּבָרוּךְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנֶּתֵּן לָנוּ שְׂשׂוֹן וּשְׂמֵחָה</p>
---	---

בקר שביעי עצרת

ושמחה ובורא פרי הנפץ אמן , אלהינו מלך העולם הנתן לנו
ותעשה המוציא ששון ושמחה ובורא פרי הנפץ אמן

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם המוציא לחם עני מן הארץ אמן ,
ויאכלו ויכבדו ממנו כזמן כ' ואמר כן מזכרים לו והכרך

טוב

יי לכל ורחמיו על כל מעשיו , מה שאכלנו יהא לשבעה מה
ששתינו יהא לרפואה מה שהותרנו יהא לברכה . שששפלטנו
זכר לנו כי לעולם תסרו : ויפרקנו מצרינו כי לעולם תסרו : ברוך
הנתן לחם לכל בשר כי לעולם תסרו . הורו לאל השמים כי לעולם
תסרו : יהי תסרף יי עלינו כאשר יתלנו דף : ברוך יי : ברוך
אתה יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם : דף יי הגדלה
והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ דף יי הממלכה
והמחנשא לכל לראש : והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל וברוך
בח וגבורה וברוך לגדל ולתק לכל : ועתה אלהינו מודים אנחנו
לך ומתללים לשם תפארתך : ואנחנו נברך יה מעתה
ועד לם הללויה : עני כל אליך ישברו ואתה נתן להם את אכלם
בעתו . פותח את ידך ומשביע לכל תי רצון : רצון תשבענו ורצון
העבר ממנו והמריפנו לחם חקנו ושלחנך ערוך לכל : בארץ אפך
ובגמילות חסדיך אנו היום ונקימם ומפתיחת ידך , כי אתה הוא ו
ומפנים ומבלבל לכל ומכין מזון ומחיה לכל בריותך אשר בראת :
ברוך אתה יי הון את הכל :

מזמור

ובל כוסבים בשלמן מחיבים לענות אמן
לדוד יי רועי לא אחסר . בגאות רשא ירביצני על מי
מנחות נהלני . נפשי ישובב יחני במעגלי צדק למען שמו :
גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך
המה ינחמני : תערוך לפני שלחן נגד צררי הינות בשמן ראשי כוס
רוחה : אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתתי בבית יי לארץ ימים :
ארץ ימים אשביעהו ואראהו בישועתי : לישועתך קויתי יי : טעמו
וראו כי טוב יי אשרי הגבר יחסה בו : יראו את יי קדשו כי אין מחסור
ליראיו . כפירים רשו ורעבו ודרשי יי לא יחסרו כל טוב : יאכלו
עניים וישבעו יהללו יי דרשו יחי לבבכם לעד : יזכרו וישבו אל יי
בל

כָּל אֲפִסֵי אֶרֶץ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לַפָּנֶיךָ כָּל מְשַׁפְּחוֹת גּוֹיִם : כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה
וּמִשָּׁל בְּגוֹיִם : אָכְלוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ כָּל הַשָּׁמַיִם אֶרֶץ לִפְנֵי כִרְעוּ כָּל יוֹדְיֵי עֹפֶר
וַנִּבְשׂוּ לֹא הָיָה : זָרַע וַעֲבָדוּ יִסְפָּר לְאֹרְחֵי הַדֹּר : יָבֹאוּ וַיִּגִּידוּ צְדָקְתָּהּ
לְעַם גּוֹלָד כִּי עָשָׂה : אִם אֲשַׁבְּחֶךָ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁבַּח יְמִינִי : תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי
לְחֵבִי אִם לֹא אֲזַכְּרֶכֶּי אִם לֹא אֲעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַד רֹאשׁ שְׁמַחְתִּי :
שְׁמַחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם וַיְגִילוּ בָּהּ כָּל אֲהֲבֵיָהּ שִׂישׁוּ אַתָּה מְשׁוֹשׁ כָּל הַמַּחְאֲבָלִים
עֲלֶיהָ לְמַעַן תִּינָקוּ וּשְׂבַעְתֶּם מִשֵּׁר הַנְּחֻמָּה לְמַעַן תִּמְצוּ וְהִתְעַנְּנֶתֶם
מִזִּיו כְּבוֹדָה : אֱלֹהֵי מוֹעֲדֵי יְיָ וְכֹלוּ :

חמנס נשנת ומועד מוסיקי כהן זכ

ועל

דבר כיני יצרת ודבר עמכם משמים ותתן להם משפטים ישירים
ותורות אמת חקים ומצות טובים : ואת שבת קדשה הודעת
להם ומצות והקים ותורה צויתם להם ביד משה עבדך : כה אמר יי
שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות :
אשרי אנוש יעשה זאת וכן אדם יחויק בה שמר שבת מחללו ושמר
ידו מעשות כל דע . אם תשוב משבת כגלך עשות הפציה ביום קדשי
וקראת לשבת ענג קדוש יי מכבד וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא הפציה
ודבר דבר . אז תתענג על יי והרפכתיה על בתי ארץ והאבלתיה
נחלת יעקב אביך כי פי יי דבר : את שבתתי תשמרו ומקדשי
תיראו אני יי : איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יי
אלהיכם . אלה מועדי יי וכלו .

אלה

מועדי יי מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדים : שבעת ימים
מצות האכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתים כי
כל אכל המין ונכרתה הנפש ההיא מישראל מיום הראשון עד יום
השביעי : וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה
לכם כל מדאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו
יעשה לכם : בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב האכלו מצות עד
יום האחר ועשרים לחדש בערב : שבעת ימים שאר לא ימצא בבתים כי
כל אכל מחמץ ונכרתה הנפש ההיא מעדת ישראל בנר ובאורח הארץ :
כל מחמץ לא תאכלו בכל מושבתים תאכלו מצות : שבעת ימים
תאכל מצות וביום השביעי חג לי יי : מצות יאכל את שבעת הימים ולא

בקר שביעי עצרת

יִרְאֶה לָךְ חֶמֶץ וְלֹא יִרְאֶה לָךְ שֶׂאֵר כָּכֵל גְּבֻלָּךְ : וְהִגַּדְתָּ
לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּעָבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם :
וְהָיָה לָךְ לְאוֹת עַל יַדְךָ וְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹכַח יְיָ בְּפִיךָ
כִּי בִּיד חֲזָקָה הוֹצִיאָךְ יְיָ מִמִּצְרָיִם . וְשָׁמַרְתָּ אֶת הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֵד
מִיָּמִים יְמִימָה : וְהִקְבַּחְתָּם אֵשֶׁה לַיְיָ שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא
קֹדֶשׁ כָּל מְלֹאכֶת עֲבוּדָה לֹא תַעֲשׂוּ :

אלה

מוֹעֲדֵי יְיָ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהַקְרִיב אִשֶׁת
לַיְיָ עֹלָה וּמִנְחָה זֶבַח וְנִסְכִּים דָּבָר יוֹם כְּיוֹמוֹ מִלֵּבְד
שִׁבְחוֹת יְיָ וּמִלֵּבְד מִתְנוּחֵיכֶם וּמִלֵּבְד כָּל גְּדֻרֵיכֶם וּמִלֵּבְד כָּל גְּדֻבוֹתֵיכֶם
אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיְיָ : וְדַבַּר מִשָּׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל . וְהִקְבַּחְתֶּם
אֵשֶׁה עֹלָה לַיְיָ פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד וְשִׁבְעָה בְּבָשִׂים בְּנֵי שְׁנֵה
תְּמִימִים יְחִוּ לָכֶם : וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים לָפָר
וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים לְאֵיל תַּעֲשׂוּ : עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת
הַכִּבְשִׂים : וְשִׁעִיר הַטָּמֵא אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם : מִלֵּבְד עֹלֹת הַבָּקָר אֲשֶׁר
לְעֹלֹת הַתְּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת אֵלֶּה : בְּאֵלֶּה תַעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים קָדֶם
אֲשֶׁה רִיחַ גִּיחוֹחַ לַיְיָ עַל עֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ : וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת עֲבוּדָה לֹא תַעֲשׂוּ : אֵלֶּה תַעֲשׂוּ לַיְיָ
בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְדַר מִגְּדֻרֵיכֶם וְגִדְבוֹתֵיכֶם לְעֹלֹתֵיכֶם וּלְמִנְחֹתֵיכֶם וּלְנִסְכֵיכֶם
וּלְשִׁלְמֵיכֶם : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּכֵד אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת
מֹשֶׁה : לֹא תֹאכַל עִלּוֹי חֶמֶץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל עִלּוֹי מִצּוֹת לַחֵם
עֲנִי כִי בְחַפְזוֹן יֵצְאֶת מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לְמַעַן תִּזְכּוֹר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ : וְלֹא יִרְאֶה לָךְ שֶׂאֵר כָּכֵל גְּבֻלָּךְ שִׁבְעַת יָמִים
וְלֹא יִלֵּן מִן הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תֹּזְבַח בְּעֶרְבַּ בַּיּוֹם הַרְּאִשׁוֹן לְבָקָר
שֵׁשַׁת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצַרְתָּ לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה
מְלֹאכָה :

שלוש

רְגִלִים תִּחַג לִי בַשָּׁנָה : אֶת חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֵר שִׁבְעַת יָמִים
תֹּאכַל מִצּוֹת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתְךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בּו יֵצְאֶת
מִמִּצְרָיִם וְלֹא יִרְאוּ פָנֵי רִגְקָם : שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּד זִכָּרוֹךְ אֶל פָּנֵי
הָאָדָם יְיָ : אֶת חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת אֲשֶׁר
צִוִּיתְךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב יֵצְאֶת מִמִּצְרָיִם : עֲלֵשׁ
פְּעָמִים

פְּעָמִים בְּשָׁנָה יִרְאֶה כָּל זְכוּרָה אֶת פְּנֵי הָאָדָם יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : כִּי אֹרִישׁ
 גּוֹיִם מִפְּנֵיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת גְּבֻלְךָ וְלֹא יִחְמוּד אִישׁ אֶת אֶרְצְךָ בַּעֲדוֹתֶיךָ לִרְאוֹת אֶת
 פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה : שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה יִרְאֶה כָּל זְכוּרָה אֶת
 פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמִּקּוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשְּׁבִעוֹת וּבְחַג הַכֹּכֹת וְלֹא
 יִרְאֶה אֶת פְּנֵי יְיָ רִיקִים : אִישׁ כַּמִּתְנַת יָדוֹ בְּבִרְכַת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ :
 כִּי יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךְ מָתָר לֵאמֹר מָה הָעֵדוּת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוִּיתָ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ אִתְּכֶם : וְאָמַרְתָּ לְבְנֶךָ עֲבָדִים הָיִינוּ לַפְּרֹעָה בְּמִצְרַיִם וַיֹּצִיאֵנוּ
 יְיָ מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה : וַיִּתֵּן יְיָ אֲחוֹת וּמִפְתִּים גְּדֻלִים וְרַעִים בְּמִצְרַיִם
 בַּפְּרֹעָה וּבְכָל בֵּיתוֹ לַעֲבִינֵנוּ : וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הִבִּיא אֶתְנוּ
 לְחַת לְנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם : וַיֹּצִינוּ יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל
 הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לִירְאֶה אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לְנוּ כָּל הַיָּמִים לְחַיּוֹתָנוּ כִּהְיוּם הַזֶּה :
 וְצִדְקָה תִּהְיֶה לְנוּ כִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ : וְאִכְלַת וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַת אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל אֶרֶץ הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
 אֲשֶׁר נָתַן לְךָ : בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יְיָ : בֵּית אֶהֱרֹן בָּרְכוּ אֶת יְיָ :
 בֵּית הַלְוִי בָרְכוּ אֶת יְיָ : יִרְאִי יְיָ בָרְכוּ אֶת יְיָ : בְּרוּךְ יְיָ מִצִּוּן
 שְׁכַן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ :

ותאמר ההלל

הַלְלוּיָהּ הִלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּצֵאת שֵׁם יְיָ : יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ
 מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם : מִמּוֹרָח שֶׁשֶׁשׁ עַד מְבֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם
 יְיָ : רַם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : מִי בֵּינֵי אֱלֹהֵינוּ הַמְגִבִּיתִי
 לְשִׁבְתָּ : הַמִּשְׁפּוֹלִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ : מְקִימִי מַעְפָּר דָּל מֵאֲשׁוּפוֹת
 יָדַי אֲבִיוֹן : לְהוֹשִׁיבִי עִם גְּדִיבִים עִם גְּדִיבֵי עַמּוֹ : מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת תַּבִּיט
 אִם תְּבָנִים שִׁמְחָה הַלְלוּיָהּ : כִּצֵּאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לַעֲנִי :
 הִימָּה יְהוּדָה לְקִדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלוֹתָיו : הַיִּם רָאָה וַיִּגַּם תִּירָן יֹסֵב
 לְאַחֹר : הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵלִים גְּבָעוֹת כְּבְנֵי צֹאן : מָה לְךָ הַיִּם כִּי תִנוּם
 תִּירָן תִּסּוֹב לְאַחֹר : הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵלִים גְּבָעוֹת כְּבְנֵי צֹאן : מַלְפָּנֵי
 אֶרֶץ חוּלֵי אֶרֶץ מַלְפָּנֵי אֵלֹהֵי יַעֲקֹב : הַהֲפָכִי הַצּוּר אֲנִים מִיִּם הַלְמִישׁ
 לְמַעֲנֵנוּ מִיִּם : לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תָּן כְּבוֹד עַל חֲסִדְךָ עַל אֲמַתְךָ :
 לְמָה יִאֲמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךָ נָא אֱלֹהֵיהֶם : וְאֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר הִפֵּץ עֲשָׂה :
 עֲצִיבֵיהֶם בְּכַף וְוָהֵב מֵעֲשָׂה יְדֵי אָדָם : פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא

בקר שביעי עזרת

יראו : אונים להם ולא ישמעו את להם ולא ירחוץ : יריהם ולא ימיושן
 בגליהם ולא יהלכו לא יהגו בגרוגס : כמורהם יהיו עשיהם כל אשר
 בוטח בהם : ישראל במה בלוי עורם ומגנס הוא . בית אהרן במה
 בלוי עורם ומגנס הוא : יראי לוי במהו בלוי עורם ומגנס הוא :
 וברנו יברך יברך את בית ישראל . יברך את בית אהרן . יברך
 יראי לוי הקטנים עם הגדולים : יוסף לוי עליכם ועל בניכם .
 ברוכים אתם ללוי עשה שמים וארץ השמים שמים ללוי והארץ נתן
 לבני אדם : לא הממים יהללו יה ולא כל יורבי דומה : ואנחנו נברך
 יה מעתה ועד עולם הללויה : אהבה כי ישמע לוי את קולי תחנוני :
 כי המה אנו לי ובלוי אקרא : אפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאנו
 צרה וגון אמצא . ובשם לוי אקרא אנה לוי מלטה נפשי : תנו לוי
 וצדיק ואלהינו מרחם : שמר פתאים לוי דדותי ולי יהושיע . טובי
 נפשי למנוחיה כי לוי גמר עליכי : כי הלצת נפשי ממות את עיני מן
 דמעה את רגלי מדחי . אתהלהך לפני לוי בארצות החיים : האמנתי כי
 אדבר אני עניתי מאד . אני אמרתי בהפוי כל האדם פוב . מה אטיב
 ללוי כל תגמולותי עלי . פוס ישועות אשא ובשם לוי אקרא . נדרי ללוי
 אשלם נגדה נא לכל עמו . יקר בעיני לוי המותה לחסידיו . אנת ללוי
 כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למסכרי . קך אובת ובה תודה
 ובשם לוי אקרא . נדרי ללוי אשלם נגדה נא לכל עמו . בתצרות בית לוי
 כתוככי ירושלם הללויה .

הללו

את לוי כל גוים שבחוהו כל האמים . כי גבר עלינו חסדו
 ואמת לוי לעולם הללויה . הודו ללוי כי טוב כי לעולם
 חסדו . הלל והודות ללוי כי טוב כי לעולם חסדו . יאמרו נא ישראל כי
 לעולם חסדו . הלל והודות ללוי כי טוב כלת . יאמרו נא בית אהרן
 כלת . הלל והודות ללוי כי טוב כי לעולם חסדו . יאמרו נא יראי לוי
 כי לעולם חסדו . הלל והודות ללוי כי טוב כי לעולם חסדו . מן
 המצר קראתי יה ענני במרחב יה . לוי לי לא אירא מה יעשה לי
 אדם . לוי לי בעוורי ואני אראה בשנאי . טוב לחסות בלוי מבטח
 באדם . טוב לחסות בלוי מבטח בגדויים : כל גוים סבבוני בשם לוי
 כי אמילם : סבוני גם כבבוני בשם לוי כי אמילם : סבוני כדבורים
 דעכו

בערב חג שבעות

חֲחֻקִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּיַד מֹשֶׁה . אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הִחֵל
עֲלֵינוּ יוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ וַיְמִי הַמַּעֲשֶׂה הַכַּאֲמִים לְקִרְאֹתֵנוּ
לְשִׁלּוֹם חֲשׂוּבִים מִכָּל דָּבָר רָע וּמַצְלִים מִכָּל חַמָּא וְעֵין וְעֵבִירָה וּמִדְּבָקִים
בְּלִמּוֹד וְהַגִּיזוֹן תּוֹרְתֶךָ וְחַנוּנִים מֵאֲתֶךָ הֲעָה וְהִשְׁכַּל וּבִינָה . וְלֹא קִנְאֹתֵנוּ
מִעֵקֶה עַל לֵב אָדָם . וְלֹא קִנְאֹת וּשְׂנֵאת אָדָם תִּעֲלֶה עַל לַבְנוֹ : וְכָל
הַיּוֹעֵץ עֲלֵינוּ עֲצָה טוֹבָה וּמַחֲשָׁבָה טוֹבָה קִימְהוּ וְקִים עֲצָתוֹ : בְּאֲמֹר
וְתַנְתִּי אֵת אֲשֶׁר אֶחֱזֵן וְרַחֲמֵתִי אֵת אֲשֶׁר אֲרַחֵם : וְכָל הַיּוֹעֵץ עֲלֵינוּ עֲצָת
רָעָה וּמַחֲשָׁבָה רָעָה קִלְקַל מִחֲשַׁבְתּוֹ הַפֵּר עֲצָתוֹ . בְּאֲמֹר עֲזוּ עֲצָה וְחַפְּרִי
דַּבְּרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עָמְנוּ אֵל . רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ וְעֲצַת
יְיָ הִיא תְקִים . כִּי יְיָ צָבָאוֹת יַעֲזֵן וּמִי יִפֹּר וַיְרֹו הַנְּטוּיָהּ וּמִי יִשְׁכַּנְתָּה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַפֵּר עֲצוֹת הָרָעוֹת הַמַּחֲרִיגוֹת
הַמַּתְלַחֲשׂוֹת מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַד בְּתֵינוּ וּמֵעַל בְּדַבְּתֵינוּ כִּלְלַ עֲמֶךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל אָמֵן :

וּבְרוּךְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבַרֵּךְ וְהַמְּקַדֵּשׁ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּימֵי
הַמּוֹעֲדִים כְּמוֹעֲדֵי שְׂמֵחָה וּמִקְרָאֵי קֹדֶשׁ וּבְחַג הַשְּׂבָעוֹת וּבְיוֹם
הַבְּבוּרִים הַזֶּה אָמֵן :

וּבְרוּךְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבַרֵּךְ בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ וְהַנִּתְּנוֹ לָנוּ
טָשׁוֹן וְשִׂמְחָה וּבוֹרָא פְּרֵי הַגֶּפֶן : אָמֵן :

ותעשה המוציא ואחר תעשה ברכת המזון

טוֹב יְיָ לֵבַל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו . מַה שְּׂאֵבְלָנוּ יֵהֵא לְשִׁבְעָה מַה
שְּׂשַׁתֵּנוּ יֵהֵא לְרַפּוּאָה מַה שְּׂהוֹתְרָנוּ יֵהֵא לְבִרְכָה . שְׁבִשְׁפָלָנוּ
זָכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חֲסָרוּ : וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חֲסָרוּ : בְּרוּךְ
הַנִּתְּן לָחֵם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסָרוּ . הוֹרוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם כִּי לְעוֹלָם
חֲסָרוּ : יְהִי חֲסִדְךָ יְיָ עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ : בְּרוּךְ יְיָ : בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם : לָךְ יְיָ הַגְּדִלָּה
וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַתּוֹר וְהַתּוֹר כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְיָ הַמַּמְלָכָה
וְהַמְתַּנְשָׂא לְכָל לְרֹאשׁ : וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִיָּדְךָ
כַּח וּגְבוּרָה וּבִיָּדְךָ לְגִבּוֹר וּלְחֹזֵק לְכָל : וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ
לָךְ וּמַהֲלִלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתְּךָ : וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהִי מַעֲמָתְךָ
וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ : עֵינֵינוּ כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלֵם
בְּעַתּוֹ

כעתו . פותת את ידך ומשביע לכל תי רצון . רצון תשבענו וריון
העבר מסנו והטריפנו לחם חקנו ושלחנך ערוך לכל : בארך אפך
ובגמילות חסדיך אנו חיים וקיימים ומפתיחת ידך . כי אתה הוא זן
ומפרנס ומבלבל לכל ומבין מזון ומחיה לכל בריוחך אשר בראת :
ברוך אתה יי' הון את הכל אמן : נודה ליי' חסדו ונפלאותיו לבני
אדם : כי השביע נפש שוקקה ונפש רעבה מלא טוב . לא יבשו בעת
רעה ובימי רעבון ישבעו :

אלה

מועדי יי' מקראי קדש אשר הקראו אהם כמועדים . ועשית
חג שבעות ליי' אלהיך ספת נדבת ידך אשר תתן כאשר
יברכה יי' אלהיך . ושמת לפני יי' אלהיך אמה ובנה ובתך ועבדך
ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום
אשר יבחר יי' אלהיך לשכן שמו שם : וזכרת כי עבד היית במצרים
ושמת ועשית את החקים האלה .

שלוש

רגלים תחג לי בשנה : וחג הקציר כפורי מעשיך אשר תורע
בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה .
שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך אך פני האדן יי' : וחג שבעות תעשה
לך כפורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה : שלוש פעמים בשנה
יראה כל זכורך את פני האדן יי' אלהי ישראל : כי אוריש גנים ספניך
והרחבתי את גבך ולא יחמד איש את ארצך בעלותך לראות את פני יי'
אלהיך שלוש פעמים בשנה : שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יי'
אלהיך במקום אשר יבחר כתג המצות ובחג השבעות ובחג הסבות ולא
יראה את פני יי' ריקם : איש כמתנת ידו כברכת יי' אלהיך אשר
נתן לך . ניצונו יי' לעשות את כל החקים האלה ליראה את יי' אלהינו לטוב
לנו כל הימים לחיותנו בהיום הזה . וצדקה תהיה לנו כי נשמר
לעשות את כל המצוה הזאת לפני יי' אלהינו כאשר
צונו : ועברתם את יי' אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך
והסירתי מחלה מקרבך : ובתים כלאים כל טוב אשר לא מדאת וברות
הצובים אשר לא חצבת פרמים וניתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת :
ואכלת ושבעת וברכת את יי' אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך .
בית ישראל ברכו את יי' בית אהרן ברכו את יי' . בית הלוי ברכו את

יי'

בקר שבעות

יְיָ יִרְאֵי יְיָ בְּרִכּוֹאת יְיָ . בְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֶׁבֶן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ .
יְיָ עוֹן לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם : בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :

בחג השבעות זהו קדוש היין בבקר

הודו לְיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ : הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ : הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ : וּבְרוּךְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּרְךְ וּקְדַשׁ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּימֵי הַמַּוְעָדִים וּבַחַג הַשְּׁבָעוֹת הַזֶּה וַיּוֹם הַכְּבוֹרִים וּמִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אָמֵן : וּבְרוּךְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּרָא עֵץ הַגֶּפֶן וּמִיָּנוּ מִשְׁמַח לֵבב בְּנֵי הָאָדָם : כִּפְתוּב וַיַּיֵּן יִשְׂמַח לֵבב אָנוּשׁ לְהַצְחִיל פְּנִים מִשְׁמֵן וּלְחַם לֵבב אָנוּשׁ יִסְעֵד : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבַרֵךְ וְהַמְּקַדֵּשׁ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּמַוְעָדֵי שְׂמֵחָה וּמִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אָמֵן : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנִּתֵּן לָנוּ שְׂשׂוֹן וְשְׂמֵחָה וּבִרְא פְּרֵי הַגֶּפֶן אָמֵן :

ותעשה המוציא ותאמר

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ . אָמֵן

ברכת כמזון

טוֹב יְיָ לִבְל וּרְחֵמוֹ עַל כָּל מַעֲשָׂיו . מַה שְּׂאֵבְלָנוּ יְהִי לְשִׁבְעָה מַח שְׂשִׁתֵּינוּ יְהִי לְרִפּוּאָה מַה שְּׁהוֹתֵרְנוּ יְהִי לְבִרְכָה . שְׂבִשְׂפָדָנוּ זָכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ : וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ : בְּרוּךְ הַנִּתֵּן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ . הוֹדוּ לֵאל הַשָּׁמַיִם כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ : יְהִי חֲסִדְךָ יְיָ עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ : בְּרוּךְ יְיָ : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבֵינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם : לָךְ יְיָ הַגְּדֵלְתָהּ וְהַגְּבִירְתָהּ וְהַתְּפָאֶרְתָהּ וְהַנְּצַח וְהַתְּהַדָּר כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְיָ הַמְּמַלְכָהּ וְהַמְּתַנְשֵׂא לְכָל לְרֹאשׁ : וְהַעֲשֵׂר וְהַתְּכַבֵּד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבְיָדְךָ פֶּתַח וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגִדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל : וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתְּךָ : וְאֲנַחְנוּ נִבְרַךְ יְהִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּהָ : עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נִתֵּן לָחֶם אֶת אֲבָלָם בְּעַתּוֹ . פֹּתַח אֶת יְדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל תִּי רָצוֹן : רָצוֹן תִּשְׂבַּעֵנוּ וְרוּחַ הַעֲבַר

העבר ממנו והטריפנו לחם חקנו ושלחנה ערוך לכל : בארץ אפר
ובגמילות חסדך אנו חיים ומקמים ומפתיחת ידך : כי אתה הוא ון
ומפרנס ומבלבל לכל ומבין מזון ומחיה לכל בריוֹתך אשר בראת :
ברוך אתה יי וון את הכל :

וכל הישבים בשלמן מחיבים לענות חמן

מומור

לדוד יי רועי לא אחר : בנאות רשא ירביצני על מי
מנחות ינהלני . נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו :
גם כי אלה בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך
המה ינחמני : תערוך לפני שלחן נגד צררי רשנת בשמן ראשי בוס
רויח : אך טוב וחסד ירפוני כל ימי חיי ושבתתי בבית יי לארץ ימים :
ארץ ימים אשביעהו ואראהו בישועתי : לישועתך קויתי יי : טעמו
וראו כי טוב יי אשרי הגבר יחסה בו : יראו את יי קדשו כי אין מחסור
ליראיו . כפירים רשו ורעבו ודרשו יי לא יחסרו כל טוב : יאכלו
עגורים וישבעו יהללו יי דרשו יחי לבבכם לעד : יזכרו וישבו אל יי
כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים : כי ליי המלוכה
ומשל בגוים : אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל יודי עפר
ונפשו לא חיה : ורע יעברנו יספר לאדני לדור : יבאו ויגידו צדקתו
לעם נולד כי עשה : אם אשבחך ירושלם תשבח ימיני : תדבק לשוני
לחכי אם לא אוברכי אם לא אעלה את ירושלם עד ראש שמחתי :
שמחו את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלים
עליה למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה למען תמצו והתענגתם
מזון כבודה :

אלה

מועדי יי מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדים : ועשית
חג שבעות ליי אלהיה מסת נדבת ידך אשר תחז באשר
יברכה יי אלהיה : ושמחת לפני יי אלהיה אתה ובנה ובתך ועבדך
נאמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום
אשר יבחר יי אלהיה לשבן שמו שם : וזכרת כי עבד היית במצרים
ושמרת ועשית את החקים האלה :

אלה

בקר שבעות

אלה

מועדי יי' אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה
 ליי' עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו מלבד
 שבתות יי' ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדבותיכם
 אשר תתנו ליי' : וידבר משה את מועדי יי' אל בני ישראל
 וכיום הפכורים בהקריבכם מנחה חרשה ליי' בשבעתיכם מקרא קדש
 יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו : והקרבתם עלת לרית
 ניתח ליי' פרים בני בקר שנים אל אחד שבעה כבשים בני שנה :
 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר האחד שני עשרונים
 לאיל האחד : עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים : שעיר
 עזים אחד לכפר עליכם : מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימים
 יהיו לכם ונסכיהם : אלה תעשו ליי' במועדיכם לבד מנדריכם
 ונדבותיכם לעלתיכם ולמנחותיכם ולנסכיהם ולשלמיכם : ויאמר משה
 אל בני ישראל ככל אשר צוה יי' את משה :

עלש

רגלים תחג לי בשנה : וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תורע
 בשדה וחג האסיף בצאת השנה באסיף את מעשיך מן
 השדה : שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון יי' : וחג
 שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה : שלש
 פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יי' אלהי ישראל : כי אודיש
 גוים מפניך והרחבתי את גבליך ולא יחמוד איש את ארצך בעלותך לראות את
 פני יי' אלהיך שלש פעמים בשנה : שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את
 פני יי' אלהיך במקום אשר יבחר כתג המצות וכתג השבעות וכתג הסכות ולא
 יראה את פני יי' ריגם : איש כמתנת יהו כברכת יי' אלהיך
 אשר נתן לך : ויצונו יי' לעשות את כל
 החקים האלה ליראה את יי' אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיותנו כהיום הזה :
 וצדקה תהיה לנו כי נשמור לעשות את כל המצוה הזאת לפני יי' אלהינו
 כאשר צונו : ואבלתו ושבעת וברכת את יי' אלהיך על הארץ הטובה
 אשר נתן לך : בית ישראל ברבו את יי' : בית אהרן ברבו את יי' :
 בית הגוי ברבו את יי' : יראי יי' ברבו את יי' : ברוך יי' מציון
 שכן ירושלים הללויה :

יי' עזו לעמו יתן יי' יברך את עמו בשלום : ברוך יי' לעולם :

הודו

וכנפול בשבת חלמר קדוש זכ

קדוש בערב כיום תרועה

הודו ל'י' פי טוב כי לעולם
חסרו : הודו לאלהי
האדמים פי לעולם חסרו . הודו
לאדני האדמים פי לעולם חסרו : וברוך
אלהינו מלך העולם אשר ברח וקדש
את עמו ישראל בימי המועדים
ובמקראי קדש וביום תרועה באחד
לחדש השביעי הזה אמן : וברוך
אלהינו מלך העולם אשר ברא עין
הגפן ומיינו משמח לבב בני האדם
בפתוב ויין ישמח לבב אנוש
להצחיל פנים משמן ולחם לבב אנוש
יסעד . ברוך אתה יי' אלהינו מלך
העולם המברך והמקדש את עמו
ישראל במועדי שמחה ובמקראי
קדש אמן : וברוך אלהינו מלך
העולם הנתן לנו ששון ושמחה ובורא
פרי הגפן . אמן :

ותעשה המוציא

עת להקדיש . ויכלו השמים
והארץ וכל צבאם .
ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה . וברוך
אלהים את יום השביעי וקדש אתו
כי בו שבת מכל מלאכתו אשר
ברא אלהים לעשות . וברוך אלהינו מלך
העולם אשר ברא עין הגפן ומיינו
משמח לבב בני האדם : בפתוב ויין
ישמח לבב אנוש להצחיל פנים משמן
ולחם לבב אנוש יסעד . ברוך
אתה יי' אלהינו מלך העולם המברך
והמקדש את יום השבת לעמו
ישראל אמן . וברוך אלהינו מלך
העולם אשר ברח וקדש את עמו
ישראל בימי המועדים ובמקראי
קדש ויום תרועה באחד לחדש
השביעי הזה אמן . וברוך אלהינו מלך
העולם הנתן לנו ששון ושמחה ובורא

פרי הגפן אמן .

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ אמן

וכשבת ומועד חלמר זכ

ברכת המזון

ושמרו בני ישראל את
השבת לעשות את
השבת לדורתם ברית עולם : כיני
ובין בני ישראל אות היא לעולם כי
ששת ימים עשה יי' את השמים
ואת

מה שאכלנו יהא לשבעה מה
ששתינו יהא לרפואה מה
שהותרנו יהא לברכה : שבשפלנו זכר
לנו כי לעולם חסרו . ויברקנו מצרינו
כי לעולם חסרו : ברוך הנתן לחם
לכל

ערב יום תרועה

לְכָל בָּשָׂר בְּיַד לְעוֹלָם חֶסֶד : הוֹדוּ
 לְאֵל הַשָּׁמַיִם בְּיַד לְעוֹלָם חֶסֶד : יְהִי
 חֶסֶד יְיָ עִלְּנוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ קִדְּ .
 בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : בְּרוּךְ
 אֲתָה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ
 מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם : לֵךְ יְיָ הַגְּדִלָה
 וְתִגְבוֹרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצִיחַ וְהַהוֹד כִּי
 בַל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ דָּה יְיָ הַמְּמַלְכָה
 וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל דְּרָאֵשׁ : וְהַעֲשֵׂר
 וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאֲתָה מוֹשֵׁל בְּכָל
 וּבִיָּדֶךָ כֶּת וּגְבוּרָה וּבִיָּדֶךָ לְגִדְל וְלַחֲזֹק
 לְכָל : וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנִי
 קִדְּ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ :
 נֶאֱנַחְנוּ נִבְרַךְ יְהִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
 הַלְלוּיָהּ : עֵינֵינוּ כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ
 וְאֲתָה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲבָלָם בְּעֵתוֹ .
 פּוֹתֵת אֶת יָדֶךָ וּמְשַׁבֵּעַ לְכָל חַי רְצוֹן .
 רְצוֹן תְּשַׁבְּעֵנוּ וְרוּחַ הַעֲבֵר מִמֶּנּוּ
 וְהַטְרִיפֵנוּ . לְחֵם תִּקְנוּ וּשְׁלַחְנָה עֲרוּךְ
 לְכָל . בְּאֶרֶץ אֲפֶד וּבְגַמְלוֹת חֲכִידֶךָ
 אֲתָה הוֹאֵן וּמַפְרִיֵם וּמְבַלְבֵּל לְכָל וּמְכִיֵּן מוֹזֵן וּמְחַיֶּה לְכָל בְּרוּיָתֶךָ אֲשֶׁר בְּרָאתָ :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַזֵּן אֶת הַכֹּל אָמֵן : נוֹרָה לִיְיָ חֶסֶד וּנְפִלְאוֹתָיו לְבְנֵי
 אָדָם : כִּי הַשְּׁבִיעַ נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה וְנֶפֶשׁ רַעֲבָה מֵלֵא טוֹב : לֹא יִבְשׁוּ בַעֲת
 רַעַה וּבִימֵי רַעֲבוֹן יִשְׁבְּעוּ :

אלה מַעֲדֵי יְיָ מִקְרָאֵי קִדְּ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֲתָם כְּמוֹעֲדָם :
 וַיְבַרֵךְ יְיָ אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ יְהִי . לָכֶם שִׁבְתוֹן וְכוֹרֵן תְּרוּעָה מִקְרָא
 קִדְּ : כָּל מְלֹאכֶת עֲבוּדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְתִקְרַבְתֶּם אֵשֶׁה לִיְיָ : וּבַחֹדֶשׁ
 הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא קִדְּ יְהִי לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת עֲבוּדָה לֹא
 תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יְהִי לָכֶם : וַיְצַונו יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל
 הַחֻקִּים

תחקים האלה ליהא את יי אלהינו לטוב לנו כל הנמים לחיותנו כהיום הזה
 וצדקה תהיה לנו כי נשמור לעשות את כל המצות הזאת לפני יי אלהינו
 כאשר עונו : ואבלת ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ תטיבת
 אשר נתן לך : בית ישראל ברכו את יי : בית אהרן ברכו את יי :
 בית הלוי ברכו את יי : יראי יי ברכו את יי : ברוך יי מציון
 שכן ירושלים תללויה :
 יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום : ברוך יי לעולם :

מ-
 מ-
 מ-
 מ-

ובנסול בשבת חמור קדוש זה

קרוש בקר יום תרועה

הודו ליי כי טוב כי לעולם
 חסדו : הודו לאלהי
 האלהים כי לעולם חסדו : הודו
 לאלי האלהים כי לעולם חסדו :
 וברוך אלהינו מלך העולם אשר ברוך
 וקדש את יום השביעי מכל הנמים :
 ככתוב וברך אלהים את יום השביעי
 וקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו
 אשר ברא אלהים לעשות : וברוך
 אלהינו מלך העולם המברך
 והמקדש את עמו ישראל בימי
 המועדים במועדי שמחה ומקראי
 קדש ויום תרועה באחד לחדש
 השביעי הזה אמן : וברוך
 אלהינו מלך העולם אשר
 ברא עין הגפן ומינו משמח לבב
 בני האדם . ככתוב ויין ישמח לבב
 אנוש להצהיל פנים משמן ורחם לבב
 אנוש יסעד : ברוך אתה יי אלהינו
 מלך העולם המברך והמקדש את
 יום השבת לעמו ישראל אמן : וברוך
 אלהינו

הודו ליי כי טוב כי לעולם
 חסדו : הודו לאלהי
 האלהים כי לעולם חסדו : הודו
 לאלי האלהים כי לעולם חסדו : וברוך
 אלהינו מלך העולם אשר ברוך וקדש
 את עמו ישראל בימי המועדים
 ובמקראי קדש וביום תרועה באחד
 לחדש השביעי הזה אמן : וברוך
 אלהינו מלך העולם אשר ברא עין
 הגפן ומינו משמח לבב בני האדם
 ככתוב ויין ישמח לבב אנוש
 להצהיל פנים משמן ורחם לבב אנוש
 יסעד : ברוך אתה יי אלהינו מלך
 העולם המברך והמקדש את עמו
 ישראל במועדי שמחה ובמקראי
 קדש אמן : וברוך אלהינו מלך
 העולם הנתן לנו ששון ושמחה ובורא
 פרי הגפן . אמן .

ותעשה המוציא

בקר יום תרועה

אלהינו מלך העולם הנתן לנו ששון ושמחה וכו' פרי הגפן • אמן

ותעשה המוציא ויאמר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ • אמן

ברכת המזון

כזב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו • מה שאכלנו יהא לשבעה מה
 ששתינו יהא לרפואה מה שהותרנו יהא לברכה • שישפדנו
 זכר לנו כי לעולם חסרו • ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסרו • ברוך
 הנתן לחם לכל בשר כי לעולם חסרו • חודו לאל השמים כי לעולם
 חסרו • יהי חסדך יי עלינו באשר יחלנו לך • ברוך יי • ברוך
 אתה יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם • לך יי הגדלה
 והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הפמלכה
 והמתנשא לכל לראש • והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך
 בח וגבורה ובידך לגדל ולחוק לכל • ועתה אלהינו מודים אנחנו
 לך ומהללים לשם תפארתך • ואנחנו נברך יי מעתה
 ועד עולם הללויה • עיני כל אליך ישכרו ואתה נותן לחם את אכלם
 בעתו • פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון • רצון תשבענו ורצון
 העבר ממנו והטריפנו לחם הקנו ושלחנך ערוך לכל • בארץ אפן
 ובגמילות חסדיך אנו חיים וקיימים ומפתיחת ידך • כי אתה הוא ון
 ומפרנס ומבלבל לכל ומכין מזון ומחיה לכל בריותך אשר בראת •
 ברוך אתה יי הן את הכל :

וכל הישבים בשלחן מחיבים לענות אמן

כזמור לך יי רועי לא אחסר • בנאות דשא ירביצני על מי
 מנחות ינהלני • נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו •
 גם כי אלה בגיא צלמות לא אירא דע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך
 תהם ינחמני • תערוך לפני שלחן נגד צררי רשנות בשמן ראשי כפי
 ריח • אד טוב וחסד ירפוני כל ימי חיי ושבתתי בבית יי לארץ ימים •
 ארץ ימים אשביעו וראוהו בישועתי • לישועתך קויתי יי • טעמו

וראו

בקר יום תרועה

וּרְאוּ כִּי טוֹב יְיָ אֲשֶׁר־יִחַסְדּוֹ יַחַסְדּוֹ בּוֹ : יִרְאוּ אֶת יְיָ קְדוֹשׁ כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו . כַּפִּירִים רָשָׁו וְרַעְבוּ וְרָדְשֵׁי יְיָ לֹא יַחֲסִיּוּ כָּל טוֹב : יֹאכְלוּ עֲנוּיִם וְיִשְׁבְּעוּ יִתְלָלוּ יְיָ רָדְשֵׁי יְחִי לְבַבְכֶם לְעַד : יִזְכְּרוּ וְיִשְׁכְּבוּ אֵל יְיָ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנָיִךְ כָּל מַשְׁפְּחוֹת גּוֹיִם : כִּי לִיִּי הַמְּלוֹכָה וּמִשָּׁל כְּגוֹיִם : אֲבָלוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ כָּל דְּשֵׁנֵי אֶרֶץ לְפָנָיו יִכְרַעוּ כָּל יִרְדֵי עֶפְרַי וּנְפִישׁוּ לֹא תִּיהַ : זָרַע יַעֲבֹדֵנוּ יִסְפָּר לְאֲדָנָי לְדוֹר : יִבְאוּ וְיִגִּידוּ צַדִּיקְתּוֹ לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה : אִם אֲשַׁפְּחֵךְ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁפַח יְמִינִי : תִּדְבַּק לְשׁוֹנֵי לְחִבֵי אִם לֹא אֲזַכְּרֶכֶּי אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַד רֹאשׁ שְׁמֹחַתִּי : שְׁמַחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָּהּ כָּל אֲהֲבֵיהָ שִׁישׁוּ אִתָּהּ מְשׁוֹשׁ כָּל הַמַּתְאֲפְלִים עֲלֶיהָ לְמַעַן תִּיַּנְקוּ וּשְׂבַעְתֶּם מִשֵּׁד תִּנְחַמְיָהּ לְמַעַן תִּמְצוּ וְהִתְעַנְּגַתֶּם מְיוֹן כְּבוֹדָה : אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְיָ וְכוּלּוּ .

הַמִּנְס כַּסֵּבַת וּמוֹעֵד תּוֹסִיף כֹּהֵן זֶה

ועל

הַר סִינַי יִרְדֵּת וְדַבֵּר עִמָּהֶם מִשְׁמַיִם וְתַתֵּן לָהֶם מִשְׁפָּטִים יִשְׂרָאֵל וְתוֹרוֹת אֲמַת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים : וְאֵת שַׁבַּת קְדוֹשָׁךְ הַדּוֹרְעַת לָהֶם וּמִצְוֹת וְחֻקִּים וְתוֹרָה צִוִּיתָה לָהֶם בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדְּךָ : כִּהֵן אָמַר יְיָ שִׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צַדִּיקָה כִּי קְרוּבָה יִשְׁוֹעַתִּי לָבוֹא וְצַדִּיקְתִּי לְהַגִּידוֹת . אֲשֶׁר־יִי אֲנוּשׁ יַעֲשֶׂה וְזֹאת וּכְן אָדָם יִתּוּק בָּהּ שִׁמְרֵ שַׁבַּת מִתְלָלוּ וְשִׁמְרֵ יְדוּ מַעֲשׂוֹת כָּל רָע . אִם תִּשְׁיֵב מִשְׁבַּת רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת תַּפְצִיף בְּיוֹם קְדוֹשִׁי וְקִרְאתָ לְשַׁבַּת עֲנֵג קְדוֹשׁ יְיָ מִכְּבֹד וּכְבוֹדְתּוֹ מַעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמִּצְוֹת תַּפְצִיף וְדַבֵּר דָּבָר . אִזּוֹ תִתְעַנֵּג עַל יְיָ וְהִרְבַּכְתִּיךָ עַל כְּפַתֵי אֶרֶץ וְהִאֲבִילְתִּיךָ נִחַלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִי יְיָ דָּבָר : אֵת שַׁבַּתִּי תִשְׁמְרוּ וּמִקְדָּשִׁי תִירְאוּ אֲנִי יְיָ : אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירְאוּ וְאֵת שַׁבַּתִּי תִשְׁמְרוּ אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם .

אֵלֶּה

מוֹעֲדֵי יְיָ מִקְרָאֵי קְדֹשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם : וְדַבֵּר יְיָ אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבְּתוֹן וְכִרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא קְדֹשׁ . כָּל מְלֹאכֶת עֲבוֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לִיְיָ : אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְיָ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קְדֹשׁ לְהִקְרִיב אִשָּׁה לִיְיָ עֲלֶה וּמְנַחָה וּבַח וּנְסֻכִים דָּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ מִלְּבַד שַׁבְּחוֹת

בקר יום תרועה

שבתות יי וזמלכד מתנותיכם ומלכד כל נדרתיכם ומלכד פלא נדבותיכם
 אשר נתנו ליי : וידבר משה את מועדי יי אל בני ישראל :
 ובחרש השביעי באחד לחרש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה
 לא תעשו יום תרועה יהיה לכם : ועשיתם עדה לרית ניהח ליי בר בן
 בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה חמימים : ומנחתם כלת
 בדולה בשמן שלשה עשרונים לפר שני עשרונים לאיל : ועשרון אחד
 לפכש האחד לשבעת הפכשים : ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם :
 מלכד עלת החרש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונכביהם כמשפטם לרית
 ניהח אשר ליי : אלה תעשו ליי במועדיכם לכד מנדתיכם
 ונדבותיכם לעלתיכם ולמנחותיכם ולנכביכם ולשלמיכם : ויאמר משה
 אל בני ישראל ככל אשר צוה יי את משה : ויצונו יי לעשות את פת
 החקים האלה ליראה את יי אלהינו לטוב
 לנו כל הימים לחיותנו כהיום הזה : וצדקה תהיה לנו כי נשמר
 לעשות את כל המצוה הזאת לפני יי אלהינו כאשר צונו :
 ואבלת ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך :
 בית ישראל ברכו את יי בית אהרן ברכו את יי : בית הלוי ברכו את
 יי יראי יי ברכו את יי : כבוד יי מציון שבן ירושלים הללויה :
 יי עזו לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום : כבוד יי לעולם אמן ואמן :

ובנמול ככתב חומר קדוש זה

קרוש בערב חג דככות

עת לתקדיש : ויכלו השמים
 והארץ וכל צבאם :
 ויברך אלהים ביום השביעי כלאכתו
 אשר עשה וישבת ביום השביעי
 מכל מלאכתו אשר עשה : ויברך
 אלהים את יום השביעי ויקדש אתו
 כי בו שבת מכל מלאכתו אשר
 ברא אלהים לעשות : וברוך אלהינו מלך
 העולם אשר ברוך וקדש את עמו
 ישראל בימי המועדים בחג
 הסכות הזה ובמקרא קדש אמן :
 וברוך

הודו ליי כי טוב כי לעולם
 חסדו : הודו לאלהי
 האלהים כי לעולם חסדו : הודו
 לאדני האדנים כי לעולם חסדו :
 וברוך אלהינו מלך העולם
 אשר ברוך וקדש את עמו ישראל
 בחג הסכות הזה כמועדי שמחה
 ומקראי קדש אמן : וברוך אלהינו מלך
 העולם אשר ברא עץ תנפן ומיניו
 משמח לבב בני האדם : בכתוב
 ויין ישמח לבב אנוש להצחיל
 פנים

פָּנִים מִשְׁמֵן וְלֶחֶם לֶבֶב אָנוּשׁ יִסְעֵד : וּבְרוּךְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּרָא עֵץ הַגֶּפֶן וּמֵינוּ
 הִנְתָּן לָנוּ שְׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה וּבוֹרָא כִּשְׂמַח לֶבֶב בְּנֵי הָאָדָם : כִּכְתוּב וַיֵּן
 פְּרֵי הַגֶּפֶן אֱמֵן : יִשְׂמַח לֶבֶב אָנוּשׁ לְהַצְחִיל פָּנִים מִשְׁמֵן
 וְלֶחֶם לֶבֶב אָנוּשׁ יִסְעֵד : בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבָרַךְ
 אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבָרַךְ
 וְהַמְּקַדֵּשׁ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וְחַג הַכֹּבֹת לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל אֱמֵן . וּבְרוּךְ אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם הִנְתָּן לָנוּ שְׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה וּבוֹרָא פְּרֵי הַגֶּפֶן אֱמֵן
 וְתַעֲשֶׂה הַמוֹצֵיא

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמוֹצֵיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ אֱמֵן :

ברכת המזון

ובשבת ומועד מחמיר זה

מַה שְׂאֵבְלָנוּ יְהִי לְשִׁבְעָה מַה שִׁישְׁחִינוּ יְהִי לְרִפּוּאָה מַה שְׁהוֹמַרְנוּ יְהִי לְבִרְכָה : שֶׁבִשְׂפִלְנוּ זָכַר
 לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חֲסָרוּ . וּבִפְרָקָנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חֲסָרוּ . פְּרוּךְ הִנְתָּן לָחֶם
 לְבָד בְּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסָרוּ : הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם כִּי לְעוֹלָם חֲסָרוּ : יְהִי
 חֲסִידְךָ יְיָ עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יוֹחַלְנוּ לָךְ . בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱמֵן וְאֱמֵן : בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם : לָךְ יְיָ הַגְּדִלָה
 וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצְּנוּת וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ דָּה יְיָ הַמְּמַלְכָה
 וְהַמְּתַנְשֵׂא לְכָל דְּרָאשׁ : וְהַעֲשֵׂר וְהַתְּכַוֵּד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל כָּל
 וּבִיָּדְךָ כֶּת וּגְבוּרָה וּבִיָּדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל : וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ
 לָךְ וּמְתַלְלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתְּךָ :
וּשְׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדוֹרְתָם כְּרִית עוֹלָם : בְּנֵי
 וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹת הַיָּא לְעוֹלָם כִּי שִׁשַּׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֵשׁ : וַיִּקַּח מִשָּׁה אֶת כָּל עֵרַת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ לַעֲשׂוֹת אַתֶּם :
 שִׁשַּׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֶאכֶת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יְהִי לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבָּתוֹן
 לַיְיָ כָּל הָעֵשָׂה כֹּז מְלֶאכֶת יוֹמָת : לֹא תַבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מְשַׁבְּתֵיכֶם בְּיוֹם
 הַשַּׁבָּת : אֶת שַׁבְּתֵי תִשְׁמְרוּ וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ אָנִי יְיָ : אִישׁ אָמוּ וְאָבִיו
 תִירָאוּ וְאֶת שַׁבְּתֵי תִשְׁמְרוּ אָנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם : וְעַבְדְּתֶם אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
 וּבְרַךְ אֶת לַחֲמֶךָ וְאֶת מִימֶיךָ וְהִסְרֹתִי

ערב כבות

וְאֵנְחֵנוּ נִכְרָךְ יְהי מַעֲתָהּ וְעַד עוֹלָם
 הַלְלוּיָהּ : עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ
 וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲבָלָם בְּעַתּוֹ .
 פֹּתַח אֶת יַדְךָ וּמְשַׁבֵּעַ לְכָל חַי רִצּוֹן .
 רִצּוֹן תִּשְׁבַּעֵנוּ וְרוּזֵן הַעֲבֵר מִמֶּנּוּ
 וְהַמְדִיפֵנוּ לַחֵם חֲקֵנוּ וְשִׁלְחָנְךָ עֲרוּךְ
 לְכָל . בְּאֶרֶךְ אַפָּךְ וּבִגְמִילוֹת חֲסָדֶיךָ
 אֲתָהּ הוֹאֵן וּמִפְרָגִים וּמִכְלָכֵל לְכָל וּמְחַיֶּה לְכָל בְּרוּיָתְךָ אֲשֶׁר בְּרֵאתָ :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַזֶּן אֶת הַפֶּל אֲמֵן : נִוְדָה לַיְיָ חֲסֵדוֹ וּנְפִלְאוֹתָיו לְבְנֵי
 אָדָם : כִּי הִשְׁבִּיעַ נַפְשׁ שׁוֹמְקָה וּנְפֶשׁ רַעֲבָה מֵלֵא טוֹב : לֹא יִבְשׁוּ בַעַת
 רַעַה וּבִימֵי רַעְבוֹן יִשְׁבְּעוּ :

אֱלֹהֵי מוֹעֲדֵי יְיָ מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם כַּמּוֹעֲדֵם :
 וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיְיָ :
 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת עֲבוּדָה לֹא תַעֲשׂוּ : אֵד בַּחֲמִשָּׁה
 עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפְּכֶם אֶת תְּבוּאֹת הָאָרֶץ תַּחֲנוּ אֶת חַג יְיָ
 שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שִׁבְתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שִׁבְתוֹן : וּלְקַחְתֶּם לָכֶם
 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפּוֹת תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ עָבֹת וְעֲרָבֵי גַחַל
 וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים : וַחֲגַתְּם אֹתוֹ חַג לַיְיָ שִׁבְעַת
 יָמִים בַּשָּׁנָה חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תַחֲנוּ אֹתוֹ : בַּסֻּכּוֹת
 תִּשְׁכּוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל הָאֹזֶרֶת בְּיִשְׂרָאֵל יֹשְׁבוּ בַסֻּכּוֹת : לִמְעַן יָדַעוּ
 דֹּרֹתֵיכֶם כִּי בַסֻּכּוֹת הוִשְׁבֹתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
 אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם : וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיְיָ :
 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת עֲבוּדָה לֹא תַעֲשׂוּ : אֵד בַּחֲמִשָּׁה
 עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפְּכֶם אֶת תְּבוּאֹת הָאָרֶץ תַּחֲנוּ אֶת חַג יְיָ
 שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שִׁבְתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שִׁבְתוֹן : וּלְקַחְתֶּם לָכֶם
 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפּוֹת תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ עָבֹת וְעֲרָבֵי גַחַל
 וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים : וַחֲגַתְּם אֹתוֹ חַג לַיְיָ שִׁבְעַת
 יָמִים בַּשָּׁנָה חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תַחֲנוּ אֹתוֹ : בַּסֻּכּוֹת
 תִּשְׁכּוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל הָאֹזֶרֶת בְּיִשְׂרָאֵל יֹשְׁבוּ בַסֻּכּוֹת : לִמְעַן יָדַעוּ
 דֹּרֹתֵיכֶם כִּי בַסֻּכּוֹת הוִשְׁבֹתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
 אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם : וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיְיָ :
 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת עֲבוּדָה לֹא תַעֲשׂוּ : אֵד בַּחֲמִשָּׁה
 עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפְּכֶם אֶת תְּבוּאֹת הָאָרֶץ תַּחֲנוּ אֶת חַג יְיָ
 שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שִׁבְתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שִׁבְתוֹן : וּלְקַחְתֶּם לָכֶם
 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפּוֹת תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ עָבֹת וְעֲרָבֵי גַחַל
 וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים : וַחֲגַתְּם אֹתוֹ חַג לַיְיָ שִׁבְעַת
 יָמִים בַּשָּׁנָה חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תַחֲנוּ אֹתוֹ : בַּסֻּכּוֹת
 תִּשְׁכּוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל הָאֹזֶרֶת בְּיִשְׂרָאֵל יֹשְׁבוּ בַסֻּכּוֹת : לִמְעַן יָדַעוּ
 דֹּרֹתֵיכֶם כִּי בַסֻּכּוֹת הוִשְׁבֹתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
 אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם : וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיְיָ :
 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת עֲבוּדָה לֹא תַעֲשׂוּ : אֵד בַּחֲמִשָּׁה
 עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפְּכֶם אֶת תְּבוּאֹת הָאָרֶץ תַּחֲנוּ אֶת חַג יְיָ
 שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שִׁבְתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שִׁבְתוֹן : וּלְקַחְתֶּם לָכֶם
 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפּוֹת תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ עָבֹת וְעֲרָבֵי גַחַל
 וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים : וַחֲגַתְּם אֹתוֹ חַג לַיְיָ שִׁבְעַת
 יָמִים בַּשָּׁנָה חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תַחֲנוּ אֹתוֹ : בַּסֻּכּוֹת
 תִּשְׁכּוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל הָאֹזֶרֶת בְּיִשְׂרָאֵל יֹשְׁבוּ בַסֻּכּוֹת : לִמְעַן יָדַעוּ
 דֹּרֹתֵיכֶם כִּי בַסֻּכּוֹת הוִשְׁבֹתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
 אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם : וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיְיָ :
 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת עֲבוּדָה לֹא תַעֲשׂוּ : אֵד בַּחֲמִשָּׁה
 עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפְּכֶם אֶת תְּבוּאֹת הָאָרֶץ תַּחֲנוּ אֶת חַג יְיָ
 שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שִׁבְתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שִׁבְתוֹן : וּלְקַחְתֶּם לָכֶם
 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפּוֹת תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ עָבֹת וְעֲרָבֵי גַחַל
 וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים : וַחֲגַתְּם אֹתוֹ חַג לַיְיָ שִׁבְעַת
 יָמִים בַּשָּׁנָה חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תַחֲנוּ אֹתוֹ : בַּסֻּכּוֹת
 תִּשְׁכּוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל הָאֹזֶרֶת בְּיִשְׂרָאֵל יֹשְׁבוּ בַסֻּכּוֹת : לִמְעַן יָדַעוּ
 דֹּרֹתֵיכֶם כִּי בַסֻּכּוֹת הוִשְׁבֹתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
 אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם : וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

באספק

בְּאֶסְפָּךְ מְגִנְיָךְ זְמִיקְבָּךְ : וְשִׁמְחָתְךָ בְּחֶגֶךָ אִתָּהּ וּבְנֶךָ וּבְחֶגֶךָ וְעַבְדְּךָ וְאֶמְתְּךָ
וְהִלְוֵי וְהַגֵּר וְהַיְתוּם וְהָאֲלֻמָּנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ . שִׁבְעַת יָמִים תְּחַג לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ כִּי יִבְרַכְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל תְּבוּאָתְךָ וּבְכֹל
מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אֶדְ שִׂמְחָת : שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל זְכוּרְךָ אֶת
פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשִּׁבְעוֹת וּבְחַג הַסּוֹת וְלֹא
יִרְאֶה אֶת פְּנֵי יְיָ רִיקָם : אִישׁ כַּמִּתְנַת יָדוֹ כַּבְּרֶפֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
נָתַן לָךְ . וַיִּצְוֵנו יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לִירְאָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב
לָנוּ כָּל הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ בַּיּוֹם הַזֶּה . וְצִדְקָה תִּהְיֶה לָנוּ כִּי נִשְׁמַר
לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוּנוּ :
וְאָכַלְתָּ וְשִׁבַּעְתָּ וּבִרְבַּת אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ .
בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יְיָ בֵּית אֶהֱרָן בָּרְכוּ אֶת יְיָ . בֵּית הַלְוִי בָרְכוּ אֶת
יְיָ יִרְאֵי יְיָ בָּרְכוּ אֶת יְיָ . בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שִׁבְן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ י
יְיָ עוֹ לַעֲמֹ יִתֵּן יְיָ יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם : בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :

זכרון סכות סלמך קדוש וכו

קדוש בקר בחג הסכות

<p>הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו . הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו . לארצי הארנים כי לעולם חסדו . וברוך אלהינו מלך העולם אשר ברח וקדש את יום השביעי מכל הימים : ככתוב ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות : וברוך אלהינו מלך העולם אשר ברח וקדש את עמו ישראל בימי המעדים בתג הסכות הזה ומקראי קדש אמן : וברוך אלהינו מלך העולם אשר ברא עין הגפן ומיניו משמח לבב בני האדם . ככתוב ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד . ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הניתן לנו ששון ושמחה ובורא פרי הגפן אמן .</p>	<p>הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו . הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו . לארצי הארנים כי לעולם חסדו . וברוך אלהינו מלך העולם אשר ברח וקדש את עמו ישראל בתג הסכות הזה כמועדי שמחה ומקראי קדש אמן : וברוך אלהינו מלך העולם אשר ברא עין הגפן ומיניו משמח לבב בני האדם . ככתוב ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד . ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הניתן לנו ששון ושמחה ובורא פרי הגפן אמן .</p>
--	--

בקר חג הכזות

ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד .
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המברך ותמקדש את יום חשבת
וחג הספית תזה לעמו ישראל אמן .
אלהינו מלך העולם הזמן לנו ששון ושמחה וכו' פרי הגפן : אמן

ותעשה המוציא ותאמר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ : אמן

ברכת המזון

טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו . מה שאכלנו יהא לשבעה מה
ששתינו יהא לרפואה מה שהותרנו יהא לברכה . שבשכלנו
זכר לנו כי לעולם חסרו : ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסרו : ברוך
הנתן לחם לבד בשר כי לעולם חסרו . הורו לאל השמים כי לעולם
חסרו : יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך : ברוך יי : ברוך
אתה יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם : לך יי הגדלה
והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה
והמתנשא לכל לראש : והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך
כח וגבורה ובידך לגדל ולחוק לכל : ועתה אלהינו מודים אנחנו
לך ומתללים לישם תפארתך : ואנחנו נברך יה מעתה
ועד עולם הללויה : עיני כל אליך ישברו ואתה נתן להם את אכלם
בעתו . פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון . רצון תשבענו וריון
העבר ממנו והטריפנו לחם תקנו ושלחנה ערוך לכל : בארץ אפק
ובגמילות חסדיך אנו חיים וקיימים ומפתיחת ידך . כי אתה הוא ון
ומפרנס ומכלכל לכל ומכין מזון ומחיה לכל ברויחה אשר בראת :
ברוך אתה יי הון את הכל :

וכל הישבים בשלמן ממיבים לענוה חמן

מומור לרוד יי רועי לא אחר . בנאות דשא ירביצני על מי
מנחות ינהלני . גפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו :
גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך
המה

המה ינחמני : תערוך לפני שלחן נגד צררי דשנת בשמן ראשי בוס
 רנה : אך טוב וחסד ירפוני כל ימי חיי ושכתי בבית יי לארד ימים :
 ארד ימים אשביעהו ואראהו בישועתי : לישועתה קויתי יי : טעמו
 וראו כי טוב יי אשרי הגבר יחכה בו : יראו את יי קדשו כי אין מחסור
 ליראי . כפירים רשו ורעבו ודרשי יי לא יחסרו כל טוב : יאכלו
 עניים וישבעו יהללו יי דרשו יתי לבבכם לעד : יזכרו וישבו אל יי
 כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים : כי ליי המלוכה
 ומשל בגוים : אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל יודי עפר
 ונפשו לא חיה : זרע יעבדנו יספר לאדני לדור : יבאו ויגידו צדקתו
 לעם נולד כי עשה : אם אשכחך ירושלם תשבח ימיני : תדבק לשוני
 לחכי אם לא אופרכי אם לא אעלה את ירושלם עד ראש שמחתי :
 שמתו את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלים
 עליה למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה למען תמצו והתענגתם
 מזיו כבודה : אלה מוערי יי וכלו :

חמנס נשבת ומועד חוסיף כהן זכ

ועל

הר סיני ירדת ודבר עמהם משמים ותתן להם משפטים ישרים
 ותורות אמת חקים ומצות טובים : ואת שבת קדשה הורעת
 להם ומצות וחקים ותורה צויתה להם ביד משה עבדך : בה אמר יי
 שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות :
 אשרי אנוש יעשה זאת וכן אדם יחויק בה שמר שבת מחללו ושמר
 ידו מעשות כל רע . אם תשיב משבת הגלך עשות תפציה ביום קדשי
 וקראת לשבת ענג קדוש יי מכבד וכבדתו מעשות דרכיה ממצוא תפציה
 ודבר דבר . אז תתענג על יי והרכבתיה על כמתי ארץ והאבתיך
 נחלת יעקב אביך כי פי יי דבר : את שבתתי תשמרו ומקדשי
 תיראו אני יי : איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יי
 אלהיכם .

אלה

מועדי יי מקראי קדש אשר תקראו אתם כמועדם :
 וידבר יי אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר
 בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה תג הסכות שבעת ימים ליי :

בקר כבית

ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו : שבעת ימים
 תקריבו אשה ליוי ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה
 ליוי עצרת היא כל מלאכת עבודה לא תעשו : אלה מועדי יי אשר
 תקראו אתם מקרא קדש להקריב אשה ליוי עדה ומנחה וכתונכותם
 דבר יום ביומו : מלבד שבת יי ומלבד מתנותיכם ומלבד כל
 נדרים ומלבד כל נדבותיכם אשר תתנו ליוי : אך בחמשה
 עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ תתנו את חג יי
 שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון : ולקחתם לכם
 ביום הראשון פרי עץ הדר בפות תמרים וענף עץ עבות וערבי גתל
 ושמחתם לפני יי אלהיכם שבעת ימים : וחגתם אתו חג ליוי שבעת
 ימים בשנה חקת עולם לדורותיכם בחדש השביעי תחוגו אתו : בספות
 תשבו שבעת ימים כל האורח בישראל ישבו בספות : למען ידעו
 דלותיכם כי בסבות הושבתתי את בני ישראל בהוציא אתם מארץ מצרים
 אני יי אלהיכם : וידבר משה את מועדי יי אל בני ישראל :
 ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
 עבודה לא תעשו וחגתם חג ליוי שבעת ימים : והקרבתם עלה אשה
 בית ניחח ליוי פרים בני בקר שלשה עשר אלים שנים כבשים בני שנה
 ארבעה עשר תמימים יהיו : ומנחתם כלת בלולה בשמן שלשה עשרגנים
 לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרגנים לאיל האחד לשני האלים :
 ועשרון עשרון כבש האחד לארבעה עשר כבשים : ושעיר עזים אחד
 חמאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה : אלה תעשו ליוי במועדיכם
 דבר מנדבותיכם ונדבותיכם לעלתיכם ולמנחותיכם ונדבותיכם ולשלמיכם :
 ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יי את משה :

עשר

רגלים תחג לי בשנה : וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע
 בשדה וחג האסיף ביצאת השנה באספך את מעשיך מן
 השדה : שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון יי : וחג
 שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה : שלש
 פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יי אלהי ישראל : כי אוריש
 גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמוד איש את ארצך בעלותך לראות את
 פני יי אלהיך שלש פעמים בשנה : חג הספית תעשה לה שבעת ימים
 באספך

בְּאֶסְפָּד מְרֻנָּה וּמִקְכָּה : וְשִׂמְחַת בְּחֶגֶד אֶתָּה וּבִנְךָ וּבְחֶדְךָ וְעַבְדְּךָ וְאַמְתָּךְ
וְחִלּוֹ וְהַגֵּר וְהַיְתוּם וְהָאֱלֻמְנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ . שִׁבְעַת יָמִים תַּחֲגֵל לִי
אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ כִּי יִבְרַכְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל תְּבוּאָתְךָ וּבְכֹל
מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אֶדְ שִׂמְחָה : שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל זְכוּרְךָ אֶת
פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא
יִרְאֶה אֶת פְּנֵי יְיָ בִּיקָם : אִישׁ כַּמִּתְנַת יָדוֹ בְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
נָתַן לָךְ . וַיְצַוּנוּ יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לִירְאָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב
לָנוּ כָּל הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה . וְצִדְקָה תִּהְיֶה לָנוּ כִּי נִשְׁמַד
לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ כְּאֲשֶׁר צִוּנוּ :
וְאָבִילָתָ וּשְׁבַעְתָּ וּבִרְכַּתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטֹּיבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ .
בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָכּוֹ אֶת יְיָ בֵּית אֶהֱרָן בְּרָכּוֹ אֶת יְיָ . בֵּית הַלְוִי בְּרָכּוֹ אֶת
יְיָ יִרְאִי יְיָ בְּרָכּוֹ אֶת יְיָ . בְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שִׁבְן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ
יְיָ עַו לַעֲמֹ יִתֵּן יְיָ יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם : בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :

בחיד המועד זהו קרוש היין ערב ובקר

הודו לִי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם תִּסְרוּ : הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי
לְעוֹלָם תִּסְרוּ : הוֹדוּ לְצִדְנֵי הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם תִּסְרוּ : וּבְרוּךְ
אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הָעוֹזֵם הַמְּבָרָךְ וְהַמְּקַרֵּשׁ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּחַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה
בְּמוֹעֲדֵי שִׂמְחָה וּמִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אָמֵן : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד
הָעוֹלָם הַנִּתֵּן לָנוּ שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה וּבִירָא פְּרֵי הַגֶּפֶן אָמֵן :

ותעשה המוציא ותאמר

ברוך אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הָעוֹלָם הַמוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ . אָמֵן

ברכת המזון

ברוך מֵאֲכִילָנוּ בְּרוּךְ מִשְׂבִּיעֵנוּ בְּרוּךְ מְרִוּנוּ : בְּרוּךְ מִשְׂבִּיעַ
רַעֲבִים בְּרוּךְ מְרוּה צְמֵאִים . בְּרוּךְ הַנִּתֵּן לָחֶם לְכֹל בְּשֵׁר
כִּי לְעוֹלָם תִּסְרוּ : הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הַשָּׁמַיִם כִּי לְעוֹלָם תִּסְרוּ : יְהִי תִסְרָךְ יְיָ עֲלֵינוּ
כְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ . בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם . נִוְדָה לִיּוֹ תִסְרוּ וּנְפִלְאֵתוֹ לְבִנֵי
אָדָם . כִּי הַשְּׂבִיעַ נִפְשׁ שׁוֹקֵקָה וְנִפְשׁ רַעֲבָה מְלֵא טוֹב . לֹא יִבְשׁוּ בַעַת
רַעֲבָה וּבִימֵי רַעֲבוֹן יִשְׁבְּעוּ .

הל המועד של סבות

אלה

מוֹעֲדֵי יְיָ מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם : אֵד בְּחַמֶּשֶׁת
 עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפְּכֶם אֶת תְּבוּאֹת הָאָרֶץ תַּחֲנוּ אֶת חַג
 יְיָ שִׁבְעַת יָמִים בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן שִׁבְתוֹן וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי שִׁבְתוֹן : וּלְקַחְתֶּם לָכֶם
 בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפּוֹת תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ עֲבוֹת וְעֵרְבֵי גַחַל
 וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים : וַחֲגַתְם אֹתוֹ חַג לַיְיָ שִׁבְעַת
 יָמִים בַּשָּׁנָה חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם כַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי תַּחֲנוּ אֹתוֹ : בַּסִּבּוֹת
 חֲשַׁבּוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל הָאֲזוּרָה בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסִּבּוֹת : לְמַעַן יִדְעוּ
 דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַּסִּבּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם :

וְאָבִלְתָּ וּשְׁבַעְתָּ וּבִרְכַתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ .
 בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יְיָ בֵּית אֶהֱרָן בָּרְכוּ אֶת יְיָ , בֵּית הַלְוִי בָרְכוּ אֶת
 יְיָ יִרְאֵי יְיָ בָּרְכוּ אֶת יְיָ , בְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שִׁבּוֹן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ
 יְיָ עֲזוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם : בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :

קדוש בחל המועד ושבת בערב

עַת לְהַקְדִישׁ : עֵרֵב סִבּוֹת וּשְׁבַת דָּף כו עֵמוֹד א : בִּרְכַת הַמּוֹזֵן .
 וְשִׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל . דָּף כו עֵמוֹד ב . אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְיָ : עֵרֵב חַל
 הַמוֹעֵד שֶׁל סִבּוֹת בְּדָף זח

בַּחַל כְּמוֹעֵד וּשְׁבַת קְדוֹשׁ מִיּוֹן מִבְּקַר שֶׁבַת וּסִבּוֹת 77 כח עֵמוֹד ח

בִּרְכַת הַמּוֹזֵן טוֹב יְיָ לְכָל : וּמִזְמוֹר דָּוִד : וְעַל הַר סִינַי . בְּקַר סִבּוֹת
 דָּף כח עֵמוֹד כ וְעַם אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְיָ . בְּקַר חַל הַמוֹעֵד סִבּוֹת בְּדָף זח

וּבְנִסְפּוֹל בַּשֶּׁבַת חֲאֵמֵר קְדוֹשׁ זח

קדוש בערב שמיני עצרת

עַת
 לְהַקְדִישׁ , וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם
 וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם .
 וַיְבַדֵּל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֵאכֶתוֹ
 אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי
 מְכַל מְלֵאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה , וַיְבָרֶךְ
 אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּקְרָשׁ אֹתוֹ
 כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל מְלֵאכֶתוֹ אֲשֶׁר
 בְּרָא

הָיָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
 חֲסָדוֹ , הוֹדוֹ לְאֵלֹהֵי
 הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ , הוֹדוֹ
 לְאֲדֹנָי הָאָרְצִים כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ .
 וּבְרוּךְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר בָּרַךְ וַיִּקְדֶּשׁ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּיָמֵי הַמוֹעֲדִים , וּבְיוֹם שְׁמִינִי
 עֲצֵרַת

עצרת ה'יה אמן: וברוך אלהינו מלך העולם אשר ברא עין הגפן ומיני משמח לבב בני האדם. בכתוב ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המברך והמקבש את עמו ישראל במועדי שמחה ומקראי קדש אמן. וברוך אלהינו מלך העולם הניתן לנו ששון ושמחה ובורא פרי הגפן אמן: ותעשה המוציא

ושמחה ובורא פרי הגפן אמן ותעשה המוציא ותאמר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ. אמן

וכשכת ומועד החמר זה

ברכת המזון

מה שאכלנו יהא לשבעה מה שישתינו יהא לרפואה מה שהותרנו יהא לברכה: שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסרו. ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסרו. ברוך הניתן לחם לכל בשר כי לעולם חסרו: הורו לאל השמים כי לעולם חסרו: יהי חסדך יי עלינו כפאשר יחלנו לך. ברוך יי לעולם אמן ואמן: ברוך אתה יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם: לך יי הגדלה והנבירה והתפארת והנצח וההוד כי	ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: בני ובין בני ישראל זאת היא לעולם כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת ונפש: ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה יי לעשות אתם: ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליי כל העשה בו מלאכה יומת:
--	---

ערב שמיני עצרת

כל בשמים ובארץ דה יי הממקרה
 והמתנשא לכל לראש : והעשר
 והכבוד מלפניך ואתה מושג בכל
 ובידך בתי וגבורה ובידך לגדל ורחוק
 לכל : ועתה אלהינו מורים אנחנו
 דך ומהללים לשם תפארתך :
 ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם
 הללויה : עיני כל אליך ישברו
 ואתה נתן להם את אכלם בעתו .
 פותח את ידך ומשביע לכל תרצון .
 רצון תשבענו וריון העבר ממנו
 והטריפנו לחם חקנו ושלחנה ערוך
 לכל . בארץ אפה ובגמילות חסדך
 אתה הוא זן ומפרנס ומכלכל לכל ומכין מזון ומחיה לכל בריותך אשר בראת :
 ברוך אתה יי הון את הכל אמן : נודה ליי חסדו ונפלאותיו לבני
 אדם : כי השביע נפש שוקקה ונפש רעבה מא טוב : לא יבשו בעת
 רעה ובימי רעבון ישבעו :

אלה : מועדי יי מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדים : אך בחמשה
 עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ תהנו את תג
 יי שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון : ביום השמיני
 עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו : ויצונו יי לעשות את כל
 החקים האלה ליראת את יי אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיותנו בתיום הזה :
 וצדקה תהיה לנו כי לשמור לעשות את כל המצוה הזאת לפני יי אלהינו
 באשר צונו : ואבלת ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה
 אשר נתן לך : בית ישראל ברכו את יי : בית אהרן ברכו את יי :
 בית הלוי ברכו את יי : יראי יי ברכו את יי : ברוך יי מציון
 שכן ירושלים הללויה :
 יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום : ברוך יי לעולם :

קרוש בקר שמיני עצרת

ובנפול בשבת חמור קדוש זכ

הורו לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
 חֲסֵדוֹ : הוֹדוּ לֵאלֹהֵי
 הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ : הוֹדוּ
 לְאֲדֹנָי הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 וּבִרְוַח אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּרְוַח
 וְקָדַשׁ אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל הַיָּמִים :
 כַּכְתוּב וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
 וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ כִּי בּו שְׁבַת מִכָּל מְלָאכְתוֹ
 אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת : וּבִרְוַח
 אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הָעוֹלָם הַמְבָרָךְ
 וְהַמְקַדֵּשׁ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּמוֹעֲדֵי
 שְׂמֵחָה וּמְקַרְאֵי קֹדֶשׁ וַיּוֹם שְׁמִינִי
 עֲצֵרֶת הַזֶּה אָמֵן : וּבִרְוַח
 אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 בָּרָא עֵץ הַגִּפְנִן וּמִיַּיִנוּ מִשְׁמַח לִבְב
 בְּנֵי הָאָדָם . כַּכְתוּב וַיִּין יִשְׁמַח לִבְב
 אָנוּשׁ לְהַצְחִיל פָּנָיו מִשְׁמֵן וּלְחַם לִבְב
 אָנוּשׁ יִסְעֵד : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 מִקֵּד הָעוֹלָם הַמְבָרָךְ וְהַמְקַדֵּשׁ אֶת
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּמוֹעֲדֵי שְׂמֵחָה וּמְקַרְאֵי קֹדֶשׁ אָמֵן :
 הַנִּתְּן לָנוּ שְׁשׂוֹן וְשְׂמֵחָה וּבוֹרָא פְּרִי הַגִּפְנִן אָמֵן :

הורו לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
 חֲסֵדוֹ . הוֹדוּ לֵאלֹהֵי
 הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ . הוֹדוּ
 לְאֲדֹנָי הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ .
 וּבִרְוַח אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר בִּרְוַח וְקָדַשׁ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּיָמֵי חֲמוּצֵדִים וּבוֹיּוֹם שְׁמִינִי
 עֲצֵרֶת הַזֶּה אָמֵן : וּבִרְוַח אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד
 הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּרָא עֵץ הַגִּפְנִן וּמִיַּיִנוּ
 מִשְׁמַח לִבְב בְּנֵי הָאָדָם . כַּכְתוּב
 וַיִּין יִשְׁמַח לִבְב אָנוּשׁ לְהַצְחִיל
 פָּנָיו מִשְׁמֵן וּלְחַם לִבְב אָנוּשׁ יִסְעֵד .
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הָעוֹלָם
 הַמְבָרָךְ וְהַמְקַדֵּשׁ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּמוֹעֲדֵי שְׂמֵחָה וּמְקַרְאֵי קֹדֶשׁ אָמֵן .
 וּבִרְוַח אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הָעוֹלָם
 הַנִּתְּן לָנוּ שְׁשׂוֹן וְשְׂמֵחָה וּבוֹרָא
 פְּרִי הַגִּפְנִן אָמֵן :
 וְתַעֲשֵׂה הַמוּצִיא
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּמוֹעֲדֵי שְׂמֵחָה וּמְקַרְאֵי קֹדֶשׁ אָמֵן :
 הָעוֹלָם הַנִּתְּן לָנוּ שְׁשׂוֹן וְשְׂמֵחָה וּבוֹרָא פְּרִי הַגִּפְנִן אָמֵן :

ותעשה המוציא

ברוך אתה יי אלהינו מקד העולם המוציא לחם מן הארץ אמן

ברכה המזון

טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו . מה שאכלנו יהא לשבעה מה
 ששתינו יהא לרפואה מה שהותרנו יהא לברכה . שבע שפילנו
 זכר לנו כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ : וַיַּבְרַקְנוּ מִצְרַיִנוּ כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ : בְּרוּךְ
 הַנִּתְּן

בקר שמיני עצרת

הִנַּתַּן לָחֶם לְכֹל בָּשָׂר בִּי לְעוֹלָם חֶסֶד : הוֹרוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם בִּי לְעוֹלָם חֶסֶד : יְהִי חֶסֶדְךָ יְיָ עֲלֵינוּ בְּאֲשֶׁר יִתְּלֵנוּ לָךְ : בְּרוּךְ יְיָ : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם : לָךְ יְיָ הַגְּדֵלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח וְהַחֹדֶר בִּי כֹל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמַּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ : וְהַעֲשֵׂה וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכֹל וּבִיָּדְךָ כֹּחַ וְגִבּוֹרָה וּבִיָּדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכֹל : וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרֶתְךָ : וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ : עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁכְּרוּ וְאַתָּה גִּוַּתְךָ לָחֶם אֶת אֲכָלֵם בְּעַמּוֹת : פּוֹתַח אֶת יְדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רִצּוֹן : רִצּוֹן תִּשְׁכַּעְנוּ וְרוּחַ הַעֲבֵר מִמֶּנּוּ וְהַטְרִיפְנוּ לָחֶם חֲקֵנוּ וְשִׁלַּחְךָ עֲרוּךְ לְכֹל : בְּאֶרֶץ אֲפֶק וּבְגַמְלוֹת חֶסֶדְךָ אָנוּ חַיִּים וְקַיָּמִים וּמַפְתִּיחַת יָדְךָ : בִּי אַתָּה הוּא זֶן וּמַפְרֵגֵם וּמַבְלֵכֵם לְכֹל וּמְכִין מְזוּן וּמַחִיָּה לְכֹל בְּרוּחְךָ אֲשֶׁר בְּרֵאת : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַזֶּן אֶת הַכֹּל :

וכל הישגים נשלחן ממיזם לענות חמון

מזמור

לְדוֹד יְיָ רוּעִי לֹא אֶחָדֶר . בְּנֵאוֹת דָּשָׂא יִרְבִּיצֵנִי עַל מִי מְנַחֹת יִנְהַלְנִי . נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צְדָק לְמַעַן שְׁמוֹ : גַּם בִּי אֵלֶךְ בְּגֵיא צְלָמוֹת לֹא אִירָא רַע בִּי אַתָּה עֲמָדִי שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתְּךָ חֶסֶד יִנְחֵמֵנִי : תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלַחַן נֶגֶד צָרְרֵי רִשְׁנֶת בְּשֶׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסֵי רוּיָהּ : אֵךְ טוֹב וַחֲסֵד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ לְאֶרֶץ יָמִים : אֶרֶץ יָמִים אֲשִׁבִיעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי . לִישׁוּעָתְךָ קוֹיִתִי יְיָ . פָּעַמּוֹ וּרְאוּ בִּי טוֹב יְיָ אֲשֶׁרֵי הַגְּבַר יַחֲסֶה בּוֹ : יִרְאוּ אֶת יְיָ קִדְשׁוֹ בִּי אִין מַחֲסוֹר לִירְאוֹ : כְּפִירִים רִשׁוּ וְרַעֲבוּ וְדָרְשׁוּ יְיָ לֹא יַחֲסְרוּ כָּל טוֹב : יֹאכְלוּ עֲנוּיִם וְיִשְׁכְּעוּ יִהְלֹו יְיָ דָרְשׁוּ יְיָ לִבְכַבֵּם לְעַד : יִזְכְּרוּ וְיִשְׁבוּ אֵל יְיָ כָּל אֲפִסֵי אֶרֶץ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל מְשֻׁפְחוֹת גּוֹיִם : בִּי לִיְיָ הַמְּלוּכָה וּמִשָּׁל כְּגוֹיִם : אֲכָלוּ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ כָּל דְּשֵׁנֵי אֶרֶץ לְפָנֶיךָ יִכְרְעוּ כָּל יוֹדֵי עֶפְרַי וּנְפִשׁוּ לֹא חָיָה : זָרַע יַעֲבֹדְנוּ יִסְפַּר לְאֶרְצֵי לְדוֹר : יִבְאוּ וְיִגִּידוּ צְדָקְתוֹ לְעַם נוֹלָד בִּי עֲשֵׂה . אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמֵינִי : תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי לִחְבֵי אִם לֹא אֲזַכְּרֵי אִם לֹא אֲעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַד רֹאשׁ שְׁמַחְתִּי : אֲשַׁחֲוּ אֶת יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָהּ כָּל אֲחֻבֵיָהּ שִׁישׁוּ אַתָּה מְשׁוֹשׁ כָּל הַמַּתְאֲבָלִים עֲלֶיהָ

עליה למען תינקו ושבעתם משר הנחמיה למען תמצו והתענגתם
 מזיו כבודה : אלה מועדי יי ובלו :

חמנס בשבת ומועד חוכיף כלאן וס

ועל - בר סיני ירדת ודבר עמכם משמים ותתן לחם משפטים ישרים
 ותורות אמת חקים ומצות טובים : ואת שבת קדשך הודעת
 להם ומצות וחקים ותורה צויתם להם ביד משה עבדך : כה אמר יי
 שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות :
 אשרי אנוש יעשה זאת וכן אדם יחזיק בה שמר שבת מהללו ושמר
 ידו מעשות כל דע : אם תשיב מיטבת כגדף עשות חפצך ביום קדשי
 וקראת לשבת ענג לקדוש יי מכבד ובבדתו מעשות דרכך ממזוא חפצך
 ודבר דבר . אז תתענג על יי והרפכתך על במת ארץ והאבלתך
 נחלת יעקב אביך כי פי יי דבר : את שבתתי תשמרו ומקדשי
 תיראו אני יי : איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יי
 אלהיכם .

אלה מועדי יי מקראי קדש אשר תקראו אתם
 במועדם : שבעת ימים תקריבו אשה ליי
 ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה
 ליי עצרת היא כל מלאכת עבודה לא תעשו : אלה מועדי יי אשר
 תקראו אתם מקראי קדש לתקריב אשה ליי עלה ומנחה ובחונכבים
 דבר יום ביומו : מלבד שבתת יי ומלבד מתנותיכם ומלבד כל
 נדריכם ומלבד כל נדבתיכם אשר תתנו ליי : אך בחמשה
 עשר יום לחודש השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג יי
 שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון : ודבר משה
 את מועדי יי אל בני ישראל : ביום השמיני עצרת תהיה
 לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו : והקרבתם עלה אשה רים ניהח
 ליי פר אחד איל אחד בכשים בני שנה שבעה חמימים .
 ומנחתם ונספיהם לפר לאיל ולבכשים במספרם כמשפט : ושעיר חטאת
 אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונספה : אלה תעשו ליי במועדיכם
 לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם ונדבתיכם ולשלימיכם :

בקר שמיני עצרת

ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יי את משה :
ניצונו יי לעשות את כל החקים האלה ליראה את יי אלהינו לטוב
לנו כל הימים לחיותנו ביהם הוה . וצדקה תהיה לנו כי נשמר
לעשות את כל המצוה הזאת לפני יי אלהינו כאשר צונו .
ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה
אשר נתן לך : בית ישראל ברכו את יי : בית אהרן ברכו את יי
בית הלוי ברכו את יי . יראי יי ברכו את יי . ברוך יי מציון
שכן ירושלים הללויה :
יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום : ברוך יי לעולם .

ברכה על היין בפורים ערב ובקר

הודו ליי כי טוב כי לעולם חסרו : הודו לאלהי האלהים כי
לעולם חסרו : הודו לצדני האדנים כי לעולם חסרו : וברוך
אלהינו מקדש העולם אשר עשה נסים וגברות אתוה ונפלאות עם אבותינו בימים
האלה ובזמן הזה אמן : וברוך אלהינו מלך העולם אשר ברא
עץ הגפן ומיינו משמח לבב בני האדם : בכתוב ויין ישמח לבב
אנוש להצחיל פנים משמן ורחם לבב אנוש יסעד : ברוך
אתה יי אלהינו מקדש העולם הנתן לנו ששון ושמחה ובורא פרי
הגפן אמן :

ותעשה המוציא

ברוך אתה יי אלהינו מקדש העולם המוציא לחם מן הארץ אמן :

ברכת המזון

ברוך מאבילנו ברוך משביענו ברוך מרנינו : ברוך משביע
רעבים ברוך מרנה צמאים : ברוך
הנתן לחם לכל בשר כי לעולם חסרו . הודו לאל השמים כי לעולם
חסרו : יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך : ברוך יי : ברוך
אתה יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם : לך יי הנדקה
והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה
והמתנשא

והמתנשא לכל לראש : והעשר ותכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך
 פח וגבורה ובוהך לגיגל ולחזק לכל : ועתה אלהינו מודים אנחנו
 לך ומהללים לשם תפארתך : ואנחנו נברך יה מעתה
 ועד עולם הללויה : עיני כל אלוך ישברו ואתה נותן להם את אכלם
 בעתו . פותח את ידך ומשביע לכל מי רצון . רצון תשבענו ורוון
 העבר ממנו והמריצנו לחם תקנו ושלחנך ערוך לכל : בארד אפך
 ובגמילות חסדיך אנו חיים וקיימים ומפתיחת ידך . כי אתה הוא יון
 ומפרנס ומבלבל לכל ומבין מוון ומחיה לכל ברויחך אשר בראת :
 ברוך אתה יי הון את הכל :

נורה

לוי חסדו ונפלאותיו לבני אדם : כי השביע נפש שוקקה ונפש
 רעבה מלא טוב : לא יבשו כעת רעה ובימי רעבון ישבעו .

ותחבר מזמור

קוה

קויתי יי ויט אלי וישמע שועתי : ויעלני מבזר שאון מיט
 הון ויגם על סלע רגלי בונן אשרי : ויתן בפי שיר חדש
 תהלה לאלהינו יראו רבים ויראו ויבטחו ביי : אשרי הנבר אשר שם
 יי מבטחו ולא פנה אל רהבים ושמו כוב : רבות עשית אתה יי אלהי
 נפלאותך ומחשבותך אלינו אין ערך אלוך אנדה ואדברה עצמו מספר :
 זבח ומנחה לא חפצת אונים כרית לי עולה וחסאה לא שאדת . אז
 אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי : לעשות רצונה אלהי חפצתי
 ותורתך בתוך סעי : כשרתי צדק בקהל רב הנהשפתי לא אכלא יי
 אתה ידעת : צדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך ותשועתך אמרתי
 לא כחיתי חסדך ואמתך לקהל רב : אתה יי לא תכלא רחמיה ממני
 חסדך ואמתך תמיד יצרוני : כי אפפו עלי רעות עד אין מספר השיגוני
 עונותי ולא יכולתי לראות עצמו משערות ראשי ולבי עזבני : רצה יי
 להצילני יי לעזרתי הושה : יבשו ויחפרו יחד מבקשי נפשי לספותת
 יסגו אחור ויבלמו תפצי רעתי : ישמו על עקב בשתם האמרים לי האח
 האח : יששו וישמחו בך כל מבקשיך יאמרו תמיד יגדל יי אהבי
 תשועתך : ואני עני ואביון אדני יחשב לי עזרתי ומפלמי אתה אלהי
 אל תאחר :

ברכת פורים

וישלח

כפרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש
 הקרובים והרחוקים : לקיים עליהם להיות עשים את יום
 ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום המטה אשר בו בכל שנה ושנה :
 כימים אשר נתו בהם היהודים מאיביהם ויחלש אשר נהפך להם מינון
 לשמחה ומאכל ליום טוב לעשות אתם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות
 איש לרעהו ומתנות לאבינים : וקבל היהודים את אשר החלו לעשות
 ואת אשר כתב מרדכי אליהם : כי המן בן המדתא האגגי צוהר כל
 היהודים השב על היהודים לאכדם והפל פור הוא הגורל להמם
 ולאכדם : ובכאה לפני המלך אמר עם הכפר ישוב מהשבתו הרעה
 אשר השב על היהודים על ראשו ותלו אותו ואת בנו על העץ : על כ
 קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת
 הזאת ומהראו על ככה ומה הגיע אליהם : קימו וקבלו היהודים עליהם
 ועל זרעם ועל כל הגוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים
 האלה בכתבם ובזמנם בכל שנה ושנה : והימים האלה נזכרים ונעשים
 בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים
 האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מנרעם : לקיים את ימי
 הפרים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה
 ובאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצומות וועקתם : ומאמר אסתר
 קים דברי הפרים האלה ונכתב בכפר :

ואכלתם אכול ושבעו והללתם את שם יי אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא
 ולא יבשו עמי לעולם : וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יי אלהיכם ואין
 עוד ולא יבשו עמי לעולם : לא יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו :
 ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך :
 בית ישראל ברכו את יי בית אהרן ברכו את יי בית הלוי ברכו את
 יי ידאי יי ברכו את יי ברוך יי מציון שבן ירושלם הללויה :
 יי עזו לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום : ברוך יי לעולם אמן ואמן :

ברכת המילה

ברכה לרגלי דבריך | ואור לנתיבותי : באשרו אהיה רגלי | דרכו
 שמרתי ולא אט : רגלי עמדה במישור | במקהלים אברך יי |
 אברכה

אֲבָרְכָה אֶת יְיָ בְּכָל עֵת | תְּמִיד תִּהְלֶנּוּ בְּפִי : בְּיָוֵי תִּהְלֶל נַפְשִׁי |
 יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׁמְחוּ : גִּדְלוּ לִי אֶתִי | וְנִרְמְמָה שְׁמוֹ יְהוָה : בְּמִקְהֵלוֹת
 בָּרְבוּ אֱלֹהִים | אֲדַנִּי מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל : כֵּן אֲבָרְכֶךָ בְּחַיֵּי | בְּשִׁמְךָ אֲשֶׁא
 בְּפִי : וְיִרְמְמוּהוּ בְּקֵהל עַם | וּבְמוֹשֵׁב יָקִיִּים יִהְלֶדוּהוּ : אוֹדָה יְיָ בְּכָל
 לְבָבִי | אֲסַפְּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ : אוֹדָה יְיָ בְּכָל לֵבָבִי | בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל
 וְעֵדָה : אוֹדָה יְיָ מֵאֵד בְּפִי | וּבְחוֹף רַבִּים אֶהְלֶנּוּ : אוֹדֶךָ בְּקֵהל רַבִּי
 בְּעַם עֲצוֹם אֶהְלֶכֶךָ . אוֹדֶךָ בְּעַמִּים יְיָ | אוֹמְרֶךָ בְּלֵאמִים : אוֹדֶךָ |
 עַל כִּי נִזְרָאת נִפְלְאוֹתֶיךָ . נִפְלְאוֹת מַעֲשֶׂיךָ | וְנַפְשִׁי יוֹדַעַת מֵאֵד : לֹא נִבְחַד
 עֲצָמֵי מִמֶּךָ | אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי בְּסִתֶּךָ | רִקְמַתִּי בְּתַהֲתוֹת אֶרֶץ : גִּלְמֵי
 רָאוּ עֵינֶיךָ | וְעַל כִּפְרֶךָ כָּלִם יִפְתְּכוּ | יָמִים יִצְרוּ | וְלוֹ אֶחָד בָּהֶם : וְלִי
 מִה יִקְרוּ רַעִידֶיךָ אֵל | מִה עֲצָמוֹ רָאשֵׁיהֶם : אֲסַפְּרָם מִחוֹל יִרְבוּ | הַקִּיצוֹתֵי
 וְעִירֵי עָמָד : כִּי אֲתָה וְקִנִּיתְךָ כְּלוֹתֵי | תִּסְבְּנִי בְּבִטָּן אִמִּי : הֵן אֲנִי כִפְיֶךָ
 לְאֵל | מִחֲמַר קוֹרְצֵתִי גַם אֲנִי : עֲלֶיךָ נִסְמַכְתִּי מִבִּטָּן | מִמְּעֵי אִמִּי אֲתָה
 גּוֹי | בְּךָ תִּהְלֶנּוּ תְּמִיד : עֲלֶיךָ הִשְׁלַכְתִּי מִרְחֹם | מִבִּטָּן אִמִּי אֲתָה .
 כִּי אֲתָה גּוֹתִי מִבִּטָּן | מִכְּבִיחֵי עַל שְׂרֵי אִמִּי : הֲלֹא כִחְלָב תִּתִּיבֵנִי |
 וּבִנְבֻנָה תִקְפֵּאֵנִי : עוֹר וּבָשָׂר תִּלְבִּישֵׁנִי | וּבְעֲצָמוֹת וְגִידִים תִּסּוֹכְכֵנִי :
 חַיִּים וְחֹסֶד עֲשִׂיתָ עִמָּדִי | וּפְקַדְתָּךְ שְׂמֵרָה רַחֲמֵי . אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאֶתִי |
 בְּחוֹף קֵהל אֶהְלֶכֶךָ . יִרְאֵי יְיָ הִלְלוּהוּ | כָּל זֶרַע יַעֲקֹב בְּכֹדוּהוּ | וְגִוְרוֹ
 מִמֶּנּוּ כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל . יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּיָוֵי | עוֹרֶם וּמִגְנֶם הוּא . בֵּית
 אֶתְרוֹן בְּטַחוֹ בְּיָוֵי | עוֹרֶם וּמִגְנֶם הוּא . יִרְאֵי יְיָ בְּטַחוֹ בְּיָוֵי | עוֹרֶם וּמִגְנֶם
 הוּא . יְיָ זִכְרֵנוּ יִכְרֵד | יִכְרֵד אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל | יִכְרֵד אֶת בֵּית
 אֶתְרוֹן . יִכְרֵד יִרְאֵי יְיָ | הַקַּטְנִים עִם הַגְּדוֹלִים . יוֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם |
 עֲלֵיכֶם וְעַל כְּנִיכֶם . כְּרוּכִים אֲתֶם לִי | עֲשֵׂה שְׁמִים וְאֶרֶץ . גְּדִיבֵי
 עֲמִים נֶאֱסָפוּ | עִם אֱלֹהֵי אֲבֹתֶם | כִּי לֹאֵלֹהִים מִגְּנֵי אֶרֶץ |
 מֵאֵד נֶעְלָה .

אֵין כָּאֵל יִשְׂרָאֵל | הוֹבֵב שְׁמַיִם בְּעוֹרֶךָ | וּבְנִצְאוֹתוֹ שְׁתַּקִּים . מַעֲזֵנָה
 אֱלֹהֵי קִדְּם | וּמִתַּחַת זֹרְעוֹת עוֹלָם | וַיִּגְרַשׁ סַפְּנֶיךָ אוֹיֵב |
 וַיֵּאמֶר הַשֹּׁמֵר . וַיִּשְׁבֵּן יִשְׂרָאֵל | בְּטַח כְּרָד עֵין יַעֲקֹב | אֵל אֶרֶץ
 דָּגָן וְתַרְשֵׁן | אֵל שְׁמוֹ נֶעְרַפוּ מֵל . אֲשֶׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ | עִם נוֹשֵׁעַ
 בְּיָוֵי | מִגְּן עוֹרֶךָ וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוֹתֶיךָ | וַיִּפְתְּשׁוּ אֶיבֶיךָ לָךְ | וְאֲתָה עַל
 בְּמוֹתֵינוּ .

ברבת המילה

במותימו תדרוך . ושמתם ועשיתם | פי היא חכמתכם וכינתכם לעיני
העמים | אשר ישמעון את כל החקים האלה | ואמרו רק עם חכם
ונבון | הגוי הגדול הזה . פי מי גוי גדול | אשר לו אלהים קרובים
אליו | פי' אלהינו | בכך קראנו אליו . ומי גוי גדול אשר לו חקים
ומשפטים צדיקים | בכל התורה הזאת | אשר אנכי נותן לפניכם היום .
ולתתך עליון | על כל הגוים אשר עשה | לתהלה ולשם ודתפארת |
ולתהותך עם קדוש ל'י' אלהיה | כאשר דבר . מגיד דבריו לעקב |
חקיו ומשפטיו לישראל . לא עשה כן לכל גוי | ומשפטים כל ידעום
הקלויה . ברוך 'י' לעולם .

הקלויה

פי טוב זמרה אלהינו פי געים נאווה תהלה : בונה
ירושלם 'י' נדתי ישראל יבנס : הרופא לשבורי לב
ומחפש לעצבותם : מונה מספר לכובבים לכדם שמות יקרא : גדול
אזונינו ורב פת לתבונתו אין מספר : מעורר ענוים 'י' משפיל רשעים
עדי ארץ : ענו ל'י' בתורה זמרו לאלהינו בכנור : המכסה שמים בעבים
המבין לארץ מטר המצמיח הרים חציר : נותן לבהמה לחמה לבני ערב
אשר יקראו : לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה : רוצה
'י' את יראיו את המיחלים לחכרו : שבתי ירושלם את 'י' הללי אלהיה
ציון : פי חוק בריתי שעריך ברוך בגוד בקרבך : השם גבורה שלום
חלב חטים ישביעה : השלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו : הנתן
שלב בצמר כפור באפר יפור : משליך קרתו בפתים לפני קרתו מי יעמוד .
ישלח דברו וימסם ישב רוחו יולו מים . מגיד דבריו לעקב חקיו
ומשפטיו לישראל : לא עשה כן לכל גוי ומשפטים כל ידעום הקלויה :
ברוך 'י' לעולם :

ואכרי כן מביאים הנער ואם יובא על ידי אביו יאמר המוכל זה

שיר

המעלות אשרי כל ירא 'י' ההלך בדרךיו . יגיע בפיה פי
תאבל אשריה וטוב לך . אשתך בנפן פרזיה בירפתי
ביתך בגיד בשתילי ויתים סביב לשדחנה . תנה פי כן יבורך גבר ירא
'י' . יברכה 'י' מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חיה . וראה בנים
לבגיד שלום על ישראל .

ואם יזכר הנער ע"י זולת חביו יאמר זה

יְיָ אֱדַנְנוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּנָה הוֹדָה עַל הַשָּׁמַיִם .
 מִפִּי עוֹלָלִים וַיּוֹנְקִים יִסְרֶתָ עוֹז לְמַעַן צוֹרֵרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב
 וּמִתְנַקֵּם . כִּי אֲרָאָה שְׁמֶיךָ מַעֲשֵׂה אֲצִבְעוֹתֶיךָ יָרַח וְבוֹכָבִים אֲשֶׁר בּוֹנֵנְתָה .
 מָה אָנוּשׁ כִּי תוֹכְרֵנוּ וְכֵן אָדָם כִּי תִפְקְדֵנוּ . וְתַחֲסְרֵהוּ מִעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד
 וְהַדָּר תַּעֲמִרְהוּ : תַּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כֹּל שְׂמָה תַּחַת רַגְלָיו : צִנֵּת
 וְאַלְפִים כָּלֶם וְגַם בְּהִמּוֹת שְׂדֵי . צַפּוֹר שָׁמַיִם וְדַגֵּי הַיָּם עֹבְרֵי אֲרָחוֹת יָמִים :
 יְיָ אֱדַנְנוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ :

ואמרי כן ימול כמכל לנער ויאמר

ברוך אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
 לְהַמּוֹל בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי : בְּכָתוּב וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי יִסּוֹל בָּשָׂר
 עָרְלָתוֹ : הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ : תְּרַבֵּינָה שְׂמֵחוֹת בְּיִשְׂרָאֵל :
 תְּרַבֵּינָה נְחִמּוֹת בְּיִשְׂרָאֵל : תְּרַבֵּינָה מִלּוֹת בְּיִשְׂרָאֵל : תְּרַבֵּינָה יוֹלָדוֹת
 בְּיִשְׂרָאֵל : בְּחַיּוֹם הוּא וּבִירוּשָׁלַם שְׁשִׁים וְגַם שְׂמַחִים בְּבִנְיָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ :
 אֱלֹהֵי הַנְּבִיא מִהֲרָה יָבֵא עֲלֵינוּ הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יִצְחָק בְּיָמֵינוּ : הוֹדוּ לַיְיָ
 קְרָאוּ בְּשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַסִּים עֲדִילוֹתָיו . שִׁירוּ לוֹ זַמְרוּ לוֹ שִׁירוּ בְּכָל
 נִפְלְאוֹתָיו : הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְּשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מִבְּקִשֵׁי יְיָ : רַחֲשׁוּ יְיָ
 וְעִזּוּ בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תָּמִיד . וּזְכוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִנְּפִתּוֹ וּמִשְׁפָּטֵי
 פִּיו : זֶרַע אֲכַרְהֶם עֲבָרוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִרְיוֹ . הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל
 הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו . זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאַלְפֵי דוֹר : אֲשֶׁר בְּרִית
 אֶת אֲכַרְהֶם וּשְׂבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק : וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחוּק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם :

ויקומו כל כעס ויברך כמל זכום יין ויאמר

הודו לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ . הוֹדוּ לְאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי
 לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ . הוֹדוּ לְאֲדֹנָי הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ .
ברוך יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : וַיֹּאמֶר הַגֵּה
 אַזְכִּי כּוֹרֶת בְּרִית נֶגֶד כָּל עַמֶּךָ אֲעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא נִבְרָאוּ בְּכָל הָאָרֶץ
 וּבְכָל הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל הָעָם אֲשֶׁר אִתָּה כִּקְרָבוֹ אֶת מַעֲשֵׂה יְיָ כִּי נִזְכָּר .
 הוּא אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה עִמָּךְ : גַּם אֶת בְּדָם בְּרִיתְךָ שְׁלַחְתִּי אֲסִירֶיךָ מִבּוֹר אֵין
 מִים

ברכת המילה

מים בו : שובו לבצרון אֶבְרֵי הַתְּקוּהָ גַם הַיּוֹם כַּגִּיד כְּשֶׁנָּה אָשִׁיב לָךְ .
וְאֶעֱבֹד עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶה מִתְּבוֹכְכֶת בְּדַמְיֶךָ וְאָמַר לָךְ בְּדַמְיֶךָ תִּי וְאָמַר לָךְ
בְּדַמְיֶךָ חַיִּי : וְנֹאמַר אֲשֶׁר בָּרַת אֶת אַבְרָהָם וְשִׁבּוּעִתוֹ לְיִצְחָק . וַיַּעֲמִידֶהָ
לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹרֵת הַכְּרִית אָמֵן :
וְשֵׁם הַנַּעַר הַנְּמוּל כַּיּוֹם הַזֶּה וְהוּא יוֹם שְׂמִינִי לְהוֹלִדוֹ וְשִׁמוֹ פְּלָנִי בֶן פְּלָנִי
רַפָּאוֹת תְּהֵא לְשָׂרוֹ וְשָׁקוּי לְעִצְמוֹתָיו : יְיָ יִשְׁמְרֵהוּ יְיָ יַחְיֵהוּ יְיָ יִסְעֲדֵהוּ .
הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסְרוּ :

תְּרַבֵּינָה שְׂמֵחוֹת בְּיִשְׂרָאֵל : תְּרַבֵּינָה יְשׁוּעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל . תְּרַבֵּינָה נַחֲמוֹת
בְּיִשְׂרָאֵל . תְּרַבֵּינָה בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת בְּיִשְׂרָאֵל : תְּרַבֵּינָה מִלּוֹת בְּיִשְׂרָאֵל .
תְּרַבֵּינָה יְלֻדוֹת בְּיִשְׂרָאֵל . כִּהְיוֹם הַזֶּה וּבִירוּשָׁלַם שָׁשִׁים וְגַם שְׁמֵחִים בְּכַנָּן
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֵלֶיָּה הִנְבִּיא מְהֵרָה יָבֵא עֲלֵינוּ הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יִצְחָק בְּיָמֵינוּ .
פְּלָנִי הַקָּטָן יִגְדַל בַּתּוֹרָה יְחִי הַיֶּלֶד לְאָבִיו וְלֵאמֹו יְהֵא אִחַ לְשִׁבְעָה וְאָב
לְשִׁמְנָה בְּשׁוֹכֵינוּ לְמִילָתוֹ נֹכַח לְתוֹרָתוֹ וְלַחֲפָתוֹ בֶן יִרְבֵּה וְכֹן יִבְרַךְ . הוֹדוּ
לְאֵל הַשָּׁמַיִם כִּי לְעוֹלָם חֲסְרוּ .

וַיֹּאמֶר וּבְכַלְכֶּם בְּרוּכִים . וַיַּעֲנוּ לוֹ גַם בְּכוֹרֶךָ בְּרוּךְ .

ויושב הילד לאמו ואחרי כן יטבו סקכל ועוד יאמר כמל

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵל אַבְרָהָם וְאַתָּה אֶת בְּרִיתִי תִשְׁמַר אֶתָּה וְזָרַעְךָ אַחֲרָיִךְ
לְדֹרֹתָם . זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זָרַעְךָ
אַחֲרָיִךְ הַמּוּל לָכֶם כָּל זָכָר . וְנִמְלַתֶם אֶת בָּשָׂר עֲרֻלְתְּכֶם וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית
בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם . וּבֶן שְׁמוֹנֶת יָמִים יִמּוֹל לָכֶם כָּל זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם יְלִיד בֵּית
וּמִקְנֵת כֶּסֶף מִכָּל בֶּן נָכָר אֲשֶׁר לֹא מִזְרַעְךָ הוּא . הַמּוּל יִמּוֹל יְלִיד בֵּיתְךָ
וּמִקְנֵת כֶּסֶף וְהָיְתָה בְּרִיתִי בְּבָשָׂרְכֶם לְבְרִית עוֹלָם . וְעַד זָכָר אֲשֶׁר לֹא
יִמּוֹל אֶת בָּשָׂר עֲרֻלְתוֹ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מֵעַמִּיהָ אֶת בְּרִיתִי הִפָּךְ .
וְאֶת בְּרִיתִי אֲקִים אֶת יִצְחָק אֲשֶׁר תִּלְד לָךְ שָׂרָה לְמוֹעֵד הַזֶּה בְּשָׁנָה
הָאַחֲרִית : וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת יִשְׁמָעֵאל בְּנֵו וְאֶת כָּל יְלִידֵי בֵיתוֹ וְאֶת כָּל
מִקְנֵת כֶּסֶפוֹ כָּל זָכָר בְּאִנְשֵׁי בֵית אַבְרָהָם וַיִּמָּל אֶת בָּשָׂר עֲרֻלְתָם כַּעֲצֵם
הַיּוֹם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים . כַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה נִמּוֹל אַבְרָהָם וַיִּשְׁמָעֵאל
בְּנֵו : וְכָל אִנְשֵׁי בֵיתוֹ יְלִיד בֵּית וּמִקְנֵת כֶּסֶף מֵאֵת בֶּן נָכָר נִמְלוּ אִתּוֹ .
וַיִּי פָקַד אֶת שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמַר וַיַּעַשׂ יְיָ לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר : וַתַּהַר
וַתֵּלֶד

ותלך שרה לאברהם בן יוקנני למועד אשר דבר אתו אלהים : ויקרא
 אברהם את שם בנו הנוקד לו אשר ילדה לו שרה יצחק . וימל אברהם
 את יצחק בנו בן שמונת ימים כאשר צוה אתו אלהים : ותקח צפורה
 צור ותכרות את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר פי חתן דמים אתה לי :
 ויקח ממנו או אמרה חתן דמים למולות : ותקום ותאמר
 אלה דברי הברית אשר צוה יי אלהים את משה לברות את בני ישראל בארץ
 מואב מלכר הברית אשר כרת אתם כחרב : אל תנאץ למען שמך
 אל תנבל פסא כבודך ובור אל תפר בריתך אתנו . הבט לברית פי
 מלאו מושבי ארץ גאות חמס . אל ישב בך נבלם עני ואביון יהללו
 שמך : קומה אלהים ריבה ריבך וזכר הרפתך מני נבל כל היום . אל
 תשבח קול צורריך שאון קמיה עדה תמיד : אם אשכחך ירושלים תשכח
 ימיני : תרבק לשוני לחכי אם לא אופרכי אם לא אעלה את ירושלים על
 ראש שמחתי . ותשב ותאמר רני עקרה לא ילדה פצתי רנה וצחלי לא
 חלה פי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יי : הרחיבי מקום
 אהלך ויריעות משכנותי וזכו אל תחשבי האריכי מיתריך ויתדותיך תנוקי :
 כי ימין ושמאל תפוצי וזרעה גוים יירש וערים גשמות יושבו : אל
 תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי
 וחרפת אלמנותיך לא תופרי עוד : כי בועליך עשך יי צבאות שמו
 וגאוןך גדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא : כי כאשר עוובה ועצובת
 דוח קראך יי ואשת נעורים כי תפאס אמר אלהיך . ברגע קטן עובתיך
 וברחמים גדולים אקבצך . בשצף קצף הסתרתני פני רגע מפה ובחסד
 עולם רחמתיך אמר גאלך יי : כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבור
 מי נח עוד על הארץ בן נשבעתי מקצוף עדיך ומגער בך : כי החרים
 ימושו והגבעות תמוטנה וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא
 תמוט אמר מרחמי יי : לבן פה אמר יי שבת לי ירושלים ברחמים
 ביתי יבנה בה נאם יי צבאות וקו ינטה על ירושלים : עוד קרא לאמר
 פה אמר יי צבאות עוד תפוצנה ערי משוב ונחם יי עוד את ציון
 ובחר עוד בירושלים : פה אמר יי צבאות כי יפלא בעיני שארית העם
 הזה בימים החם גם בעיני יפלא נאם יי צבאות : פה אמר יי שבת
 אל ציון ושכנתי בתוך ירושלים ונקראה ירושלים עיר האמת והר יי
 צבאות

ברכת המילה

צְבֹאֵת הַר הַקָּדֵשׁ : כֹּה אָמַר יְיָ : צְבֹאֵת עוֹד יֵשְׁבוּ יְקִנִּים וְזִקְנֹת
 בְּרַחוּבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ מִשְׁעֲנָתוֹ בְּיָדוֹ כְּרוּב יָמִים . וְרַחוּבוֹת הָעִיר יִמְלֵאוּ
 יְלָדִים וְיִלְדוֹת מִשְׁחָקִים בְּרַחוּבוֹתֶיהָ : כֹּה אָמַר יְיָ : צְבֹאֵת הִנְנִי מוֹשִׁיעַ
 אֶת עַמִּי מֵאֶרֶץ כּוּרַח וּמֵאֶרֶץ מְבוֹא הַשָּׁמֶשׁ : וְהִבֵּאתִי אֹתָם וְשָׁבְנוּ בְּתוֹךְ
 יְרוּשָׁלַם וְהָיוּ לִי לְעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים בְּאֵמַת וּבְצַדִּיקָה : כֹּה אָמַר
 יְיָ מִצֵּא חַן בְּמִדְבָר עִם שְׂרִירֵי חֶרֶב הִלֵּךְ לְהַרְגֵינֵנוּ יִשְׂרָאֵל : מִרְחוֹק יְיָ
 נִרְאָה לִי וְאַהֲבַת עוֹלָם אֶהְבֵּתִיךָ עַל בֶּן מִשְׁכֵּתֶיךָ הַקָּדֵשׁ : עוֹד אֶכְנֹף
 וְנִבְנִית בְּחוֹת יִשְׂרָאֵל עוֹד תַּעֲרִי תַפְיֶיךָ וְיִצְאֵת בְּמַחֹל מִשְׁחָקִים . עוֹד
 תִּטְעֵי כְרָמִים בְּהָרֵי שְׁמֵרוֹן נִטְעוּ נֹטְעִים וְחָלְלוּ . כִּי יֵשׁ יוֹם קָרָאוּ נְצֻרִים
 בְּהַר אֶפְרַיִם קוּמוּ וְנַעֲלֶה צִיּוֹן אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ . כִּי אֱלֹהִים יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן
 וְיִכְנֶה עָרֵי יְהוּדָה וְיֵשְׁבוּ שֵׁם וִירִשׁוּהָ : וְזָרַע עֲבָדָיו יִנְחֹלֶה וְאֲהַבִּי שְׁמוֹ
 יִשְׁכְּנוּ בָהּ : הִרְאֵנוּ יְיָ חֶסֶדְךָ וְיִשְׁעֶךָ תַחַן לָנוּ . לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ :
 וְחִבֵּיתִי לִיְיָ הַמִּסְתִּיר פָּנָיו מִבַּיִת יַעֲקֹב וְקִוִּיתִי לוֹ : יִרְאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פְּעֻלֶיךָ
 וְהִדְרִיךְ עַל בְּנֵיהֶם : וְיֵהִי נֶעַם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כִּוְנָה עֲלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כִּוְנָהוּ : כִּי יְיָ שִׁפְטֵנוּ יְיָ מַחֻקְּנוּ יְיָ מִלִּבְנוּ הוּא
 יוֹשִׁיעֵנו : חֻזְקוּ וַיֵּאמֵן לְבַבְכֶם כָּל הַמִּיחֲלִים לִיְיָ : וְאַתֶּם חֻזְקוּ וְאַל יִרְפוּ
 יְדֵיכֶם כִּי יֵשׁ שָׂכָר לַפְּעֻלָּתְכֶם . בִּוְנֵה יְרוּשָׁלַם יְיָ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָס :
 בּוֹרֵא נִיב שִׁפְתַּיִם שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וּלְקְרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפֵאתוּ . הַמִּשְׁלַל
 וּפְתַר עַמּוֹ עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוּמָיו . יְיָ עוֹז לְעַמּוֹ יַחַן יְיָ יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ
 בְּשָׁלוֹם . בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן .

צרכי לקריאת סס לילדה נקבה ינאה מסכל זך מנוחמה חיש קדוש לאחכיו אמ"ו
 ס"ה כמכר"ר זרח בכ"ר נחן ז"ל והמ"ך :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָעוֹלָם כְּלוֹ
 מֵלֵא דָבָר : בְּגִדוֹל הַחַל וּבְקִמּוֹן כְּלֶה וְהוּא מִן הָאָדָם :
 זָכָר וְנִקְבָה בְּרָאָם וַיְבָרַךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם בְּיוֹם הַבְּרָאָה וְהוּא
 שֵׁם כְּלָלִי לְכָל מִינִים : וְנָתַן לָהֶם שֵׁכַל וּמִצַּד שְׂבָבָם הֵם קוֹרְאִים שְׁמוֹת
 לְכָל אִישִׁיהֶם בְּשֵׁם פְּרָטִי : כְּשֵׁם שְׂאֵנוּ קוֹרְאִים לִילְדָה הַזֹּאת
 תִּקְרָא שְׁמָהּ בְּיִשְׂרָאֵל פְּלִגִּית בַּת בֶּרֶךְ פְּלוּנִי תִהְיֶה אֲחוֹת לְשִׁבְעָה וְאִם
 לְשִׁמּוֹנָה בָנִים וְזָכָרִים : יִשְׁמַח אָבִיהָ מִיּוֹצֵאת תִּלְצִיו וְתִגַּל אִמָּהּ בְּפָרִי כְּמִנָּה :
 כְּשֵׁם שְׂוָבוּ יוֹלְדֶיהָ לְלִידָתָהּ וּלְקִרְיָאתָהּ שְׁמָהּ בֶּן יוֹבֵוּ לְשִׁמְחָתָהּ וְלִדְחָפָתָהּ
 בן

בן תרבה וכן תפרוץ • הודו לאל השמים פי לעולם תכרו
ויאמרו הנמצאים סימן טוב

ברכה על הכוס

הודו לידי כי טוב בלתי • הודו לאלהי האלהים בלתי : הודו לארני
הארנים בלתי : וכרחק אלהינו מלך העולם הנותן לנו ששון
ושמחה והמשאת את לב האדם בפרי בטנו ושהכל נהיה בדברו אמן :

ברכת חתנים

בזמן הקדושין כשכלך החסן לבית הכנסת או לבית מפתח בני גילו אמרים זה
כומר זנגון כזה :

ממענו אור זרח : קד תתני וגיל צומת : והיית אד
שמח :

ריב לציון ושנת שלום : בימיה יום קץ כלום : יתגדה לך עם בן
שלום : משיח להשיב רוח : והיית

דר פרוכים ישא פניו : אליך בחבינו • יטה לך פנתר-נגניו :
שלום עד בלי ירח : והיית

כמנשה וכאפרים : ישמך צור משמים : נטעך עד פלגי מים :
ערוגתך נתנה ריח : והיית

יום שמחת לב התנתו : שוש ישיש אל בשמחתו : התחן עם בלתו :
מצליח ומשמח : והיית תם

ואם לא יגיעו עד בית הכנסת או עד בית הכוכר עם זה הזמר תחבר גם זה
כמומר אחריו ותאמר :

אלהים יתנו ויברכנו יאר פניו אמתו כלה • לבעת בארץ הרבה

בכל גוים ישועתך : יודוך עמים אלהים יודוך עמים

פקם : ישמחו וירננו לאמים כי תשפוט עמים מישור ולאמים בארץ

תנתם כלה : יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם : ארץ נתנה

יבולה וברכנו אלהים אלהינו • יברכנו אלהים ויראו אותו כל אפסי

ארץ : ברוך יי לעולם :

ואם יכנס בבית הכנסת תאמר מומר שמחתי באמרים לי : וכלו

ברכת חתנים

ואחריו כן יטעה כהחן שבועה על ידי איש נכבד אם צבית ככנסת או צבית כהפכה כבא וזו היא

בְּבָרִית הַר סִינַי וּבְחֻקֵי הַר הַרְבֵּב וּבְעֵדוּת יְיָ צְבָאוֹת וּבְעֵדוּת וּמַגִּינוֹ וְחֻשְׁבוֹנוֹ אֲנִי פְלִנִי בֶן פְּלִנִי מֵאֶרֶשׁ וּמִקְדָּשׁ אֵת פְּלִנִית בֵּת פְּלִנִי הַיּוֹת לִי לְאִשָּׁה עַל טְהוֹרַת וּקְדוּשָׁה בְּמִקְדָּשׁ בְּכֻתָּב וּבְבִיאוֹת פְּרִת מִשָּׁה וְיִשְׂרָאֵל .

ואחר זה מוליכים הבמורים את החתן הנל הכלה עם זה המומר

יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִיוֹן בְּצֵל שְׂרֵי יִתְלוֹנֵן . אִמֵר לִי מְחִסֵי וּמִצְדוֹתֵי אֱלֹהֵי אֲבֹתָם בּוֹ : כִּי הוּא יִצְלַךְ מִפֶּחַ יְקוֹשׁ מְרַבֵּר הַיּוֹת . בְּאֲבֹרָתוֹ יִסְדֵּךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּתְחַסֵּה צְנִיָּה וּכְתוּרָה אֲמִתּוֹ . לֹא תִירָא מִפֶּחַד לִילָה מִחֵץ יְעוֹף יוֹמָם . מְרַבֵּר בְּאֶפֶל יִתְלַךְ מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים . יְפוֹל מִצְדָּה אֶלְפָה וּרְבִכָּה מִימִינֶךָ אֶלְיָךְ לֹא יֵשׁ . בֶּקַע בְּעֵינֶיךָ תִּכְבֵּט וְשִׁלְמַת רָשָׁעִים תִּתְרָא . כִּי אַתָּה יְיָ מְחִסֵי עֲלִיוֹן שְׁמַת מְעוֹנָה . לֹא חָאָנָה אֶלְיָךְ רָעָה וְנִגַע לֹא יִקְרַב בְּאֶהְלִיךְ . כִּי מִלְאָכָיו יִצְוֶה לְךָ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְרָבְדֶּךָ . עַל כַּפַּיִם יִשְׁאֹנֶךָ בְּן הַגּוֹף בְּאֶבֶן בְּגִלְדָּה . עַל שַׁחַל וּפְתַח תְּדַרְדֹּךְ תִּרְמָם בְּפִיר וְתַנִּין . כִּי כִי חִשֵּׁק וְאַפְלִטָהוּ אֲעִנְגְּבֵהוּ כִּי יִדַע שְׁמִי יִקְרָאֵנִי וְאֲעִנְהוּ עִמּוֹ אֲנִכִּי בְּצָרָה אֲחַקְצֹחֻ וְאֲכַבְדֵּהוּ . אֶרֶךְ יָמִים אֲשִׁבִיעֵהוּ וְאֶרְאֵהוּ בִישׁוּעָתִי .

ואם תרמק הדרך מוסיף גם זה

עִיר לְמַעַדוֹת אִשָּׁה עֵינֵי אֵל הַהָרִים מֵאִין יִבֵּא עִירִי : עִירִי מֵעַם יְיָ עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֵל יָנוֹם שׁוֹמְרֶךָ . הִנֵּה לֹא יָנוֹם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל . יְיָ שֹׁמֵר יְיָ צִדְקָה עַל יַד יְמִינֶךָ . יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה וְיָרֵת בְּלִילָה . יְיָ יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֵת נַפְשֶׁךָ . יְיָ יִשְׁמֹר צְאֻתְךָ וּבִיאָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם .

וכשיבא הנל הכלה יקרב אחד מן המסובים ויטעה לו ארושין עם טבעת או עם דבר אחר וימל ככה בלחש ויאמר

וארשתיה

וארשתיה לי לעולם וארשתיה לי בצדק ובמשפט ובחכד וברחמים
וארשתיה לי באמונה וידעת את יי

והעם ישנוכו בקול רם ועוד יוליכו החתן כצית הכנסת זולו צצית חפתו עס זכ
כזמר ויהל חמד מן הכמורים בקול רם וכנגון נאה ויחמר

פאר חתני ועם אמוני לבו ונלכה באור יי

פאר

תמים דרכים	ומהלכים	לך מחכים	עדת	פאר
שבו ידירים	ונחמדים	ענה לעמדים	בבית	פאר
בעו וברך	צער בדרך	ולך אכרך	בשם	פאר
יחל וקנה	לאד ותרוה	בנעמו ו	אמת	פאר
רעה אמונה	ולך ברנה	ושוב נחה נא	בעם	פאר
ובין נגידים	שבה ודרים	ובשרידים	אשר	פאר
ברה ותתיה	לעד ותתיה	פרי אשר	אהב	פאר
אציל ברכה	היה בשמד	וצנף מלובה	בבך	פאר
תרה בעורף	כבוא לתדרך	בבן יבורך	ירא	פאר
זכה במק	חך ודבקה	והחוקקה	ברת	פאר
קשב לדברי	אמת ותפרה	ואו יבר	כה	פאר

ואס לח יגיעו במקום הכזכר משלבים לו גם זכ כמזמור

אלהים לנו מחסה ועוז עזרה בצרות נמצא מאד על בן לא נירא
בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים : יהמו יחמרו מימי
ירעשו הרים בגאותו סלה נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משכני
עליון : אלהים בקרבה כל תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר : המוגנים
מטו ממלכות נתן בקולו תמוג ארץ : יי צבאות עמנו משגב לנו
אלהי יעקב סלה : לבו חוו מפעלות יי אשר שם שמות בארץ : משבית
מלחמות עד קצה הארץ קשת ישבר וקצץ חנית עגלות ישראל באש
הרפו ודעו כי אנכי אלהים ארום בנוים ארום בארץ : יי צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יעקב סלה : ברוך יי

ברכת חתנים

וישב הסתן על כסאו והבמורים עוד ישובו ויקחו את הכלה להביאה בכנסת או
בבית הכספה ויהל אחד מהבמורים ויאמר כנגון

מצא	אשה מצא טוב ויפק רצון מ'י
מצא	אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מקרה
מצא	בטח פה לב בעלה ושלל לא יחבר
מצא	גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה
מצא	דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ בפיה
מצא	היתה כאניות סחר ממרתק תביא לחמה
מצא	ותקם בעוד לילה ותמן טרף לביתה וחק לגערתייה
מצא	וממה שרה ותקרהו מפרי בפיה נטעה פרום
מצא	הגרה בעוו מתניה ותאמץ ורועתייה
מצא	טעמה כי טוב סחרה לא יבכה בקילה נרה
מצא	ידיה שלחה בבישור וכפיה תמכו פלך
מצא	כפה פרשה לעני וידיה שדחה לאביון
מצא	לא תירא לביחה משלג כי כל ביתה לבוש שנים
מצא	מרבדים עשתה לה שיש וארגמן לבושה
מצא	נורע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ
מצא	סדן עשתה ותמכר וחגור נתנה לבנעני
מצא	עזו והדר לבושה ותשתק ליום אחרון
מצא	פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה
מצא	צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל
מצא	קמו בגיה ויאשרוה בעלה ויהללה
מצא	רבות בנות עשו חיל ואת עליית על כדנה
מצא	שקר חזן והכל היופי אשה יראת יי היא מתהקל
מצא	תנו לה מפרי ידיה ויהלודה בשערים מעשייה
מצא	ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם

ואחרי כן יעמדו הסתן והכלה נגד הכיכל והסמל ככלה משמאל הסתן ואו יקרא
אחד מן הבמורים זה הסטר

ביום פלני לשבוע בפר לחדש פלני בשנת פד לבריאת העולם
כפי המני והכפר שאנחנו מנים וכפרים בו פה בקהל הקראים
בתום

בְּתָחוּם פִּלְנִי בְּמִשְׁלַת הָאָרוֹן פִּלְנִי יְהִי לְעַד : כַּיּוֹם הַזֶּה בָּא פִּלְנִי בֶן
פִּלְנִי לְפָנַי הַזִּקְנִים עֲדַת הַקְּרָאִים : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הָיוּ עָלַי עֲדִים וְקִנּוּ
מִמֶּנִּי בְּכָל לְשׁוֹן זָכוֹת . וּכְתָבוּ וַחֲתֻמוּ בְּמַה שָּׁאַנִּי אִמֵּר לְפָנֶיכֶם : וְאַנִּי
לֹא אָנוּס וְשִׁנָּה וְתוֹעָה וּמִכְרָח כִּי אִם בְּתָם לִבִּי וּגְמַר דַּעְתִּי וּרְצוֹנִי וְצַבִּיוֹנִי
אַנִּי מוֹדָה בְּפָנֶיכֶם וּמַעֲיֵד אֶתְכֶם עַל נַפְשִׁי : כִּי נִשְׁאַתִּי וְקִרְשָׁתִּי אֶת
מָרְת פִּלְנִית בֵּת רַבִּי פִּלְנִי הַנְּעֵרָה הַבְּתוּלָה הַיּוֹת לִי לְאִשָּׁה עַל כְּהָרָה וְקִרְשָׁה
בְּמַהֵר פְּכָתֵב וּבִבְאָה פְּתוּרַת מוֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים וּכְרַת יִשְׂרָאֵל הַמְּהָרִים
וְהַקְּדוּשִׁים : וְאַנִּי אֶלְבִּישׁ וְאֶכְסֶה וְאֶקְיֵר וְאֶפְרָגֵם וְאֶכְלֶכֶל אֶתָּה וְאֶעֱבֹד
לָּהּ בְּכָל צְרִיכָה וְתַפְצִיחָה הָרְאוּיָם לָּהּ כְּדִי כְּחֵי וּכְהַשְׁגַּת יָדַי : וְלֹא אֶעֱשֶׂן
וְלֹא אֶכְזֶה אֶתָּה וְאַף לֹא אֶכְגֹּד בָּהּ וְלֹא אֶגְרַע שְׂאֵרָה בְּסוּתָהּ וְעוֹנֵתָהּ
בְּכַתוּב בַּתוּרָה : וְאַתְּנַחַג עִמָּה בְּאַמֶּת וְחִסָּה וּרְחֻמִּים וְאֶהְיֶה לָּהּ כְּבָנִי
יִשְׂרָאֵל הַמְּבַלְפָּלִים וּמְכַבְּדִים וּמוֹקִירִים וּמְלַבִּישִׁים אֶת נְשֵׁיהֶם הַבְּשֻׂרוֹת
וְעוֹשִׂים לָהֶן כָּל הָרְאוּיָה בְּאַמוּנָה וּבִישׁוּר : וְהַמְהֵר שְׁהַחֲנִיטִי וְקִצְבִיתִי וְקִיַּמְתִּי
לָּהּ עַל נַפְשִׁי מַהֵר בְּתוֹלֵיָהּ הָאָמֹר בַּתוּרָה כְּרָאוּיָה לָּהּ אֶתָּן : וְתִשְׁמַע מָרְת
פִּלְנִית זֹאת הַפְּלָה אֶת דְּבָרֵי רַבִּי פִּלְנִי זֶה הַחֲתָן וְתִרְצֶה בְּתָם לִבְבִּי לַהֲיֹוֹת
אִשְׁתּוֹ וְתִכְרַתּוֹ וְאַשְׁתּוֹ כְּרִיתּוֹ לְשִׁמוּעַ בְּקוּלוֹ וּלְהוֹקִירוֹ וּלְכַבְּדוֹ וּלְעֲשׂוֹת
בְּבֵיתוֹ כָּל שְׂבָנוֹת יִשְׂרָאֵל עוֹשׂוֹת כְּכַתְבִּי בְּעִלְיָהּ וּלְהִיּוֹת תַּחַת מְשֻׁלְתּוֹ
וְאֵלָיו תִּשְׁוֹקְתָהּ . וְעוֹד רְצוֹ וְהַחֲנוּ שְׁנֵיהֶם בְּמִבְחָר לָבָם בְּבְרִית הַר סִינַי
וּבְחֻקֵי הַר הַרְבִּי לְשֹׁמֵר אֶת מִוְעֲדַי יְיָ הַמְּקַדְּשִׁים בְּרֵאִית הַיָּרֵחַ וּבְמִצִּיאַת
הָאֵבִיב בְּאַרְצָן יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשָׁה אִם יָדָם מִשְׁגַּת בְּמִצִּיאַתּוֹ . וְתִפְרַת בְּרִית
מֵאֵת רַבִּי פִּלְנִי זֶה הַחֲתָן אֵל מָרְת פִּלְנִית זֹאת הַפְּלָה בְּכָל מַה שְׂכַתוּב
וּמְפָרֵשׁ לְעֵיל : וְהִמֵּר שְׁמֵר תִּזְאִי זֶה יְהִי כְּחִמֵּר כָּל שְׂטָרֵי יִשְׂרָאֵל הַבְּרוּרִין
וּמְחַקִּין וְנִהְגִים וּבְדָקִים מִיּוֹם זֶה עַד לְעוֹלָם . וְאַשֶׁר הָיָה בְּפָנֵינוּ וְנִשְׁמַע
וְנִרְאָה פְּתִיבָנוּ וְנִחַתָּם וְנִתְּן בִּירֵי זֹאת הַפְּלָה הַיּוֹת בְּיָדָהּ לְרֵאִיָּה וְלוֹזְבוֹת
כְּכָל בֵּית דִּין יִשְׂרָאֵל שִׁיֵּצֵא אֶמֶת וְיִצִּיב נֶכּוֹן שְׂרִיר וּכְרִיר וְקִיָּם וְיִכְנֹו
וְיִצְלִיחוּ אָמֵן

ויחתמו בו עדים ראויים ויהיו כרחוק כילוי הכלכל עס טבעת או עס דבר אחר ויהאמר
לכס המזכר חס הוא במולל בנחת

וארשתיה לי לעולם וארשתיה לי בצדק ובמשפט ובחסד
וברחמים וארשתיה לי באמונה וידעת את יי :

ואם

ברכת חתנים

ואם היא חלמנה חומר

תיראי כי לא תבשי ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת
על ומיד תשכחי ותחפתי אלמנותיך לא תזברי עוד :
ואם היא גרושה יאמר לה

אל

לא

יאמר לך עוד צוובה ולא רצף לא יאמר עוד שממה כי לך
יקרא תפצי בה ולא רצף בעוקה כי הפץ יי בך וארצף תבעל :

ואמר כל חלה ימים המצרך הכפרת בראש החתן והכלה ויחל ככה בנעם ויאמר

ברכת יי עליכם ברכנו אתכם בשם יי : ברוך ה'א בשם
יי : ויתן לך האלהים ממל השמים ומשמני הארץ ורב
הגן ותירש : ויאמרו כל העם אשר בשער והוקנים עדים יתן יי את
האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל
נעשה חיל בביתך וקרא שם במשפחתך : ויהי ביתך כבית פרץ אשר
ילדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן יי לך מן הנערה הזאת :
ועוד האמר כנגון וגם כעס ישנוכו כן

ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן יי לך
מן הנערה הזאת : ותאמר
יה שכן בשמי שמי ערין : עשה שמים וארץ : ועיניו משוטטים בכל
הארץ : יברך החתן כבית פרץ :
ויהי

האל הנקדש בישראל וביהודה :
יפרה וירבה זאת תילדה :
ויהי

ואל שבי יברך אתך :
ושתילים כביב לשלחנך ינחילך :
ויהי

ה'שים יהיו בתורה זאת :
ובה תזכה לתנות :
ויהי

הדר בערכות בשם יה : חוק ואמין סערה עניח :
 לקבצה בעיר הבנויה : ואז כל השמה תהלליה :
 ויהי

ויקם ממנך כוס יין צידו ויאמר שבע ברכות: ברכה ראשונה

הודו ליי' כי טוב פי לעולם חסדו . הודו לאלהי האלהים פי לעולם חסדו . הודו לארצי האדנים פי לעולם חסדו . כום ישועות אשא ובשם יי' אקרא : כי שם יי' אקרא חבו גדל לאלהינו : ברוך יי' אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן . נתת שמחה בלבי מעת דגגם ותירושם רבו : ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם המצמיח גפן מן הארץ ומיינו משמח לבב בני האדם : בפתוב גיין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש . יסעד ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם הניתן לנו ששון ושמחה ובורא פרי הגפן אמן . ברכה שנית ברוך יי' אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לברו . וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן : אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי נטו שמים וכל צבאם צויתי : אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים קורא אני אלהים יעמדו יחדו . כה אמר יי' גואצדק ויוצרך מבטן אנכי יי' עשה כל נוסה שמים לברוי רקע הארץ מאתי : ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם שהפל בראת לכבודך אמן : ברכה שלישית ברוך יי' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה . כי כה אמר יי' בורא השמים הוא האלהים יוצר הארץ ועשה הוא כוננה לא תהו בראת לשבת יצרה אני יי' ואין עוד : כה אמר האל יי' בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נותן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה : ויוצר יי' אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה : ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם יוצר האדם אמן .

ברכה רביעית ברוך אלהים אשר לא הסיר תפקדתי וחסדו מאתי : ועתה כה אמר יי' בראד יקב ויוצרך ישראל אל תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי אתה . ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו ויררו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרומט על הארץ : ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו ובר

ברכת לחתנים

וּנְקַבֶּה כְּרָא אַתֶּם : וַיְבָרֶךְ אֶתְּכֶם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פָּרוּ וּרְבוּ
וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ וּבְכִשּׁוּהָ וּרְדוּ כְדֹגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְבְהֵמָה וּבְכָל
חַיַּת הָרֹמֵשׁוֹת עַל הָאָרֶץ : זָכָר וּנְקֵבָה כְּרָאִים וַיְבָרֶךְ אֶתְּכֶם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם
אָדָם בַּיּוֹם הַכְּרָאִים : טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָחֵם שְׂכָר טוֹב
בְּעַמְלָם : וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהִים לֹא טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה לוֹ עֹזֵר
כְּנֶגְדּוֹ : וַיִּפֹּל יְיָ אֱלֹהִים תְּרַדְמָה עַל הָאָדָם וַיִּישָׁן וַנִּקַּח אֶתְּךָ מִצְלָעוֹתָיו
וַיִּכְגֹּר בְּשָׂר תַּחְתָּנָה : וַיִּבֶן יְיָ אֱלֹהִים אֶת הַצְּלָע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם
לְאִשָּׁה וַיְבִיאָהּ אֶל הָאָדָם : וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הִפְעַם עֵצָם מֵעַצְמִי וּבְשָׂר
מִבְּשָׂרִי לִזְוֹת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחָהּ זֹאת : עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת
אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד . כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם וַיִּצַּר הָאָדָם אֲמֵן . בְּרַכְּהָ חֲמִישִׁית : כְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֶׁבֶן
יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ : רְנֵי עֲקָרָה לֹא יִלְדָה בְּצַחֲתֵי רִנָּה וְצַהֲלֵי לֹא חָלָה כִּי רַבִּים
בְּנֵי שׁוֹמְמָה מִבְּנֵי בְעוֹלָה אָמַר יְיָ : רְנֵי בַת צִיּוֹן הִרְעוּ יִשְׂרָאֵל שְׂמַחֲתִי
וְעַלְזוֹ כְּכָל לֵב בַּת יְרוּשָׁלַם : רְנֵי וְשְׂמַחֲתִי בַת צִיּוֹן כִּי הִנְנִי בָּא וְשִׁכְנֵתִי
בְּתוֹכְךָ נָאִם יְיָ : כֹּה אָמַר יְיָ שְׂבִיתִי אֶל צִיּוֹן וְשִׁכְנֵתִי בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם
וְנִקְרָאָהּ יְרוּשָׁלַם עִיר הָאֱמֶת וְהָרַר יְיָ צְבָאוֹת הַר הַקֹּדֶשׁ : עוֹד יֹאמְרוּ
בְּאַוְנֵיךְ בְּנֵי שְׂבָלֶיךָ צַר לִי הַמָּקוֹם גִּשָּׁה לִי וְאִשְׁכָּה : וְאָמַרְתְּ בְּלִבְּךָ מִי
יָדָר לִי אֶת אֱלֹהֵי וְאֲנִי מְכֻלָּה וְגִלְמוּדָה גוֹלָה וְכוֹרָה וְאֱלֹהֵי מִי גִדְּלָהּ אֲנִי
גִשְׂאֲרֵתִי לְבָדִי אֱלֹהֵי אֵיפָה הֵם . יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹי בְּנֵי צִיּוֹן וַיְגִילוּ
בְּמִדְבָרָם . כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְשַׂמַּח צִיּוֹן כְּבִנְיָה אֲמֵן :
בְּרַכְּהָ שְׁשִׁית כְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמֵם לָנוּ הָאֵל יִשְׁעֵתָנוּ כֹּלָה . שְׂמַחֲתִי
צַדִּיקִים בִּיּוֹי וְהוֹדוּ לְזָכָר קֹדֶשׁוֹ : שְׂמַחֲתִי בִיּוֹי וַיְגִילוּ צַדִּיקִים וְהִרְגִּינוּ כָּל
יִשְׂרָאֵל לֵב . שְׂמַחֲתִי אֶת יְרוּשָׁלַם וַיְגִילוּ בָּהּ כָּל אֲהֻבֶיהָ שִׂישׁוּ אַתָּה מְשִׁישׁ
כָּל הַמַּתְאֲבָלִים עֲדִיתִי . לְמַעַן תִּיַּנְקוּ וּשְׂבַעְתֶּם מִשֶּׁד תִּנְחַמְתֶּם לְמַעַן תִּמְצוּ
וְהַתְעַנְּגֶתֶם מִזֵּיו כְּבוֹדָה : אֲנִי תִשְׂמַח בְּתוֹלָה בְּמַחֲלוֹ וּבְחֹרִים וּבְקִנִּים יַחְדוֹ
וְהַפְּכֵתִי אֲבָלָם לְשִׂשׁוֹן וְנִתְחַמְתִּים וְשִׂמְחָתִים מִיְּגוֹנָם : וְהִיְתִי נֶפֶשׁ הַכֹּהֲנִים
דָּשָׁן וְעַמִּי אֶת טוֹבֵי יִשְׂרָאֵל נָאִם יְיָ : וְצַדִּיקִים יִשְׂמַחוּ יַעֲלִצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים
וַיִּשְׂשׂוּ בְּשִׂמְחָה :

כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְשַׂמַּח חֲתָן וְכֻלָּה אֲמֵן : בְּרַכְּהָ שְׁבִיעִית
כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ לְמִדְנֵי חֲקוּךְ : שׁוֹשׁ אִשִּׁישׁ בִּיּוֹי תִגְלֵל נֶפְשִׁי בְּאַלְהֵי כִּי
הַלְבִּישֵׁנִי

תְּלַבְּשֵׁנִי בְּגָדֵי יִשְׁעֵי מַעֲלֵי צְדָקָה יַעֲטֵנִי כְּחָתָן יִכְתֵּן פָּאָר וּבְכֹלָה תַעֲדָת
 כְּדָתָהּ : כִּי אִם שִׁישׁוּ וּגִילוּ עָדִי עַד אֲשֶׁר אָנִי בּוֹרָא כִּי הִנְנִי בּוֹרָא אֶת
 יְרוּשָׁלַם גִּילָה וְעַמָּה מִשׁוּשׁ : וְגִלְתִּי בִירוּשָׁלַם וְשִׁשְׁתִּי בַעֲמִי וְלֹא יִשְׁמַע כְּתָה
 עוֹד קוֹל בְּבִי וְקוֹל וְעֵקֶה : שְׂאֵי סָבִיב עֵינְיֶךָ וְרֵאֵי כָּלֵם נִקְבְּצוּ כְּאוֹ לֶךְ חֵי
 אָנִי נֹאֵם יְיָ כִּי כָלֵם בְּעָרֵי תְּלַבְּשֵׁי וְתִקְשְׁרִים בְּכֹלָה : כִּי יַבְעַל בְּחֹר
 בְּתוֹקָה יַבְעֲלוּךְ בְּנֵיךְ וּמִשׁוּשׁ חָתָן עַל כֹּלָה יִשִּׁישׁ עֲלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְשַׁמַּח הַחַתָּן עִם הַכֹּלָה מְצַדִּיק
 וּמְשַׁמַּח הַחַתָּן עִם הַכֹּלָה אָמֵן • הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 תְּרַבֵּינָה שְׂמֵחוֹת בְּיִשְׂרָאֵל : תְּרַבֵּינָה נְחֻמוֹת בְּיִשְׂרָאֵל : תְּרַבֵּינָה יְשׁוּעוֹת
 בְּיִשְׂרָאֵל : תְּרַבֵּינָה בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת בְּיִשְׂרָאֵל : תְּרַבֵּה אֱהָבָה בְּיִשְׂרָאֵל :
 תְּרַבֵּה בְּרַבָּה בְּיִשְׂרָאֵל : תְּרַבֵּה גִילָה בְּיִשְׂרָאֵל : תְּרַבֵּה רִיצָה בְּיִשְׂרָאֵל :
 יִרְבֶּה הוֹד בְּיִשְׂרָאֵל • יִרְבֶּה וְעַד בְּיִשְׂרָאֵל : יִרְבֶּה זְכוֹת בְּיִשְׂרָאֵל : יִרְבֶּה
 חַתָּנִים בְּיִשְׂרָאֵל : תְּרַבֵּינָה כְּלוֹת בְּיִשְׂרָאֵל • כְּהַיּוֹם הַזֶּה וּבִירוּשָׁלַם שְׁשִׁים
 וְגַם שְׁמַחִים בְּבִנְיָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֵלֶיָּה תִּבְיֵא מִהֲרָה יָבֵא עֲלֵינוּ הַמֶּלֶךְ
 הַמְּשִׁית יִצְמַח בְּיָמֵינוּ : וַיִּשְׁמְחוּ שְׁנֵיהֶם זֶה עִם זֹאת : וַיִּשְׁשׂוּ שְׁנֵיהֶם זֹאת
 עִם זֶה : וַיִּצְרִיכוּ יָמִים זֶה עִם זֹאת • וַיִּזְכּוּ לְבָנִים הַגּוֹנִים זֹאת עִם
 זֶה : וַיִּבְנוּ וַיִּצְלִיחוּ זֶה עִם זֹאת : כְּשֶׁהָנוּ כְּשֶׁהֲצִלִּיחוּ : וְשָׁבִי יְהוּדֵי־
 בְּנֵיךְ וּמְצַלִּיחֵיךְ : יִשְׁמַח חָתָן עִם כֹּלָה כְּדָה תִּשְׁמַח כְּחָתָן : בְּכָנִים
 וּבְכַנּוֹת בְּעֶשֶׂר וּבְנִכְסִים • בְּכָנִים עוֹסְקֵי תוֹרָה וּמְקוֹמֵי מִצְוֹת בְּיִשְׂרָאֵל :
 הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :

וישמה הסתן והכלה מהכוס ובשמות הסתן תאמר לו זה

ישתה מים מבורך ונוזלים מתוך בארץ • יפצו מעינותיך חוצה ברחובות
 פלגי מים : יהיו לך לברך ואין לגורים אחרך • יהי מקורך ברוך ושמח
 מאשת נעורידך :

ובשמות הכלה תאמר לה

אוֹלָת אהבים ויעלת חן בדיה ירוך בכל עת באהבתה תשגה תמיד :
 מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מוֹי : אשת חיל מי ימצא
 ורחוק מפנינים מקרה : שקר חסן והכל תיפוי אשה יראת יְיָ היא
 תתהלל : בית והון נחלת אבות ומוֹי אשה משפלת : ומצא חן ושב
 טוב

ברכת חתנים

טוב בעיני אלהים ואדם :

ומתמר כנגון גלות

פְּלִטוּם מִחֶרֶב הִלְכוּ אֵל תַּעֲמוּדוֹ : זָכְרוּ מִרְחוֹק אֵת יְיָ וִירוּשָׁלַם תַּעֲדָה עַל לְבַבְכֶם , אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִי , תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי לֶחֶבִי אִם לֹא אֲזַכְּרֶי .

וטעם כחפר נראס ומתמר

אם לא אעלה איערש , שבת משיש לבנו נלם , נפלה עמרת ראשנו אנלפת , על זה היה דיה לעאתע , על הר ציון ששמים שהב , ואחרי כל הכא עלינו במעשינו הרעים והכא אהלם ולפכ , יי אלהי ישראל צדיק אתה כנפכת הלב כאל לעזב רמלח , ואתה צדיק על כל הכא עכא עזה , שוב מחרון אפך ועה לעמד , שוב למען עבדיך שבתי נחלתך , השיבנו יי אליך ותיב , וכלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו , ברוך יי לעולם , ותחלף הטעם ותאמר

לְבָן כֹּה אָמַר יְיָ שְׁבַתִי לִירוּשָׁלַם בְּרַחֲמִים בֵּיתִי יִבְנֶה בְּה נָאִם יְיָ צְבָאוֹת וְקוּ יִנְמָה עַל יְרוּשָׁלַם , עוֹד קָרָא לְאֹמֶר כֹּה אָמַר יְיָ צְבָאוֹת עוֹד תְּפוּצִינָה עָרֵי מְטוֹב וְנַחֵם יְיָ עוֹד אֵת צִיּוֹן וְכִתֵּר עוֹד בִּירוּשָׁלַם , כֹּה אָמַר יְיָ צְבָאוֹת כִּי יִפְּלֵא בְּעֵינֵי שְׂאֵרֵית הָעַם הַזֶּה בְּיָמִים הָהֵם גַּם בְּעֵינֵי יִפְּלֵא נָאִם יְיָ צְבָאוֹת , כֹּה אָמַר יְיָ צְבָאוֹת הַנְּנִי מוֹשִׁיעַ אֵת עַמִּי מֵאֶרֶץ מוֹרָח וּמֵאֶרֶץ מְבֹאֵה שֶׁמֶשׁ , וְהִבְאֵתִי אֲתָם וְשָׁבְנוּ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וְהָיוּ לִי לְעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים בְּאֵמֶת וּבְצִדִיקָה , כֹּה אָמַר יְיָ צְבָאוֹת קִנְיָתִי לְצִיּוֹן , קִנְיָה גְדוּלָה וְחֶמֶה שְׂפוּכָה קִנְיָתִי לָהּ , כֹּה אָמַר יְיָ שְׁבַתִי אֶל צִיּוֹן וְשָׁבְתִי בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וְנִקְרָאָה יְרוּשָׁלַם עִיר הָאֵמֶת וְהָרַ יְיָ צְבָאוֹת הָרַ הַקֹּדֶשׁ , כֹּה אָמַר יְיָ מִצָּא חֵן בְּמִדְבַר עַם שְׂרִירֵי חֶרֶב הַלּוֹךְ לְהַרְגִיעוּ יִשְׂרָאֵל , מִרְחוֹק יְיָ נִרְאָה לִי וְאֶהְבֵּת עוֹלָם אֶהְבֵּתֶיךָ עַל כֵּן מִשְׁכַּתֶּיךָ חֶסֶד , עוֹד אֲבַנֶּה וְנִבְנִית בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל עוֹד תַּעֲדִי תַפִּיךָ וְיִצְאֵת בְּמַחֹל מִשְׁחָקִים , עוֹד תִּטְעֵי כַרְמִים כְּהָרֵי שְׁמֵרוֹן נִטְעוּ נֹטְעִים וְחָלְלוּ , כִּי יֵשׁוּם קָרָאוּ נוֹצְרִים בְּתַר אֶפְרַיִם קוּמוּ וְנַעֲלֶה צִיּוֹן אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ , כִּי אֱלֹהִים יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן וְיִבְנֶה עָרֵי יְהוּדָה וְיִשְׁבִי שָׁם וִירְשֶׁתָּהּ , וְזָרַע עֲבָדֶיךָ וְנִחְלָוָה וְאֶהְבֵּי שְׁמוֹן יִשְׁבְּנוּ כֹה וְתִבְרַךְ

ומנרך למתן

ואתה אחינו יקרנו הקתן יי אלהי ישראל יתן לך משאלות לבך לטובה
 ותכלה ימיה ושנותיה בנעימים . והיה ראשיתה מצער ואחריתה
 ישנה מאד : ויתן לך בנים ובני בנים הגים בתורה : ברוך אתה כבאך
 וברוך אתה בצאתך : ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה כה עקה ועקרת
 ובבחתך : יי ישמך מכל רע ישמור את נפשך : יי ישמור צאתך
 וביאך מעתה ועד עולם : בלכתך לא יצר צערך ואם תרוץ לא תפשל

ומנרך גם לכלה ומחמר

ואת אחותנו הפקה את הני לאלפי רבבה וירש זרעה את שער
 שנאיו . ברוכה את ליי ברוכה את וברוך מעמד ברוכים
 אתם ליי עשה שמים וארץ : אלהינו ואלהי אבותינו הקם לנו את
 דברך הטוב אשר דברת : כה אמר יי עוד ישמע במקום הזה אשר
 אתם אמרים הרב הוא מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות
 ירושלם הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה . קול ששון וקול
 שמחה קול חתן וקול פלה קול אמרים הודו את יי צבאות כי טוב יי
 כי לעולם חסדו מביאים תודה בית יי כי אשיב את שבות הארץ
 בכראשנה אמר יי .

שיר חפצלות כשוב יי את שיבת ציון היינו בתולמים : או ימלא
 שחוק פינו ולשוננו רנה או יאמרו בגוים הגדיל יי לעשות
 עם אלה : הגדיל יי לעשות עמנו היינו שמחים : שובה יי את
 שבתנו באפיקים בנגב : הזרעים בדמעה ברנה יקצרו : הלוח ילך ובכה
 נשא משך הורע בא יבא ברנה נשא אלמותיו . ברוך יי לעולם :

ובנחתם מסער הכנסת מחמר

כי בשמחה תצאו ובשלוה תוכלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה
 וכל עצי השדה ימחאו כף : כי לא בתפוזן תצאו ובמנוסה לא
 תלכוני כי הקה לפניכם יי ומאסבכם אלהי ישראל : כי אפריון עשה
 לו המקד שלמה מעצי הדבנון : כי עמודיו עשה כסף רפידתו זהב
 מרכבו ארזמן תיכו רצוף אהבה מכנות ירושקם : כי צאינה וראינה
 בנות

ברכת חתנים

בנות ציון במלך שלמה בעמרה שעמרה לו אמו כיום חתנתו וביום שמחת לבו .

קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה . קול ששון אדם נאה באנשים : וחתן יפה בנשים : זה נאה באנשים : וזאת יפה בנשים : קול ששון אברהם נאה באנשים . ושרה יפה בנשים . זה נאה באנשים : וזאת יפה בנשים . קול ששון יצחק נאה באנשים : ורבקה יפה בנשים : זה נאה באנשים : וזאת יפה בנשים : קול ששון יעקב נאה באנשים : ורחל יפה בנשים : זה נאה באנשים : וזאת יפה בנשים : קול ששון יוסף נאה באנשים : ואסנת יפה בנשים . זה נאה באנשים : וזאת יפה בנשים קול ששון משה נאה באנשים . וצפורה יפה בנשים : זה נאה באנשים : וזאת יפה בנשים : קול ששון אהרן נאה באנשים . ואלישבע יפה בנשים . זה נאה באנשים . וזאת יפה בנשים . קול ששון חתן נאה באנשים . וכלה יפה בנשים . זה נאה באנשים . וזאת יפה בנשים . קול ששון

ובכנס במפס חומר לו

יעלה יעלה . יעלה יעלה יעלה . יעלה חתן לראש בשעלה אדם וחתן לראש . יעלה חתן לראש בשעלה אברהם ושרה לראש . יעלה חתן לראש בשעלה יצחק ורבקה לראש . יעלה חתן לראש בשעלה יעקב ורחל ולאה לראש : יעלה חתן לראש בשעלה יוסף ואסנת לראש : יעלה חתן לראש בשעלה משה וצפורה לראש : יעלה חתן לראש בשעלה אהרן ואלישבע לראש : יעלה חתן לראש בשעלה חתן וכלה לראש .

ויאמר בוא ברוך יי : ברוך הבא בשם יי ברכונכם מבית יי .

הודו ליי כי טוב בלח . הודו לאלהי האלהים בלח : הודו לאדני האדנים כי לעולם חסרו : תרבינה שמחות בישראל . תרבינה נחמות בישראל : תרבינה ישועות בישראל : תרבינה בשורות טובות

מִיּוֹבוֹת בְּיִשְׂרָאֵל : תְּרַבֵּינָה נִפְלְאוֹת בְּיִשְׂרָאֵל : תְּרַבֵּה אֶהְבֶּה בְּיִשְׂרָאֵל :
 תְּרַבֵּה בְּרַכָּה בְּיִשְׂרָאֵל : תְּרַבֵּה גִידָה בְּיִשְׂרָאֵל . תְּרַבֵּה דִיצָה בְּיִשְׂרָאֵל :
 יִרְבֶּה הוֹד בְּיִשְׂרָאֵל . יִרְבֶּה וְעַד בְּיִשְׂרָאֵל : יִרְבֶּה זְכוֹת בְּיִשְׂרָאֵל . יִרְבֶּה
 חַתָּנִים בְּיִשְׂרָאֵל . תְּרַבֵּינָה כְּלוֹת בְּיִשְׂרָאֵל . כִּהְיוּם הַזֶּה וּבִירוּשָׁלַם שְׁשִׁים
 וְגַם שְׁמָחִים בְּכַנּוּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֵלֶיָּה הִגְבִּיא מְהֵרָה יָבוֹא עָלֵינוּ הַמַּלְאָךְ
 הַמְּשִׁיחַ יִצְמַח כְּמִינּוֹ : וְיִשְׁמַחוּ לְשִׁנְיָהם זֶה עִם זֹאת . וְיִאָּרִיכוּ יָמִים זֹאת
 עִם זֶה : וְיִוָּכּוּ לְבָנִים הַגּוֹנִים זֶה עִם זֹאת : וְיִבְנוּ וְיִצְלִיחוּ זֹאת עִם זֶה :
 כְּשִׁכְנוּ כְּשֶׁהֶצְלִיחוּ . וְשָׁבִי יְהוּדִיָּא כְּנָן וּמִצְלִיחִין . יִשְׁמַח חֲתָן עִם כְּדָה
 כְּדָה תִּשְׁמַח בְּחֲתָן . בְּבָנִים וּבְכֻנּוֹת כְּעֶשֶׂר וּבְנֻבָּסִים . בְּבָנִים עוֹכְקֵי תוֹרָה
 וּמְקוֹמֵי מִצּוֹת בְּיִשְׂרָאֵל . הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ .
 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרֵי כָּל יוֹי הַהַלֵּל בְּדַרְכָּיו . יִגִּיעַ כַּפְיָךְ כִּי
 תֵּאבֵל אֲשֶׁרִיךְ וְטוֹב לָךְ . אֲשַׁתְּךָ כְּגִפֵּן פָּרְיָה כִּירְבַתִּי
 בֵּיתְךָ בְּנִיךָ כְּשִׁתִּילֵי וַיְתִים סָבִיב לְשַׁחֲנֶךָ . חֲנִיָּה כִּי בֵן יִבְרָךְ גְּבֵר יִרְאֵ
 יְיָ . יִבְרַכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן וְרֵאָה כְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כָּל יְמֵי חַיֶּךָ . וְרֵאָה בָּנִים
 לְבָנֶיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל .

ואולם אם רצונך להאריך יותר תוסיף לו גם זה

יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ יְיָ : יְבָרֵךְ יְיָ חֲתָן וּכְדָה כְּמוֹ שְׁבָרֵךְ אָדָם וְתַחָה :
 יְבָרֵךְ

יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ יְיָ חֲתָן וּכְדָה כְּמוֹ שְׁבָרֵךְ יִצְחָק וְרַבְקָה : יְבָרֵךְ
 יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ יְיָ חֲתָן וּכְדָה כְּמוֹ שְׁבָרֵךְ יַעֲקֹב וְרַחֵל וְלֵאָה : יְבָרֵךְ
 יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ יְיָ חֲתָן וּכְדָה כְּמוֹ שְׁבָרֵךְ יוֹסֵף וְאֶסְנֵת : יְבָרֵךְ
 יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ יְיָ חֲתָן וּכְדָה כְּמוֹ שְׁבָרֵךְ מֹשֶׁה וְצַפְרָה . יְבָרֵךְ
 יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ יְיָ חֲתָן וּכְדָה כְּמוֹ שְׁבָרֵךְ אֶהֱרֹן וְאַדְיָשֶׁבַע : יְבָרֵךְ
 יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ יְיָ מִצִּיּוֹן וְרֵאָה כְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כָּל יְמֵי חַיֶּךָ : וְרֵאָה
 בָּנִים לְבָנֶיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל :

ואמר כל אלה תומר והברך לקהל ותאמר

וְאַתֶּם קְהֵל הַקֹּדֶשׁ עִם יְיָ מִיְחַדֵּי אֵל סִגְדַת אֱלֹהִים חַיִּים אֲשֶׁר
 נִקְבְּצַתֶּם בְּלֵילֵת הַחֲתָן וְהַכְּדָה וְגִמְלַתֶּם הַחֲסֵד הַזֶּה עֲלֵיכֶם
 אֱלֹהֵי

ברכת התנים

אלהי ישראל יברך אתכם וישמר אתכם וינצר אתכם ויעזור א הכם ויגים
עליכם מקרא שכתוב : יי אלהי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלה
פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם . הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי
עצום אני יי בעתה אחישנה : בונה ירושלם יי נדחי ישראל
יבנים : בורא נוב שפתים שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו :
המשל ופחד עמו עשה שקום במרומו : יי עו לעמו יתן יי יברך
את עמו בשלום : ברוך יי לעולם אמן ואמן :

ואהרי כן ישבים הקהל להכל עם החמון וקדם האכילה נריכים לעשות ברכת כיון
זוה הוא :

הודו ליי כי טוב כי לעולם חסרו : הודו לאלהי האלהים כי
לעולם חסרו : הודו לאדני האדנים כי לעולם חסרו :
וברוך אלהינו מלך העולם אשר ברא
עץ הגפן ומיינו משמח לבב בני האדם : בכתוב ויין ישמח לבב
אנוש להצחיל פנים משמן ודחם לבב אנוש יסער . ברוך
אתה יי אלהינו מלך העולם הניתן לנו ששון ושמחה ובורא פרי
הגפן אמן :

ויטעמו כל הישבים בשלמן ואמר כן תעשה ברכה על הלחם ותאמר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ אמן :

ואכלים ושהים מה שזמן יוי יחברך מטובו כלפון ולכויות סממך המכה גוטעים
בכל כום וכום שבה לאדון הכל לכן הברכה לכהז גם אני פה קנחם למה שילעתי
וראשנה בכום ראשון אמרים זה

שבת לשמו הגדול : והעם יענו ברוך הוא וברוך שמו
כום שני שבת לשם אלהינו : ברוך שם אלהינו :

כום שלישי שבת למי שאמר והיה העולם : ברוך שאמר והיה העולם :
כום רביעי בגל תורת אלהינו . האל יגדלה :
כום חמישי בגדוי אדנינו אלהו : האל יגלהו .
כום ששי בגביאת מלבנו אלהו : כוא יבא ברנה נשא אדמותיו :
כום שביעי בבנין ציון וירושלם : בונה ירושלם יי נדחי ישראל יבנים :
כום שמיני בבנין בית המקדש : מהרה יחדש :

וכבר כוס יאמר כמהמיל הזיו והעס לזיו ואחרי כן מזמרים כל מי שירגש לומר ולשמש שמחת התן והכלה וכשיאכלו וישבעו אחרי כן שמים כוס בשמחת כמהמנים ואמר

בְּשִׂמְחַת כָּל יְרֵא אֱלֹהִים : הָאֵל יִשְׁמַחַם : בְּשִׂמְחַת הַמִּתְחַנְּנִים : הָאֵל יִשְׁמַחַם :
 ואחרי כן שמים כוס לששבינים בְּשִׂמְחַת כָּל הַחֲכִידִים וְהַשְּׁלָמִים :
 בְּשִׂמְחַת הַשְּׁבִינִים : הָאֵל יִשְׁמַחַם : ועוד שמים כוס למשתדלים
 בְּשִׂמְחַת כָּל בְּחֹרֵי חֶמֶד : בְּשִׂמְחַת מְשִׁתְּרֵי הַכְּעֹדָה : הָאֵל יִשְׁמַחַם :
 ואחרי כן שמים כוס אחרון לשמחת החתן והכלה ואמר בְּבִיאַת הַמֶּלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ הָאֵל יִבְיָאֵהוּ : בְּשִׂמְחַת הַחֲתָן וְהַכְּלָה : הָאֵל יִשְׁמַחַם :

ואמר כל אלה משמחים לזון ומכרסם לכל וגם ממצרים ככוכים נאחיס לשמחת התן והכלה כאשר אכהצס בעזרת האל

טוב יי לכל עם מזמור לדוד דף ד עמוד ב: נחת שמחה בלבי עד ומצא
 חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם דף מא עמוד א ואחר כך תאמר
 יי יחתו מריביו עליו בשמים ירעם יי ידן אפסי ארץ ויתן עוז למלכו
 וירם קרן משיחו : מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד
 ולירעו עד עולם . יי זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את
 בית אהרן יברך יראי יי הקטנים עם הגדולים : יוסף יי עליכם
 עליכם ועל בניכם : ברובים אתם ליי עשה שמים וארץ : הקטן
 יהיה לאפק ודצער גנוי עצום אני יי בעמה אחישנה : בונה ירושלים
 יי גדתי ישראל יבנם . בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק וקרוב
 אמר יי ורפאתו : המשל ופחד עמו עשה שלום כמרומו . יי עוז
 לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום . ברוך יי לעולכ אמן ואמן :

בעבור היות האדם ברואי נכבד מכל נבראי עולם השפל בעל
 שכל ובניה ידע ומכיר כל הנמצאים בזה העולם והכל
 שת תחת רגליו ונחנה הרשות בידו ליהנות מהם בכל עת שירצה אבל
 הראוי והחוב עליו לתת שכח והודאה לשמו ית ולברך בשמו קדם
 שיהנה ואח"כ יהנה . ולכן ראינו לכדר הנה הברכות הפרטיות כפי
 חלוק המינים שיהנה מהם להיות מכרר ומתקן לפני כל איש ואיש
 כשלחן ערוך ודא יהיה לו מרח לבקש אנה ואנה ומצאתי אתן בספרי
 החכמים לשישה חלקים כאשר ביפין תחוינה עיניך

ברכות

החלק הראשון במיני תבואה

האכל מין מחמשה מיני תבואה והם חטה כסמת שעורה ושיפון שכולת שועל מברך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מיני תבואה .
האכל פת מחמשה מינים מברך .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ :
האכל דגן שלוק כמו שהוא אומר :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי האדמה :
בשול קדרה של דגן כגון לביבות לבד או לכיבות עם בשר ועדשים
וכגון תרופות וגרש כרמל וכן הפת המבושל מחמשה מיני דגן אומר :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מיני מזונות .

פת רחן או פת של שאר מיני קטנית מברך :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהכל נהיה בדברו :

החלק השני בפרות האילן ופרי האדמה

בכל פרות האילן מברך עליהם .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי העץ .
על פרות הארץ והירקות מברך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי האדמה :
השותה מים לצמאונו מברך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהכל נהיה בדברו :
חוץ מהענבים שעל היין מברך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :
ועל שמן זיתים ועל פירות או ירקות מבשלים או שדוקים ועל רבש
תמרים או רבש דבורים והסוכר וכל דבר שנשחנה צורתו ומעמו וריתו
וכן הפירות הפגים והשכר והחמץ והמלח והדמה להם וכן היין המזוג עם
מים על כלם מברך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהכל נהיה בדברו :
אבל ירקות שדרכן להאכל שלוקים כגון כרוב ולפת ודמיהם אם אכלם
שלוקים מברך כפי מינם :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי האדמה .
מימי

- מימי השקות אם ישתה מהם מברך :
- ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי האדמה .
- הפלפלים וזנג"פיל ודמיהם בזמן שהן רטובים מברך :
- ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי האדמה :
- קרנפיל וג"ביו הנדי כשהם רטובים מברך :
- ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי תעץ .

ובשהם יבשים אינם טעונים ברכה כי הם מיני תבלין . נסתפק המברך בכל אלו הברכות אם ברך או לא ברך אינו הזור בעבור שאינן מצות עשה מן התורה : אבל בברכת המזון שהוא מצוה מן התורה אם נסתפק חזרה מברך ?

החלק השלישי בריחות

אם הריח האדם ריח טוב ולא ידע אי זה מין ריח הוא וכן אם יודע אי זה מין הוא אבל אינו לא עץ ולא מין עשב כגון המור ודומה לו או

דבר אחר שנערב ממינים הרבה מברך :

- ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים :
- ואם הוא מין עשב מברך .

- ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא עשבי בשמים .
- על הפירות הנתנים ריח טוב מברך .

- ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנתן ריח טוב בפירות .
- דבר שנשרף ונתן ריח טוב אם הוא עץ מברך .

- ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא עצי בשמים .
- ואם עשב מברך .

- ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא עשבי בשמים .

כל אלו הברכות יברך בדברים המותרים ליהנות מהם אבל יש דברים שאסור ליהנות מריחם ואינו צריך לברך עליהם כגון בשמים של עבודת ככבים . ובשמים שעל האשה שהיא אסורה עליו . וריח טוב שעשוי להעביר ריח רע כגון של מתים ושל בית הכסא . וריח טוב שלא מעצם הבשם אלא מוגמר שנכנס ריחו בכגדים או בכלים כל אלו אינם טעונים ברכה . ואפילו שיכנס הריח באפו .

החלק הרביעי

בברכות של נזק וזמיון לבר מן או הנאה ודבר טוב

ברכות

מי ששמע שמועה טובה מברך .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הטוב והמטיב .

שמע שמועה רעה או הפסיד דבר מברך .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בין האמת .

ואם מצא אברתו מברך .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המחזיר אברה לבקליה :

הבנה בית הרש או הקנה כלים הרשים והלכש כגד חדש והראה את

חברו לאחר שלשים יום מברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה :

ראהו אחרי י"ב חדשים מברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מתייה המיתים .

ראה פרי חדש שמתחדש משנה לשנה בתהלת ראותו מברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה :

הראה בבקר שכבת הטל בהדש ניסן מברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המרעף כל מן השמים :

אם ירדו גשמים ורבו המים על הארץ וילכו האבעבועות זה לקראת זה

אז יש לו שדה מברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המטיב והמטיב :

ואם אין לו שדה מברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן מזר עד פני ארץ ושליח

מים על פני הצות :

מי שמת אביו והניח לו ירשה מברך קדם ברוך בין האמת ואחריו מברך גם כן

שהחיינו . ואם יש ירשים אחרים עמו מברך הטוב והמטיב במקום שהחיינו

ארבעה צריכין להודות והם ירדי הים כשיעלו . והלכי מדברות כשיגיעו

לישוב וחבוש שיצא ממאכרו וחלה שנתרפא כל אחד ואחד מברך .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הוודע צרת נפשי ומכל דבר רע

הושיעני ומכל צרה פדני ומצרה הוציאני וגאלני ועל רגלי הקיימנו

ואל רוחה הביאני : ברוך אתה יי פודה נפש עבדיו : והקהל יאמר

צור שגמלק טוב הוא יגמלק כלה :

הראה מקום קריעת ים סוף ומעברות הירדן מברך

ברוך

- ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו במקום הזה
הראה מקום שנעשה בו נס לעצמו מברך
- ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה לי נס במקום הזה .
אם נעשה נס לאבותי מברך
- ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נס לאבותי במקום הזה :
הראה חכם מחכמי העולם :
- ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שנתן מחכמתו ליוצאי
הראה מלכים בפנים חדשים מברך
- ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שנתן מכבודו ומגבורתו ליראיו .
הראה בתי ישראל בישובן מברך
- ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מציב גבול אלמנה .
והוא ראה בחרבנו אמר
ברוך הן האמת
- הראה קברי ישראל מברך
- ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הן האמת מחיה בתוך וממית
בצדק :
- הראה אדם משנה או אחד מהבעלי חיים או כגופם או בצורת פניהם
ואברהם או ראה כושי מברך
- ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם משנה הבריות :
הראה סומא או קטע ומכה שחין וכיוצא בהם מברך
- ברוך הן האמת :
- הראה בריות נאות ומתקנות ביותר ואילנות טובות מברך
- ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שפכה לו בעולמו :
על האור שכאור שראו כאלו הם ככבים נפלים ורצים ממקום למקום
או ככבים שיש להם זנב ועל הרוחות שינשבו כועה ועל הברקים
והרעמים ולקות השמש והירח וקול ההברה שישמע לארץ כמו קול רחים
גדולים על כל אחד מאלה מברך
- ברוך שפחו וגבורתו מלא העולם : ואם ירצה מברך
- ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם עשה מעשה בראשית :
הראה קשת בענן מברך
- ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם וזכר הברית קדם במאמרו נאמן
בבריתו

ברכות

בבריתו :

הראה לבנה בחדושה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מחדש חדשים בסימן טוב לעמו
ישראל ולכל העולם :

לא ראה הירח בחדושו או שבח לברך מברך ער מלאת אגנה

הנכנס למרחץ אמר

יהי רצון מלפניך יי אלהי שתכניסני לשלום ותוציאני לשלום ותצילני
מיוזם המרחץ שלא ישלוט בי : ובצאתו אומר מודה אני לפניך יי אלהי
שהצלתני מן אור מדורת המרחץ : המקיז דם אמר יהי רצון מלפניך
יי אלהי רופא הנם להיות לי עסק זה לרפואה : ובצאתו מברך ברוך
אתה יי אלהינו מלך העולם רופא הנם :

הנכנס לבית המדרש יאמר אלו הפסוקים

יי אלהים נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר יעיר בבקר
בבקר יעיר לי און לשמוע כלמורים : ארני יי פתח לי און ואנכי לא
מריתי אתור לא נכונותי וארני יי יעור לי על בן לא נבלמתי על
בן שמתי פני כחלמיש ואדע פי לא אבוש : ויאמר יהי רצון מלפניך
יי אלהי שתתן מרוחך אלי יותר מכל חברי והדריכני בדרך תורתך
להסתופף בביתך תמיד והורני דרך עץ החיים והטעימני ממעדניך
הצפונים לצדיקי עמך :

וכשיצא מן המדרש יאמר

מודה אני לפניך יי אלהי ששמת חלקי עם בני הנביאים משפים
לדברי תורה לקבל שכר חיי העולם הבא עד היות נפשי צרורה
בצורר החיים עמך אלהי :

הנכנס לעיר אמר

יהי רצון מלפניך יי אלהי שתכניסני לעיר זה בשלום : ובצאתו אמר
יהי רצון מלפניך יי אלהי שתוציאני מעיר זה בשלום ותוליכני לשלום
ותציערני לשלום ותסמכני לשלום ותצילני מכל פל מעור ותומן וכל איב
ותגיעני בשלום אל מחוז חפצי :

החלק החמישי בברכת המצות

העשה מעקה לגגו מברך

ברוך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לעשות מעקה
 אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לדבש ארבע בנפות בציצת :

הישב בסכה מברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לשבת בסכה
 המל את בנו מברך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו למול את הבן
 ואת הוא בן אחרים מברך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על המילה :

החלק השישי ברבות השינה וברכות ההשכמה

סדר ברכת השינה וקריאת שמע שעל המטה :

אמרו משכילי עם מזדיקי הרבים שלא יסכב אדם ללון אלא מחוך דברי תורה : ואכילו זלילות כיותר קנרוח : לקיים מקרא ודברת בס שבחך בביתך ו"ב ובשכבך ובקומך : ומקרא לא ימוש ספר התורה הוא מפין וכוונה זו יומם ולילה ל"תל"כ"ב כי א"ו תנלים את דרניך וא"ו תשכיל : ומייבוכו לשלש ימותנו שתי ידות לגוף ושלישית לכפס : ח' שעות למניחות הטרף ונרכי הבית כמנין ומכוון א"ד תנלים א"ו : וח' שעות למעשה השכל ושבועת הבורא כמנין ומכוון וא"ו תשכיל : וח' שעות להשקט הגוף ולשינה להחמדות הכח כמנין ומכוון ושתי א"ו ינוח לי : ואמרו כל העוסק בד"ת בלילה הקב"ה מושקעלויו מוט החסד ביום : וחורה הוא שמירה גדולה שלא יטמא אדם בקרי בלילה : ולזה אמרו כל המשביע עצמו מד"ת ולן אין מנשרין אותו בשורות רעות שנאמר ושבע ילון כל יפקד רע : ובפרט מי שאינו נשוי שלא יסכב לעולם לישן עד שיהיה שבע מד"ת : ונריך לאדם שיבדוק במעשיו שעשה צוה היום ולכתבם ברמו לבל ישכחם כמאמר והטאתי נגדי חמיד ויבקש עליהם רחמים ערם שיסכב ויתוודה עונותיו כמו קודם מוהו כי מי יודע את עתו ואמר טוב יום א' לפני מיתחך ומי יודע איך יום שלפני מיתחך נריך לומר אפשר זה היום וכן יום אחר יום עד המיתה ויהיו כל ימיו בתשובה : ובכל לילה טועמין בני העולם טעם מיתה שהשינה חלק מששים במיתה : לכן נריך להחודות שכל המומחין מהוודין ולהשתדל בשעת הוודיו לבכות שהעלה הנשמה לפני בוראה ע"י דמעה שכל השערים נכעלו חוץ משערי דמעות : ויש לנו לקבוע בנשמותינו שרש אמונוי שכל מעשינו בפר נכחבין : ובשעת השינה עולם למעלה בשמת כל איש לכתוב ולחוס מעשה היום : וע"כ חייבים אנחנו לפשט מעשינו של כל יום ולהתחרט עליהם ולהחודות לפנינו ית" קודם שנקיף רוחנו לידו :

ברוך

ברכת השנייה

ברוך

אתה יי אלהינו מִדָּךְ הָעוֹלָם הַמְפִּיל הַבְּלוֹ שֵׁנָה עַל עֵינֵי
וְתוֹנָמָה עַל עַפְעָפֵי : וּמֵאִיר לְאִישׁוֹן כַּת עֵין יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּשְׁכַּיְכֵנִי לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנִי מִמִּטְתִּי לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
וְחַן חֶלְקִי בְּתוֹרַתְךָ וְתַרְגִּילֵנִי לְדַבֵּר מִצְוָה וְאֵל תְּבִיאֵנִי לֹא לִידֵי הַטָּאוֹלָא
לִידֵי עֲבִירָה וְלֹא לִידֵי גִסְיוֹן וְלֹא לִידֵי בְּזוּיֹן וְיִשְׁלוּט בִּי יֵצֵר הַטּוֹב :
וְאֵל יִשְׁלוּט בִּי יֵצֵר הָרָע וְתִצְלֵנִי מִפְּנֵע רַע וּמִהַקְדָּאִים רָעִים וְאֵל יִבְהַלּוּנִי
חִלּוּמוֹת רָעִים וְהַרְהוּרִים רָעִים וְתִהְיֶה מִטְתִּי שְׁלִימָה לְפָנֶיךָ וְהֵאֲרִיחָה עֵינֵי פָן
אִישָׁן הַמְּוֹת בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּאִיר לְעוֹלָם כְּדוּ בְּכִבּוּדוֹ :

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד .

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גְדוֹל אַרְוֵנוּ קְרוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ לְעוֹלָם וָעַד :

וְאַתָּה

את יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל גַּפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל לְבָבְךָ וְשִׁנְתָם
לְבָנֶיךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִבְתְּךָ בְּרֵדְךָ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ :
וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ : וְכַתְּבָתֶם עַל מוֹזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ : וַיְהִינּוּעַם יי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה .

יושב

בְּסִתְרַ עֲלוּיֹן בְּצַל שְׁרֵי יִתְלוֹנֵן אִימֵר לִיִּי מַחְסֵי וּמִצּוֹדְתֵי אֱלֹהֵי
אֶכְטַח בּוֹ . כִּי הוּא יִצְלַךְ מִפַּח יְקוֹשׁ מְרַכֵּר הוֹזוֹת : בְּאֶבְרַתוֹ
יִסַּךְ לָךְ וְתַתַּת פְּנֵפוֹ תַּחֲסֶה צְנָה וְכִיחֲרָה אֲמַתּוֹ : לֹא תִירָא מִפַּחַר לִילָה
מִחַץ יְעוֹף יוֹמָם מְרַכֵּר בְּאֶפֶל יְהוּדָה מִקְטָב יִשׁוּר צְהָרִים : יְפוֹל מִצְדָּךָ
אֶלְךָ וְרַבְכָּה מִימִינְךָ אֶדְיָךְ לֹא יִגַּשׁ : רַק בְּעֵינֶיךָ תִּכְוִיט וְשִׁדוּמַת רַשָּׁעִים
תִּרְאָה : כִּי אַתָּה יי מַחְסֵי עֲלוּיֹן שְׁמַת מְעוֹנָךָ : לֹא תֵאָנֶה אֶדְיָךְ רַעַת
וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאֶהְלִיָּה : כִּי מִלְאָכָיו יִצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרָךְ בְּכָל דְּרָכֶיךָ .
עַל כַּפֵּים יִשְׁאוּנְךָ פֶּן תִּטּוֹף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ : עַל שִׁחַל וּפְתָן תִּדְרוֹךְ תִּרְמוֹם
בְּפִיר וְחִנּוּן : כִּי כִי חֶשֶׁק וְאַפְלִמְהוֹ אֲשַׁנְבְּהוּ . כִּי יִדַע שְׁמִי יִקְרָאֵנִי
וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ : אֲנִיךְ יָמִים אֲשַׁבְּעֶהוּ וְאִרְאֶהוּ
בִישׁוּעָתִי : לִישׁוּעָתְךָ קוּיִתִּי יי .

יי

מָה רַבּוּ צָרֵי רַבִּים קָמוּסִים עָלַי רַבִּים אוֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין יִשׁוּעָתְךָ
לוֹ בְּאֱלֹהִים סָלָה : וְאַתָּה יי מִגֵּן מְגַדִּי כְּבוֹדִי וּמְרִים רֵאשִׁי :
קוּלִי אֵל יי אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִמַּר קִדְשׁוֹ סָלָה : אָנֹכִי שְׁכַבְתִּי וְאִישָׁנָה
הַקִּיצוֹתִי

הקיצוטי בי יי' יסמכני : לא אירא מרובות עם אשר סביב שתי
עלי : קומה יי' הושיעני אלהי בי הבית את כל איבי לחי שני רשעים
שברת : ליי' תישועה על עמך ברכתך סלה : יברכה יי' וישמרך :
יאר יי' פניו אריך ויחנה : ישא יי' פניו אליך וישם לה שלום : ושמו
את שמי על בני ישראל ואני אברכם :

השכיבנו

אבינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים ולשלום
ופרום עלינו ספת שלומך ותקנתו בעצה טובה מלפניך
והושיענו למען שמך והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר הרב רעב
צרה יגון ומשחית ומגפה שבור : והסר מעלינו משטין מלפנינו ומאחרינו
ובצל כנפך תסתירנו : ושמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד
עולם : כי אל שומרנו ומצילנו אתה ומפלטנו מכל דבר רע ומפחד
לילה : הנה מטתו של שלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל :
כלם אחיו חרב מלומדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלידות :

בקרוא

עניי אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפילתי :
בני איש עד מה כבודי לכלימה תאבהון דיק תבקשו בוב
סלה : ודעו כי הפלה יי' חסיד לו יי' ישמע בקראי אליו : רגזו ואל
תחטאו אמרו כלבבכם על משכבכם ודוכו סלה : זכחו זכחי צדק
ובטחו אל יי' : רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניך יי' :
נתת שמחה בלבי מעת דגגם ותירוש רבו : בשלום יחדו אשפכה
ואישן כי אתה יי' לבדר לבטח תושיבני : שמרני כאישון בת עין בצל
כנפך תסתירני : אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסיבני סלה :
ויאמר יי' אל השטן יגער יי' בך השטן יגער יי' בך הבוחר בירושלם
הלא זה אור מוצל מאש : אלהינו שבשמים יחד שמך וגגם מלכותך
תמיד ומלוך עלינו לעולם ועד : יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו
בישועתך באמור לציון מלך אלהיך : יי' מלך יי' מלך יי' ימלוך
לעולם ועד : כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד כי אין
לנו מלך אלא אתה :

המלאך

הג' אל אותי ככל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי
ושם אבותי אברכם ויצחק וישגו לרוב בקרב הארץ :
ברוך יי' ביום ברוך יי' בגילה ברוך יי' בשכיבנו ברוך יי' בקומנו

ברכות

כי בידך נפשות החיים והמתים . אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר
איש : בידך אפקיד רוחי פדית אותי יי אל אמת .

אמנה

אנכי חטאתי ליי אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי .
אשמתי בגדתי גזלתי דברתי דופי : העויתי והרשעתי ודתי
חמסתי טפלתי שקר יעצתי עצת רע : כזבתי לצתי מרדתי נאצתי נאפתי
ושבעתי לשוא וזשקר : סררתי עויתי פשעתי צררתי קשה עורף
דייתי : רשעתי שחתתי תעיתי תעבתי וסרתי ממצותיך וממשפטך
הטובים ולא שרת לי . ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית
ואנחנו הרשענו : שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך : שוב
למען עבדיך שבתי נחלתך : השיבנו יי אלהי ונשובה חדש ימינו
בקדם : וסלחת לעווננו ולחטאתינו ונחלתנו .

ברוך יי לעולם אמן ואמן :

ציר למעלות אשא עיני וכלו . מומור להוד יי רועי וכלו :

סדר ברכת ההשכמה

אלה

הדברים אשר יטעה חומם האדם והי כהם חיי עולם : בכל צקר
בהקינו משנהו יודעט ויכיה ברהת ובפמל מחימת הבורא י"ת
בזכרו מסדיו טטעה עמו והמונחו אשר במר לו בהמורת כשמהו אשר הפקיד אללו
כי כמה מהם טכזו וכח קמו ממטהם : הכל הוא בקומו כאלו לחסיה אשר
כמיהה כי כשינה הוא טטס של מיהה וכיא חלק טטים ממנה לכן ראוי וממוייב
לכודות ולטבה לבורחו מיד כשיטור משינהו בזו הפודחה :

מודה

אני לפניך מקד הי וקים שהתורת כי נשמתי בהמלה רבה
אמונתך : להגיד בבקר הברך ואמונתך בגל לוח : הודשים
לבקרים רבה אמונתך :

וירמז ידיו ופניו כמי טכרה ויכול ידיו ויהמר

שאו

ידיכם קדש וברכו את יי : ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר ברא את יסוד המים לטהרה אמן :

אל

אלהי הרוחות דכל בשר שליט בעליונים ובתחתונים תן כי פת
לעבודתך ולתורתך וליראתך שיקויים בי מקרא שכתוב בכל
עת יהיו בנדיך דבנים ושמן על ראשך אל יתכר : ואהיה בלי מוכן
לשבר

לְקַבֵּל נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה אֲשֶׁר נִפְתַּחַתְּ כִּי בְדִי שְׁאֲחֹזֵר לְעֵתִיד לְמָקוֹם שֶׁהֻצַּבְתָּ
 נִפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי מִיָּסֵם • שְׂרָא אֲבוּשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא אֶבְלַם בְּעוֹלָם
 הַבָּא וְשִׁאֲזוּבָה לַחַוּוֹת בְּנוּעָם יְיָ וְלִבְקֹר בְּהִיבְלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כְּבוֹד סֵלָה :
 הוֹדִיעֵנִי אֲבִיחַ חַיִּים שׁוֹבֵעַ שְׂמֵחוֹת אֶת פְּנֵיךָ גְעִימוֹת בִּימִינֶךָ נֹצַח :

אָדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָקַד בְּטָרֵם כָּל יְצוֹר נִבְרָא :
 לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחֻצְנוֹ כָּל אֲזִי מָקַד שְׁמוֹ נִקְרָא : וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכָּל
 לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נִרְאָ : וְהוּא הָיָה וְהוּא הוֹיָה וְהוּא יִהְיֶה כְּתַפְאֲרָה :
 וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה : כְּלִי רֵאשִׁית כְּלִי חִבְלִית
 וְכֹז הָעוֹז וְהַמְשָׁרָה : וְהוּא אֵלֵי וְחִי גִיּוֹאֵלִי : וְצוֹר חֲבָלִי כַּעֲת צָרָה :
 וְהוּא נֶסִי וּמְנוּס לִי : מְנַת כּוֹסֵי בְיוֹם אֶקְרָא • כִּדּוֹ אֶפְקִיד רוּחִי :
 כַּעֲת אֵישׁוֹן וְאַעֲרִיָה : וְעַם רוּחִי גִוּוֹתִי : יְיָ לִי וְלֹא אֵירָא :

שׁוֹבֵי נִפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי • כִּי שְׂרִי גָמַל עָלַיִכִי :
 הַסּוֹלֶת לְעוֹזֵיכִי : הָרֹפֵא כָּל תַּחֲלוּאֵיכִי :
 גִּוְאֵל מִשַּׁחַת חַיִּיכִי • וּמַהֲרֵשׁ עוֹד לְנַעֲוֵרֵיכִי :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הָעוֹלָם אֲשֶׁר יִצַר אֶת הָאָדָם כְּחֻכְמָה
 וּבְרָא כּוֹ נִקְבִּים נִקְבִּים חֲלוּלִים חֲלוּלִים גְּלוּי וְיִדְוַע לְפָנֶי
 כְּסֵא כְּבוֹדֶךָ שְׂאֵם יִפְתָּם אֶחָד מֵהֶם אִם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשֶׁר
 לְהַתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ אֶפִּידוֹ שְׁעָה אַתָּת : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ רֹפֵא
 חוֹלֵי כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת :

אָנִי כּוֹהֵן כּוֹדֵלָה עֲנוּמָה לַכְּשׁוּ״ס עַל הַחֶסֶד הַגְּדוֹל שֶׁעָשָׂה עִם הָאֱלֹהִים
 שֶׁבְּרָא מִכּוֹנוֹת בְּגוֹפוֹ לַכְּכֹנִים כְּרַחוּי לַכְּכֹנִים וְלַכּוֹנִיּוֹת כְּרַחוּי לַכּוֹנִיּוֹת
 שֶׁחֲלַמְלַח סַמְקִיָה הָאֱלֹהִים דֶּרֶךְ כְּכַבְּיוֹ מִכֵּי שִׂיחַל לֹא הִיָּה מַסְפִּיק כָּל מִמּוֹן שֶׁבְּעוֹלָם
 לְרַפְּאֵחוֹ שִׁינָח מִמֶּנּוּ :

אֱלֹהֵי נִשְׁמָה שְׁנַתָּה כִּי מְהוֹרָה הִיא אַתָּה בְּרָאָתָה וְאַתָּה יִצַּרְתָּה
 וְאַתָּה נִפְתַּחְתָּה כִּי וְאַתָּה מְשַׁמְרָה בְּקִרְבִּי וְאַתָּה עֵתִיד לִיטְלָה
 מִמֶּנִּי וְלְהַחְזִירָה כִּי לַעֲתִיד לָבוֹא • וְלִכֵּן כָּל זְמַן שֶׁהִנְשָׂמָה בְּקִרְבִּי מוֹדָה
 אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אָדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת
 יוֹצֵר

ברכות

יִצְרָר וּבִזְרָא אֵת הַכֹּל וְ בָרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הָעוֹלָם הַמְחֻזָּר
נְשָׁמוֹת לַפְּגָרִים מֵתִים אָמֵן :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לְשָׂבוֹי בְּיָנָה לְהַכְתִּיף בֵּין הַיּוֹם
וּבֵין הַיְלֵלָה :

הֲנִי נוֹתֵן לְךָ הוֹדָא עֲזוּמָה עַל גּוֹדֵל כִּפְלֵאוֹתֶיךָ שֶׁנָּתַתְּ בְּחַרְנַגּוֹל כָּל כֶּךְ הַבְּחִנָּה
שֶׁמִּתְּנָה בִּינָהוּ הָנוּ מִבְּחִינֵים בֵּין יוֹם לַלַּיְלָה וְכֵן יוֹם יוֹם שֶׁכֵּיִן שְׂכָלִי לְבַחֲוֹר בְּכָל
דְּבַר טוֹב :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עֵוָרִים :

הֲנִי נוֹתֵן לְךָ הוֹדָא עֲזוּמָה עַל הַטּוֹבָה גְּדוֹלָה שֶׁפָּקַחְתָּ עֵוָרִי לְרַחוּת וְכֵן יוֹם יוֹם
שֶׁפָּקַחְתָּ עֵוָרִי שְׂכָלִי לְרַחוּת דְּדַבַּר הַכֹּחוֹת וְהַעֲבִיר עֵוָרִי מֵרַחוּת בְּרַע :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הָעוֹלָם מְתִיר אֲסוּרִים :

הֲנִי נוֹתֵן לְךָ הוֹדָא עֲזוּמָה עַל שִׁיכּוֹלְתִי לִישֵׁב וּבְהַתְּרָת מַאֲסְרֵי שֶׁהֵיחִי מוֹטֵל עַל
עַרְשֵׁי כֶּמֶת וְכֵן יוֹם יוֹם שֶׁמִּתִּיר מַאֲסְרֵי מִינְהָר :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ הָעוֹלָם זֹקֵף כְּפוּפִים :

הֲנִי נוֹתֵן לְךָ הוֹדָא עֲזוּמָה עַל זְקִיפָת גּוֹפִי וְכֵן יוֹם יוֹם שֶׁחֲזָקוֹף בְּמַתְּרָה בִּימִינוֹ
כְּפִיפַת קוֹמַתְנוּ וְחַרְסֵי אֲוָהֵנוּ בְּמַעֲלוֹת הוֹרַתְנוּ וְקִיּוֹם מְזוֹתֵיהּ וַיִּתְקַדַּשׁ
שֶׁמֶךְ בְּעוֹלָם :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ הָעוֹלָם רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם :

הֲנִי נוֹתֵן לְךָ הוֹדָא עֲזוּמָה עַל אֲלֵהוֹתֶיךָ חֵיךְ הָאָרֶץ לֵף עַל הַחֲסוּם בְּמַאֲמַרְךָ
וְעֵשִׂית כָּל זֶה כְּדִי שִׁיכּוֹל הַאֲדָם לַעֲשׂוֹת נִרְכִּיבֵי בְּקִיּוֹם הַדָּת וְנִזְכֵּה לְלַכֵּת בָּהּ :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הָעוֹלָם הַמְכִּיִן מִצְעָדֵי גִבּוֹר :

הֲנִי נוֹתֵן לְךָ הוֹדָא עֲזוּמָה עַל גּוֹדֵל אֲלֵהוֹתֶיךָ בְּחִכְמָה הַכִּפְלָאָה שֶׁבְּרַחֵם בְּאֲדָם
הַבְּרִיָּים וְהוֹלִיּוֹת שֶׁבְּרַגְלֵים שֶׁמֵּהם בְּאֵיִם כִּי לֹא יוֹדֵעַ וַיִּהְיֶה שֶׁכֵּיִן לַעֲדוֹנוּ לְלַכֵּת בְּדַרְךְ
לֹא נִכְשַׁל בָּהּ : וְהַתּוֹךְ אֲשׁוּרֵינוּ בְּמַעֲגֵלוֹתֶיךָ בְּכִיָּם :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ הָעוֹלָם שֶׁעֲשִׂיתָ לִּי כָּל צְרָכֵי :

הֲנִי נוֹתֵן לְךָ הוֹדָא עַל שֶׁלֵּא עֲזַבְתָּ הַכֹּדֵךְ מִמֶּנִּי מִיּוֹם הַיּוֹחִי וְנִחֵית לִּי כָּל צְרָכֵי וְצְרָכֵי
בֵּיתִי : וּבִיחֻד הֲנִי נוֹתֵן לְךָ הוֹדָא עַל שֶׁנָּתַתָּ לִּי מִנְעָלִים :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הָעוֹלָם הַמְלַבֵּישׁ עֲרוּמִים :

הֲנִי נוֹתֵן לְךָ הוֹדָא עֲזוּמָה עַל שֶׁנָּתַתָּ לִּי בְּגָד לְלַבּוֹשׁ וְעוֹד שֶׁלֵּכְשָׁנֵנוּ בְּגָדֵךְ
זָשֵׁת

ישע אמונת חורחך וכיור שלא נמיש מאמונתנו כל ימינו ושחסיר בגדים הנזחיס מעלינו ונלבש מחלנות :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אויר ישראל בגבורה :

חני נותן לך הו"ע על שנכת מהכינו במאכורת בריהך הכרותה עמנו וסכדבקהנו עס קדוש לעבודתך כדבוק האזור במחני איש ושאזרהנו מיל בתורחך הכחונה מפי הגבורה אשר היא כמחוקת אוחנו בשפלותנו :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם עומר ישראל בתפארה :

חני נותן לך הו"ע על שערתנו בהורחך ופארתנו במלות ומקיס אשר בהם חנו כעטרים עטרת הכארה וכלא מאכהנו וגעלהנו לכלוחנו בעו"הר חלה מחפאר חסה בנו כמ"ש ישראל אשר בך חתפאר : ובימוד חני נותן הו"ע על שנחת לי כובע :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הבוראי בצלם אנושי תולעת יעקב :

חני נותן לך הודאה עזומה על שבראהני ישר ושלם בחיברי דמות אנושי ושנחת מוקי וגורלי בהוך עס קדוש עבדיך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן ליעף בח :

חני נותן לך הודאה עזומה על שאני מפקיד בידך נשמהי בערב עיפה בין מעסק החורה בין מערדה מלאכהי : וחאה ברהמיך מהדש לי כמי ורוחי בכל בקר וכן יכ"ר שחחן בנו כח לשסוק בחורה ובמלות להסיק רנווך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המעביר שינה מעיני ותנומה מעפעפי :

חני נותן לך הודאה עזומה על שבעברת שינה מעיני וחנומת עפעפי ורעיוני שהיו לי בכיותי על מחתי ושבו כל חברי כחומי ומושי לחנועחס שינרת : יכ"ר שהגלה עיני וחביטה כפלותות מחורחך וכל אבריכו יעשו רנווך :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתרגילני בתורתך ותדביקני במצותך ואל תביאני לידי חטא ולא לידי עבירה ולא לידי נסיון ולא לידי ביון : ותרחיקני מיצר הרע ותדביקני ביצר טוב ובמעשים טובים . וכוף את יצרי להשתעבד לך : ותניני היום ובכל יום ויום דתן ולחסר ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי : ותגמלני חסדים טובים : ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הגומל חסדים טובים לעמו ישראל ואפילו לחטאים לפניו פמוני :

יהי

ברכות

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתצילני היום ובכל יום
יוז מעני פנים ומעוז פנים מאדם רע מיצר הרע משכן רע
מתכבד רע מפגע רע מעין רע מזשון רע ממלשינות מעדות שקר משנאת
הבריות מעלילה ממיתה משונה מחלאים רעים ממקרים רעים מדין קשה
מפעל דין קשה בין שהוא בן ברית ובין שאינו בן ברית ומדינה של
גהנום : ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
לעסוק בדברי תורה :

והערב

נא יי אלהינו את דברי תורתך בפנינו ובפיות עמך
ישראל ונהיה אנחנו בלנו וצאצאינו יודעי שמך ולומדי
תורתך ושומרי מצותיך ועושי רצונך לשם שמים : ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם המלמד תורה לעמו ישראל אמן : ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו : ברוך
אתה יי נותן התורה :

ואח"כ תאמר זאת כשירה למורנו כר"ר יוסף המשביר

ארוממה

אלהי האלהים : אהורך ארזי האדונים :
וארחמה ארון עולם ומפליא כרוא אדם להכגיל נאמנים :
ומה רבה אמונתך אלהי :
יהי רצון וצוה נא להגדיל :
וגדלני בפשרון האמונה :
וחנני בשכלך וצלול :
וגל עיני ואכיתה פלאות :
ותרבני לענותך וצדק :
ואשימה לדרך טוב פעמי :
ואכבד בעיניך יי :
ועודה נא לתעניק לי לאביון :
היום יום תעמס לנו בגו חיש
וחצני למן סוג לב ורשע
וכן שמרה לעברה ככל עת :
וקנים לי לברכתך הכי היא :

יצרתי כנטע נעמנים :
הכרית ומוכך אתרונים :
ובדני בטוב מרות נכונים :
ולשון צח כלמודים רגונים :
בתורתך בטוהר רעיונים :
יהלך נא לפני כד זמנים :
ונקני למן מכשול עונים :
ולבריות בהכביר חן כפנים :
למסת יד בטוביה צפונים :
ישועתך כרחם אב לבנים :
כשום לשון וכוז הרפת קלונים :
למן מכאוב ואקראי זמיונים :
משלשת למפי ציר אמונים :

ככתוב

בפתוב בתורתך

וידבר יי אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל בניו לאמר
 כה תברכו את בני ישראל אמור להם : וברכה יי וישמרך
 יאר יי פניו אליך ויחנה : ישא יי פניו אליך וישם לה שלום •
 ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :
 שיר להריר יוסף בכ"ר יצחק ע"ש בנו אברהם

אברך אל אשר גור וברא : יציר חומר לתורות לו בלילות :
 בהעירי תנומתי ואראה : אמונתו וחסדו לי אצולות :
 רצונו רב אשר אמר לעולם : והיו חיש פרטיו גם בלילות •
 הדר גדלו ורב עצמו לתות : וארחץ בך כמו מים צלולות :
 מהורה לו אשר הקיץ בשלום : שמו ברוד ותאיר עין אפלות :
 כרן יחד ופוכבי אור יריעון • ואקומה באשמורות גדולות •
 יבואני הסדיך ותטריף : בלחם חוק ומדות בד מעלות :
 ומקורות ומני תשמרני : ותשא חמא לכל אשם ומעלות :
 סמוך שבלי פקח לבי בתורה : ובה אופה לרוב טיבות פעולות •
 פנה אלי וחנני וקבל • דניב הדל תמור יורד ועולות •
 חסין ישע בחמלתו יעודר : בהשמיעי ומירות קול תהלות :
 זכור נא כי אני עפר ואפר : ותיטב לה תפלתי פעולות :
 קרוא אקרא לייחודך בתורה • שמך אחד מהולל בתהלות •
שמע ישראל יי אלהינו יי אחד • בשמים ובארץ ובכל אשר

בהם יחיד ומיוחד : ארון הכל יוצר הכל ובורא את הכל :
 אחד אמת היה הויה ויהיה • מלך מלך ימלוך נמצא מציאות גמורה
 והמציא כל הנמצאים מאין • אחד ואין אחרות כהחיותו בשום פנים
 אינו גוף ולא כח בגוף ולא ישיגוהו משיגי הגוף • האל הקדמון ראשון
 ואחרון לו דברו ראוי לשבת ולהלל וברך בשמו עד עולם • ולרומם
 שם כבוד מלכותו לעולם ועד • בפתוב ויברכו שם בבורך ומרומם
 על כל ברכה ותהלה • והנבואה היא מאתו שורה על כל עבדיו
 הנביאים ונבואת משה רבנו עליו השלום היא עליונה מנבואת שאר
 כל עבדיו הנביאים בפתוב ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר
 ידעו יי פנים אל פנים • ותורתו הקדושה היא נתונה לנו משמים מפי

ברכות

הגבורה עד ידי נאמן ביתו ולא תהיה נחלפת לעולם ועד . והוא
יתעלה שמו רואה ויודע כל מעשי בני אדם מפרטם עד פלגם . פנרמו
יְיָ מַשְׁמִים הַשְּׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם לִרְאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁכִּיל דֹרֶשׁ אֶת אֱלֹהִים .
והוא יתעלה שמו גומל טוב לטובים ומעניש לרשעים בכתוב גדול
העצה ורב העלילה אשר עיניך פקוחות על כל דרכי בני אדם לתת לאיש
בדרכיו ובפרי מעלליו . והוא יתעלה שמו ישלח לנו את משיח צדקנו ויקבץ
גרותנו ויגאלנו מצרותינו ואם יתעכב ויתאחר ביאתו אנתנו מתים אליו כמו
שנאמר אם יתמהמה חכה לו כי בוא יבוא לא יאחר : והוא יתעלה שמו יהיה
כל מתי עמו בית ישראל כמו שנאמר יהיו מתיך נבתי יקומון הקיצו ורננו שוכני
עפר כי טל אורות טלך וארץ רפאים מפיל : והוא יתעלה שמו נעלה ממדות
הברואים מרומם ממחשבות הנמצאים האל הגדול הנכבד והנורא אשר אין קץ
למלכותו ולכבודו ולגדולתו ואין אנו יכולים להשיג ממנו רק אמתת מציאותו
אכן מצד פעולותיו ונראותיו הפרגוהו : שהוא נמצא בורא כל והוא כל יכול
ומצד קבלת תורתו האמיתית אשר היא נתונה לנו על ידי משה נביאו ידענו כי
הוא בורא השמים ונוטתם רוקע הארץ וצאצאיה ניתן נשמה לעם עליה ורוח
להולכים בה . ארון יהו בכל יוד כל אין בו מושלח וכל יקר ראתה עינו וכו' אין
עין משתכלת : ולא תאחה לבקעדי ממשלת מושל כביד העולם והעולם לא
יכלנו ולו לבדו יאות כל מהלך ואם לא יועילנו אכן על רוב חכמו אורנו
ואתלדנו בכתוב אורה יי מאוד כפי ובתוך רבים אהללנו אורה יי בצדקו ואומרה
שם יי עליון : ותנני יי אלהים חכמה ווברני שכל ובניה להכין ולדעת במופת
ובראיה כמו שאני יודע בקבדה כי אתה הוא יי לבדך אחד מאין שני מאין כמוד
יי : מי לא ייראך : אין כמוד בארדים : כי מי אל מבלעד יי : כי מי אלוה
מבלעד יי : כי מי בשחק יערוך : אל נערך כבוד קדושים : יי אלהי צבאות מי
כמוד חסין יה : אין קדוש כיי : ואל מי תדמיון אל : למי תדמיוני ותשוו : ואל
מי תדמיוני ואשנה : ואתה קדוש : ותיה יי למקד : אל אהד ושמו אהד : אהד
אהינו גדול אורנו קדוש ונורא שמו לעולם ועד : ברוך שם כבוד מלכותו לעולם
ועד : יי מלוך לעולם ועד . מלכותך מלכות כל עולמים . דור לדור ישבת
מעשך . אכוא בגבורות יי אלהים : צדקתך בהררי א : הושיענו יי אהינו
וקבצנו : ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם
אמן הללויה : ברוך יי לעולם :

תמו הברכות

זמירות

יִנְחֵלוּ זֶה יוֹם שְׁבִיעִי : וַיִּשְׁכְּחוּ הָעַם בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי . וְנֹאמַר בְּרוּךְ יְיָ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :

וְנֹאמַר

יִצְדַּקְתָּ שַׁבָּת לְנַחְלֵי מְשִׁיבַת : כְּתַרְתָּ בְּכַבֹּד כְּתַר שַׁבָּת : לְקַרְיַאת
הַתּוֹרָה בְּרִכְתָּ שַׁבָּת : עַל בֵּן בְּרוּךְ יְיָ אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת . וְנֹאמַר בְּרוּךְ
יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :

וְנֹאמַר

מִן קִקְטוֹ וּשְׁבָעוּ הַמּוֹנֵי . נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע שְׁחוּ בְּסִינֵי : כוֹר דַּת הַתּוֹרָה
קָבְלוּ בְּנֵי : אִז תַּחֲעַנְג עַל יְיָ : וְנֹאמַר בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : וְנֹאמַר
עֲנִיִּים יִרְשׁוּ זֹאת מְנוּחָתוֹ פּוֹצְחִים בּו זְמַר וּמְקַדְּשִׁים אֹתוֹ : צַהֲלֵה וְרַנֵּה
לְזִכָּר מַלְכוּתוֹ : כִּי בּו שַׁבָּת מְכַל מְלֹאכְתוֹ . וְנֹאמַר בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל .

וְנֹאמַר

קָדוֹשׁ שֶׁבֵן רוּם עֲלֶיהָ : רֵאָה בְדִלּוֹת אִמָּה עֲנִיָּה : שְׂכִיל וְתִדְרֹשׁ יְרוּשָׁלַם
עִיר הַשְּׁבוּיָה : תָּמִיד כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה הַלְלוּיָהּ : וְנֹאמַר בְּרוּךְ יְיָ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל .

וְנֹאמַר

הַדְּלוּיָהּ הִלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַדְּלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲוֹן : הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו
הַדְּלוּהוּ כָּרֵב גִּדְלוֹ . הַדְּלוּהוּ בְּחִקְעוֹ שׁוֹפֵר הַדְּלוּהוּ בְּנִבְל וּכְבוֹד :
הַלְלוּהוּ בְּתוֹךְ וּמְחוּל הַדְּלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֵגֶב : הַדְּלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע הַדְּלוּהוּ
בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה כֹל הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה הַלְלוּיָהּ . עַל בֵּן בְּרוּךְ יְיָ אֵת
יוֹם הַשַּׁבָּת וַיִּקְדְּשׁוּ . עַל בֵּן צֹדֵק יְיָ אֱלֹהֵיךָ לַעֲשׂוֹת אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת :
וַיִּבְרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמְךָ עַל כָּל בְּרָכָה וְהַלְלָה לְךָ דְמִיָּה תִּהְיֶה
לְכַדְּכֶם בְּרָכָה בְּרוּכִים אַתֶּם לִי עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְצֵן .

זמר אחר לשבת כנגונו

ב

בֵּית יִשְׂרָאֵל יִרְאֵי יְיָ . זָרַע שְׁלֶשֶׁת אֵיתָנִי . מְקוֹרָאִים מִמְּלַכַת
בְּהֵנִי . וְגוֹי קָדוֹשׁ נֶאֱמַנִי . הִנֵּה בְּרַכּוּ אֵת יְיָ . כָּל עַבְדֵי יְיָ .

שֵׁאוּ יִדְכֶם

שֵׁאוּ יִדְכֶם קָדֵשׁ . וּבְרַכּוּ אֵת יְיָ .
זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְיָ . רֵאשִׁית מְקַרָּא קָדֵשׁ בְּעוֹלָם . נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בּו .
שְׂמַחַת נֶפֶשׁ שְׂמַחַת עוֹלָם . נִזְכּוֹר בּו מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית . נִזְדָּה כִּי יֵשׁ
כוֹרָא עוֹלָם . זָכַר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו . חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ .

שֵׁאוּ יִדְכֶם

הִנֵּה זֶה יוֹם מְנוּחָה : בָּלוּ שְׁשׁוֹן כָּלוּ שְׂמַחָה : גָּכּוּ יִגּוֹן וְאַנְחָת . תּוֹסִיף
בו

בו נפש תת פחה . פי שם צוה הברכה . בכל השכל והצלחה . לא
 תעשה בו מלאכה . שבת שבתון קדש לוי . שאו ידכם
 שמר עשת מחללו . אשריו בזה אשרי חבלי בעולם בא שבת כדו .
 אף טוב כדו אף אור כדו . אם ישיב משבת הגלו . עשות הפצי חיי
 הגלו . ענג אם יקרא לו . או יתענג על יי . שאו ידכם
 מה יקרו רעיק אל . בורא שמים ונומיהם . לישראל זרע בחיריק .
 מה עצמו ראשיהם . בהציבה גבולות עמים . למספר סדרי שבטיהם .
 וקראתם ראשית תבואתך . קדש ישראל ליי . שאו ידכם קדש .
 וברכו את יי .

יספת לגוי יי . יספת לגוי רבות טובות . הגדלת לעשות עמם : הרבית
 להם תורו מצות . הקנית ברמות אלים צלמם . הפעלת שכלם להם
 יסוות . כדוואיהם יפירום . פי הם זרע כדו יי : שאו ידכם
 נסרי יי אוקיר . תהלות יי ורכ טובו . לבית ישראל עם קרובו .
 זרע אברהם אהבו אשר גמלם כרחמיו . לא יאשמו החוסים בו . רגלי
 עמדה במישור . במקהלים אכרד יי . שאו ידכם
 חוסה יי על ענף . ובך את נחלתך . זכרנו בישועתך . שנת
 ארך ואמתך . המה ינחוני יביאוני . אל הר קדשך משפנתך .
 או ישיר משה ובני ישראל . את השירה הזאת ליי .
 נסיר המעלות בשוב יי את שיבת ציון הינו כחולמים : או
 ימלא שחוק פינו ולשונו רנה : או יאמרו בגוים הגדיל יי
 לעשות עם אלה : הגדיל יי לעשית עמנו הינו שמחים : שובה יי
 את שביחנו כפאפיקים בנגב : הוולעים כדמעה כרנה יקצורו : הלוד
 ילנו וקבה נשא משך הזרע בא יבא כרנה נשא אלמותיו : ויברכו
 שם כבורך ומרומם על כל ברכה ותהלה : לך דמיה תהלה :

כ

זמר לשבת כנגון נאה
 אשמה שבת אל ישמרני . את היא

אות היא לעולמי עד בינו וביני .
 אסור מצא תפן לעשות דרכים . גם מדבר בו
 דברי צרכים . דברי כחה או דברי מקמים .
 אהנה בתורת אל ותחכמי .

זמירות

אֹת הָיָא אֹת הָיָא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינֵינוּ .
 בּוֹ אִמְצָאָה תְּמִיד . נִפְשׁ לְנַפְשִׁי . הִנֵּה לְרוּחַ רֵאשׁוֹן נָתַן קִרְשִׁי .
 מוֹפֵת כִּתֵּת לַחֵם . מְשֹנָה בְּשִׁשִּׁי .
 כָּכָה בְּכָל שָׁשִׁי . יִכְפִּיל מוֹנֵי .

אֹת הָיָא אֹת הָיָא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינֵינוּ .
 דְּשׁוּם כְּרַת הַיּוֹם . הֵק אֵל כְּנָנִי . כּוֹ לְעַרְףְּ לַחֵם פָּנִים בְּפָנָיו .
 עַל בֵּן לְהַתְעַנּוֹת . עַל פִּי נְבוֹנֵי .
 אָסוּר לְבַד מִיּוֹם . כְּפֹר עֲוֵנִי .

אֹת הָיָא אֹת הָיָא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינֵינוּ .
 הַיּוֹם מְכַבֵּד הוּא . יוֹם תְּעַנּוּגִים . לַחֵם וַיֵּן מִיּוֹב בְּשָׂר וּדְגָנִים .
 מִשְׁתַּמְשִׁים הֵם בּוֹ . אַחֲזוּר גְּסוּגִים .
 כִּי יוֹם שְׂמֵחוֹת הוּא . וַיִּשְׂמַחְנִי .

אֹת הָיָא אֹת הָיָא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינֵינוּ .
 מַחַל מְלֹאכָה כּוֹ . כּוֹפּוֹ לְהַבְרִית . עַל בֵּן אֲבִיבָם כּוֹ לְבִי בְּבִרְיָת .
 אֲתַפְלֵלָה אֵל אֵל . עַרְבִית וְשַׁחְרִית .
 אֲקַרָא לְאֵל עֲדִיּוֹן . כִּי יַעֲנֵנִי .

אֹת הָיָא אֹת הָיָא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינֵינוּ .

כְּכַחוּב צִינֵי וּצִיּוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹת הִיא לְפִינֵינוּ

וְגַם זֶה כְּנִגּוֹנוֹ לְסִכַּת

עַל אֲהַבְתֶּךָ אֲשֶׁתָּה גְבִיעֵי : שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְךָ שְׁלוֹם יוֹם הַשְּׁבִיעִי : עַל
 יִשְׁשֶׁת יָמֵי מַעֲשֵׂה לְךָ בְּעֵבְרִים : אִם אֲעֹבֵד בָּהֶם אֲשַׁבַּע גְּדוּרִים :
 בָּלֵם בְּעֵינֵי הֵם יָמִים אַחֲרִים : מֵאֲהַבְתִּי בְךָ מִלְּבִי וְרוּעִי .

עַל שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְךָ שְׁלוֹם יוֹם הַשְּׁבִיעִי :
 אֵצֶא בַיּוֹם רֵאשׁוֹן לַעֲשׂוֹת מְלֹאכָה : לְעַרְוֵךְ בַּיּוֹם שֶׁכֵּת הַמַּעֲרָכָה
 כִּי הָאֱלֹהִים שָׁם שָׁם הַבְּרָכָה : אֲתָה מְנַת הַלְקִי מִכָּד יִגִּיעִי

עַל שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְךָ שְׁלוֹם יוֹם הַשְּׁבִיעִי :
 מֵאֲזוּר לַיּוֹם קִרְשִׁי . הוֹרַת מְרוֹשִׁי . שְׁמֵשׁ וּכּוֹכָבִים . קָנְאוּ לְשִׁמְשֵׁי .
 מָה לִּי לַיּוֹם שְׁנֵי . אוֹ לְשִׁלְשֵׁי . יִכְתִּיר מְאוּרֹתָיו . יוֹם הַרְבִּיעִי .

שְׁלוֹם לְךָ שְׁלוֹם עַל - אֲשַׁמַּע

אֲשַׁמֶּע מִבֶּשֶׁר טוֹב מִיּוֹם הַמִּישִׁי • כִּי מִחֶרֶת יִהְיֶה נַפֶּשׁ לְנַפְשִׁי •
בָּקֵר לְעַבְדוֹתַי עָרֵב לְחַפְשִׁי : עָרֵב וְאַשְׁבַּח כָּל נֹדֵי וְנוֹעֵי :
שְׁלוֹ וְשָׁלוֹם לְךָ שָׁלוֹם יוֹם הַשְּׁבִיעִי :

אֲמַצָּא כְּיוֹם שִׁשִּׁי נַפְשִׁי שְׂמֵחָה : כִּי קָרְבָה אֵלַי עַת הַמְנוּחָה •
אִם נָע וְנָד אֵלֶיךָ אֲמַצָּא רִוְחָה : כִּי יוֹם מְנוּחָה זֶה יוֹם שְׁעִשׂוּעֵי :
שָׁלוֹם שָׁלוֹם לְךָ שָׁלוֹם יוֹם הַשְּׁבִיעִי :

מָה נַעֲמָה לִי עַת בֵּין הַעֲמָשׂוֹת : כְּרָאוֹת פָּנַי עֲבַת פָּנִים חֲדָשׁוֹת •
בָּאוּ בְחַפְזוֹתַי קָרְבוּ אֲשִׁישׁוֹת : קָרְבוּ אֵלַי שְׁלַחַן מַלְכֵי וְרוֹעֵי :
אֲשִׁיר לְךָ עֲבַת : שִׁירֵי יְהוּדוֹת שָׁלוֹם לְךָ שָׁלוֹם • כִּי טוֹב לֵאמֹר כֵּךְ :

גַּם טוֹב לְהוֹדוֹת : לְאֵל אֲשֶׁר קָדַשׁ יוֹם הַחֲמֹדוֹת • תַּעֲנוּג לְנִשְׁמָתִי •
מִרְפָּא לְנוֹעֵי • שָׁלוֹם לְךָ שָׁלוֹם יִיָּה •

עֲמָךְ מְאוֹד תוֹרָה : נַפֶּשׁ יִתְרָה : עֲמָךְ בְּכָל הַשָּׁבֵל : יִתְרוֹן גְּבוּרָה •
כִּי לַיהוּדִים אַתְּ : שְׂמֵחָה וְאַזְרָה • הַנֶּהָר כְּלִיל רֵאשִׁי : וְצִמֵּד וְרוֹעֵי :
שָׁלוֹם לְךָ שָׁלוֹם יִיָּה :

כַּפְתּוֹב וַיִּכְרַךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַגִּמַר
וְגַם זֶה לַעֲבֹד סַכֵּס כַּגּוֹן

ד
כַּתּוּב

דָּבַר תוֹרָה : מִמֶּן בְּפִי וְדַבָּשׁ : עַל בֶּן אֲנִי אֲשִׁיר •
לְאֵל בְּשִׁיר חֲדָשׁ :
שֵׁשֶׁת יָמֵי מַעֲשֵׂה : כִּסּ כָּל יְצוֹר נִבְרָא : וְכִיּוֹם שְׁבִיעִי כּוֹ •

שֶׁבֶת וַיִּנְפֹשׁ •
חֲדָשׁ פְּרוֹת עֲמָךְ • כִּי רַב מְאֹד עֲמָךְ : הָאֲמָרִים תִּמְיֵד :
יִגְדַל וַיִּתְקַדֵּשׁ :

כַּפְתּוֹב כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ : וַגִּמַר
וְגַם זֶה לַעֲבֹד כַּגּוֹן

יוֹם הַשְּׁבִיעִי אֵל : קָדַשׁ לְיִשְׂרָאֵל : בְּרָכוּ בְיַד גֹּאֲלֵךְ •
שֶׁבֶת קָרְאָהוּ : יוֹם הַשְּׁבִיעִי : יוֹם
הָאֵיר בְּחֻבְמָתוֹ : יוֹם לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ : צֹה בְחֻזְרָתוֹ •

קָדוֹשׁ וְנוֹרָא הוּא • יוֹם
וַיִּאֲמְרוּ לְאֵמֶר : אֲשִׁיר בְּשִׁיר מְזוֹמֵר : לְזִכְרוֹר וְגַם לְשִׁמּוֹר •
שֶׁבֶת

זמירות

שבת ואגוהו : יום
 הורש במצותו . הודות בצדקתו . במקום שבינתו :
 שבי יביאהו : יום
 הגה באמרותיו . רחום במדותיו . ירבה כטובותיו :
 פריו ועלהו : יום
 פכתוב ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצלח :

וגם זה לשבת

ו יה זמרתו צוה אתכם . איש ישראל במנוחתכם . יום השבת שמרו לכם .
 אות היא ביני וביניכם . יה
 הוא יום קדש מן הימים . אור הגנוז כוד לתמימים . קמו גדול ריח כמים .
 חקנת עולם לדתיתכם . יה
 זראו זדעו שבת קדש . יום כפורים הוא לחדש . ושנת שבע גם היא חפש .
 היא חכמתכם ובינתכם . יה
 דשני ארץ הבין איום . לחם משנה טרף יום יום . אכלו העם שבת היוז .
 כי קדש הוא יהיה לכם . יה
 הדחם הוא משמים . צדה שלח אל החיים . גם לא הבאיש זה יומים .
 למען ירעו דרתיכם . יה

גם זה לשבת כנגון מלך עולם

ו יצר האל את העולם . ששת ימים בדה כלם . יום שביעי מכללם .
 קדש אותו גם כרכהו . יצר
 על פן צוה לבני עמו . לשבות ביום ההוא לשמו . ולהשמחות אל הרדמו .
 עם שבחות שבחוהו . יצר
 קראו שירים בנעימים . ושחו יינות עם מטעמים . יען זה יום תעצומים .
 כי קדש הוא קדשוהו . יצר
 בדה האל את השבת . יען כי בו ביום שבת . מורה אל קדמותו שבת .
 כי אחר הוא יחרוהו . יצר
 פכתוב שמע ישראל יי אלהינו יי אחד .

זמר לשבת לרב יצחק כערוקי בעל ספר חזק חמונה

אודה

ח

אֹרֶה לְאֵל מַחְכֵי עִם תַּחֲנוּנַי . עַל תַּת עַל תַּת מְנוּחָה יוֹם שַׁבַּת יְיָ
עַל תַּת

נֶאֱסַר לְהוֹצִיא בּוֹ מִשְׁאֵת מְאוּמָה . מִבֵּית מְדוּנֵי עִם פֶּרֶת עֲצוּמָה . גַּם
מִלְמַל בּוֹ שִׁיחֵי שְׁמֵמָה . כִּי אִם בְּתוֹרַת אֵל רַב־רֵי יְיָ . עַל תַּת
יַע בְּיוֹם שַׁבַּת שָׁקַל וְאוֹרָה . לְמַעֲיָנִים יוֹסִיף חֲכָמָה יִתְּרָה . לְמַתְלָלִים
אֲתָה תִּבְאֵ מְאָרָה . עַל בֵּן לְהוֹדֵר צֹה יְיָ . עַל תַּת
יּוֹצֵאִים לְקַדֵּשׁ שַׁבַּת עִם בְּרַכָּה . יִתְעַדְנוּ מִטוֹב עֲדָן עֲרוּבָה . יִרְאוּ יְסוֹד
צִוּוֹן מוֹת מְלוּכָה . תִּכְיִן וְתִכְנֶנָּה נָא צוּרֵי יְיָ . עַל תַּת
צֹה בְּעוֹד הַיּוֹם קִדֵּשׁ שְׁבִיעֵי : לְשִׁבוֹת בְּיוֹם שַׁבַּת מִכָּל יְגִיעֵי . לְאִכּוֹד
וְלִשְׁתוֹת יַיִן עִם גְּבִיעֵי . נִשְׁמַח וְגַם נְגִיל לְפָנֵי יְיָ . עַל תַּת
חוֹסְיוֹ תֵנוּ לְאֵל הוֹדוֹת שְׁבָחוֹת . שִׁירוּ וְרוֹצוּ לוֹ עִם כָּל שְׁמֵחוֹת . עַל כִּי
בְּשַׁבַּת בּוֹ נִתַּן מְנוּחוֹת . כִּלְעֵי וְעוֹרֵי הוּא הָאֵל יְיָ . עַל תַּת
קִרְאִים לְיוֹם שַׁבַּת עֲנֵג לְגוֹפִים . יִתְאַבְלוּ גַם בֵּן יְהוִי דְחוּפִים . יַחַד בְּגֵי
עוֹלָה שֶׁרֵשׁ תַּנְפִּים . וְאֵנִי לָךְ אֹרֶה תְמִיד יְיָ . עַל תַּת
בְּכַחוֹב רְאוּ כִי יְיָ נִתַּן לָכֶם הַשַּׁבַּת עַל בֵּן הוּא נִתַּן לָכֶם בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי
לָתֵם יוֹמִים .

זמר לשבח לרב שלמה הכרוקי נ"ע בעל ספר חמיון

פז

שְׁבָחוֹת עִם שִׁירִים . לְיוֹצֵר הַיְצוּרִים . בְּגֵי אֲבוֹת בְּרִים . שְׁלֹשֶׁת
הַהָרִים . שְׁאוֹ קוֹל כְּשָׂרִים . עֲנֵנו בְּמוֹמְרִים . נִשְׁמַח
עֲבָרֶיהָ . כְּתוּדָה הַלְלֵי יָהּ . וְתִרְבֵי הוֹדָיָה . לְרַב הַעֲלִילָה . נִשְׁמַח
לְבִנָּה גַם חֲמָה . בְּצַבָּאוֹת הַשְּׁהֲקִים . לִירֵד לְתַהוֹמָה . מְחִישִׁים
מְעַמִּיקִים . לְשִׁכַן בְּרוּמָה . לְהַשְׁתַּחֲוֹת חֲשָׁקִים . כְּכַר בָּא עַת עֲזוּבָה .
עֲבַדַת הַגּוֹיָה . וְהִטִּי אֶת לִבִּי . עֲבָדָה דְשִׁמְיָא . נִשְׁמַח
מְשִׁישָׁךְ הוּא הָאֵל . אֲשֶׁר כָּרָא עוֹלָם . כְּרַב כַּחַ וְאֵל . בְּשִׁשָּׁה הַכְּלִילִם .
שְׁבִיעֵי קִדֵּשׁ אֵד . לְעַמּוֹ הַכְּנִילִם . קִדֵּשׁ זֶה הַיּוֹם . כְּמוֹ מִבְּאֵ נְהִיָה .
אֲשֶׁר קָבַע אִיוֹם . לְנַפֵּשׁ וְגוֹיָה . נִשְׁמַח
הַגּוֹת אֶת תּוֹרָתוֹ . וְעֵינֵי סוֹדוֹתָיו . לְהַנְהִיג נִשְׁמָתוֹ . בְּהַשֵּׁג דְעוֹתָיו .
וְהוּא בְּמְנוּחָתוֹ . יִחַזַק כְּחוֹתָיו . בּוֹ שִׁמְן חֲלָקֵי . וְכוֹכְבֵי בְרִוּיָה .
בְּמַמַּת מְעִינֵקֵי . הַיּוֹתֵי בְעֲלִיָה . נִשְׁמַח

בתורה

זמירות

בְּתוֹרַת הַפְּתוּכָה , זְכוֹר יוֹם הַשְּׁבִיעִי , וּבֵן לְשֹׁמֵר צוּה , יְיָ הוּא הוֹעִי
וְעַד כָּל טוֹבָה , לְהַשִּׁיג אֶת יִשְׁעֵי , בְּתַעֲנוּג רִוְחָי , לְנַפֵּשׁ פּוֹרֵיָה ,
וְעַד עֲרֵנִי , לְהַגְדִּיל תּוֹשִׁיָה , נִשְׁמָה

נְעִימוֹת בִּימֵינוּ , לְנִצַּח וּנְצָחִים , חַוּוֹת אֹרֶז בְּמַעֲוֵנוּ , כַּחֲכֵרֵת מְלֹאכִים ,
וְלֹא יִגְרַע עֵינֵנוּ , לְצַדִּיקִים חַבִּים , בְּמֹו פִי אֶתְחַנֵּן , בְּתוֹם לֹא כְרַמְיָה ,
בְּצִלוֹ אֶתְלוֹנֵן , וְאַרְאֶה מַעֲשֵׂי יְהוָה , נִשְׁמָה

אֲמוּלָה לְבַתִּי , וְעַד אֵן מִבְּטַחִי , הִיֹּות עַל אֲדַמְתִּי , וְלִרְאוֹת לְמַשִּׁיחִי ,
רְצוֹנִי תִאֲוִי , לְבַנְיָן בֵּית שִׁבְחִי , נְבִיא הָאֵל בָּשָׂר , בְּאִמְרָה צוֹפִיָה ,
לְבִיאַת כָּל בָּשָׂר , אֵלֵי הַשְּׁתַחֲוִיָה , נִשְׁמָה

חַוּוֹה קְדוֹשׁ רַעִי , שְׁלַח לָנוּ גֵאֵל , רַעֲהָ עֲמֹךְ הוֹעִי , בְּהַרְוֵי יִשְׂרָאֵל ,
וְחַצְמִית יִשְׁעֵי : וְתִכְנֶנָה אֶת בֵּית אֵל : וְאוֹ נְשִׁיר שִׁירָה : לְעוֹז וּמִרַת
יְהוָה : וְתַת שֵׁי לְמוֹרָא : בְּהַר הַמּוֹרֵהָ : נִשְׁמָה

זמר כחכ לשבת ל"ר יוסף כהן כ"ע

יום שְׁבִיעִי הַנִּעְדָה נִתַּן יֵשֵׁב קִדְם סְלָה : מִתְנַה לְעַם יִשְׂרָאֵל הִיֹּות
יְחִירֵי סִגְרָה : לְהַיִּשְׁיֹום בְּמִצּוֹתָיו וּלְדַרוֹךְ דָּרָךְ סְלוּדָה : לְהַבִּין
מִצִּיאוֹתָו וְחִרוּשׁ עוֹלְמוֹ הַנְּחִידָם : לְהַבִּין

סִגְלַת אֵל יוֹם הַשְּׁבִיעִי כִּי הִיא כְּלָה יִפְיָה , רְפוּאָה לְגוֹף וּלְנַפֵּשׁ שְׁלַח
אֱלֹהִים לְמַחֲיָה : לְרוּמָמָם בְּרוּם מַעֲלוֹת הַיּוֹתָם בְּנֵי עֲלִיָה : לְעוֹדָם שְׁכָלוּ
אֲרוּךְ עֲלוֹת בְּמַעֲלוֹת סִלָּם : לְהַבִּין

פְּדִיוֹן לְנַפֵּשׁ מְבוֹרָךְ הוּא יוֹם עֵינָג וְיוֹם קָרֵשׁ , בְּגוֹף כֹּחַ בְּנִשְׁמָה הַכֹּר
וְהַשְּׁכָל תְּחַדֵּשׁ : בְּסִבַּת מְנוּחָה נַעֲוִירֵךְ בְּנִשְׁר תְּחַחֲבֵשׁ : כִּי אֵין תּוֹרָה
כְּלִי קַמַּח לְהַשִּׁיג חַיִּים הַנִּעְלָם , לְהַבִּין

כְּכֹר הַיּוֹם נִגְדַּר יִשְׂרוּן יְיָ כְּצִרוֹר הַמּוֹר : לְכֵן חִיב לְנַחֲלָתוֹ לְהַגְדִּילוֹ בְּשִׁיר
מְמוֹרָה : כִּי בּוֹ שָׁבוֹת מִמְּלֹאכֶתוֹ עַל כֵּן צוּה לָהֶם לְשֹׁמֵר : וְלַעֲשׂוֹת אֶת
הַשְּׁבִיעִי דְרוּחָם בְּרִית עוֹלָם : לְהַבִּין

טוד חמר לו בסגנוי טעם

יא הִי וְנוֹרָא : בְּרֵאשִׁית בְּרָא : יָמִים וְאַרְבָּה : בְּרוּחֹו : גַּם שְׁמִים
אל שְׁפָרָה : מִתַּח אֱהָלִים : מְחוּז וְאַקְלִים : וְלֹא בְּכִלִּים : יִצְרָה ,
אלא

אֵלָא בַּאֲמִירָה : וְכִיּוֹם שְׁבִיעִי : שְׁבַת צוֹר יִשְׁעִי : מַלְכֵי וְרוֹעֵי : אֵל
עוֹלָם עֲמִיה שָׂרָא נְהוּרָא . קָבַע יוֹם שְׁמִתָּה : וְיוֹם מְנוּחָה : בְּרוֹן צְוֹחָה :
לְעַמּוֹ : בְּשִׁירָה וְזִמְרָה :

ועוד לו כנגון אחר

יב

אֲדוֹן עוֹלָם : נִסְתָּר גַּעְלָם : בְּנֵה הַבַּיִת וְהָאוֹלָם : וְקַבֵּץ עַמְּךָ
כָּלָם . וְהוֹשִׁיבָם עָלַי תְּלָם :

אֲזִי עַמְּךָ יִתְקַדְּשׁוּ : חֶדֶד וְאַמֶּת יִפְגְּשׁוּ : יִרְאוּ עַמִּים וַיִּבְשׁוּ . מִגְבוּרָתָם
וּמִכֹּסְלָם : יַעֲמֹד הַשָּׁר מִיבְּאֵל . וַיָּבֵא לְצִיּוֹן גִּיאַל : לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְמוֹל
בֵּית אֵל : יִבְאוּ הַגּוֹיִם כָּלָם .

זמר נאה לשבת לרב שמהם כמכס ל"ע כנגון יב זמרת

יג

שְׁבַת מְנוּחָה וְאוֹרָה : מִתְּנָה הִיא מֵאֵל נוֹרָא : הִלְלוּ בִּי טוֹב זִמְרָה :
מְזֹמֵר שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבַת .

מִכָּל יָמִים הִיא תְּשׁוּבָה : וְחִיבוּ רְצוּף אֲהָבָה . שִׁשּׁוֹן שְׁמִתָּה יִמְצֵא בָּהּ .
כִּי קָדַשׁ שְׁבַתוֹן שְׁבַת :

הִנּוּן אֵל בְּרוּךְ וּמְבוֹרָךְ : לְחַם יוֹמִים כּוֹ עֶבֶד : לְקִרְאָ עוֹנֵג עַל כֵּן בְּרַךְ :
יְיָ אֵת יוֹם הַשְּׁבַת :

הַגּוֹף כּוֹ יִמְצֵא מְנוּחָה : בְּרֵאוֹת כִּי הִיְתָה הַרְחֹקָה . גַּם נֶפֶשׁ תּוֹסִיפוֹת
כַּחֲהָ : לְקַדֵּשׁ אֵת יוֹם הַשְּׁבַת :

בְּחַר אֵל שְׁבֵן מַעֲיָנִי : בְּנֵי שְׁלֹשֶׁת אֲהַנִּי : שְׁמַעוּ וְרֵאוּ כִּי יֵי נַחַן
לְכֶם אֵת יוֹם הַשְּׁבַת :

נִוְהַר בְּכוֹר וְשְׁמוֹר : כּוֹרוֹ גִּוְרָף בְּצִרּוֹר הַמּוֹר : עַל בֵּן חוּכָה לָנוּ לְשְׁמוֹר :
וְלַעֲשׂוֹת אֵת יוֹם הַשְּׁבַת :

שְׁלַחוּ הָאֵל בְּכִבוֹד . כְּנוּחָה הֵיוּם מַעֲבוֹד : כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבוֹד :
וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבַת :

הַרוּשׁ עוֹלְמוֹ וּיְבַלְתּוּ : מְצִיאוֹת אֵל וְאַחֲדוֹתוֹ : מִיְּרָה לָנוּ יוֹם שְׁבַתוֹ :
כִּי הַיּוֹם לַיְיָ שְׁבַת :

זֹאת מִתְּנָה נְחֻלְיָאֵל : קָבַע אוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל : לְהוֹדִיעַ מִחֻלְל אֵל
וְזָכוֹר אֵת יוֹם הַשְּׁבַת :

זמירות

בכתוב זכור את יום השבת לקדשו .

יד זמר לשבת להכ"ר ינמק בעל חור כלבנה לכן סו ווגורתליכר חיילדי
יְבָרַךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְיִשְׂרָאֵל בְּרוּב עֲשׂוֹן וְשִׁמְחָה
וְשִׁמְחָה . בְּיוֹם שַׁבַּת הַיּוֹת לְמוֹ הַרוּחָה . הַיּוֹת בִּינוּ וּבִינָם אוֹת
לְעוֹלָם לְעוֹלָם . הַיּוֹת

צֵאוּ קָרָם פְּנֵי בְּרָה נְכֻנִים . וְהִיא בַת זֶוּג לְזֶרַע הָאֲמוּנִים אֲמוּנִים . וְבוֹ
הַכְּפִיל לְנַחְלָתוֹ מְזוּנִים . הִ' ב' ו' א' ל' ל'
חֲרָדִים קוֹרְרִים שְׂכָנִים בְּמִדְבָּר . וְהַהֲלָכִים בְּלֵב נִדְבָה וְנִשְׁכָּר וְנִשְׁכָּר .
בְּשַׁבַּת יִגְבְּרוּ נַפְשָׁם לְהִבְרָה . הִ' ב' ו' א' ל' ל' הַיּוֹת

קִטְנִים גַּם גְּדוֹלִים עִם נִשְׁמָה . יִתְרָה יִנְחֲלוּ סוּד תַּעֲלוּמָה תַּעֲלוּמָה . יִכְלַת
יְהוָה אֲשֶׁר בָּרָא בְּעֶצְמָה . הִ' ב' ו' א' ל' ל' הַיּוֹת
חֲזוּג סוּד מַעֲשֵׂי שְׂכָלִי בַּחֲבֵלָה . בְּלִקְחָה פִי שְׁנַיִם לָהּ בְּנַחְקָה בְּנַחְלִי .
וְהִיא דִּרְךְ לְהַצְלִיחָה בְּלוּלָה . הִ' ב' ו' א' ל' ל' הַיּוֹת

זְכוּר פִּי כָל שְׁבִיעֵי הוּא מְבוֹרָךְ . מַעֲבִידִים הֵם לְנִשְׁמַתְךָ וְיוֹצֵרְךָ וְיוֹצֵרְךָ .
וְבוֹ גֵזֵר זְמַן חַרּוֹת וְעַרְךָ . הִ' ב' ו' א' ל' ל' הַיּוֹת
קָרָא חֲפֵז אֱלֹהֵי לַיהוּדִים . וּמִלֵּא אֶת שְׁבוּעַת הַעֲבָדִים עֲבָדִים . וְכַתּוּב יִתְקַיֵּם
הַמְרוּרִים . הִ' ב' ו' א' ל' ל' הַיּוֹת

טו עוד שלו בנגון חמר

יֵצֵר עוֹלָמִים .	נָשִׂי וְדָמִים .	שָׂרְפֵי מְרוּמִים .	בְּאַחַד בְּשַׁבַּת .
צוּר דָּר שְׁמַיִם .	גֵּזֵר לְמִים .	הַבְּרִיל בִּינְתַיִם .	בְּשֵׁנִי בְּשַׁבַּת .
חֵי וְקַדִּישָׁא .	הַרְאָה יְבֻשָׁה .	לְהוֹת כָּל נַפְשָׁא .	שְׁלִישִׁי בְּשַׁבַּת .
קָרָא הַדְּרוֹת .	יֵצֵר מְאוּרוֹת .	פּוֹכְבֵי מְזוֹרוֹת .	רְבִיעִי בְּשַׁבַּת .
עוֹפוֹת שְׁמַיָּא .	וְשָׂרְצֵי מִיָּא .	הַמְצִיא חֶסֶד יְהוָה .	חֲמִישִׁי בְּשַׁבַּת .
אִישׁ הָאֲדָמָה .	בָּרָא בְּחֻמָּה .	בְּצֶלֶם רֹמָה .	בְּשִׁשִּׁי בְּשַׁבַּת .
בְּלֵה מְלֹאכְתּוֹ .	בְּיוֹם עֲשִׂיתּוֹ .	צִוָּה לְעַבְדּוֹ .	לְשַׁמֵּר אֶת הַשַּׁבַּת .
אֶסֶר מְלֹאכְתּוֹ .	גַּם רַב בְּרַכָּה .	הַנְּחִיל וּפְקָה .	לְשַׁמֵּר הַשַּׁבַּת .

יד גם זכ שלו בנגון-חן ביאלו גוכסוגי

ישרון

ישרי אל ישירו בשיר וּמְרָה . דְּרִים . כְּיוֹם פְּדוּיִם יִרְנְנוּ
אל אֵיִם וְנוֹרָא . בּוֹרָא עוֹלָם כְּלָם וּפְרָטָם . כְּלִי גְבוּרָה .
דְּרִים . מֵאַפָּס וְתִהוּ הָאֵל הוּא בְּרֵאשִׁית כְּרָא .

צִיר מִקֶּרֶף מִקֶּרֶף וְאֵהֵל גַּם יִצִיע . דְּרִים . רַקַע הָאָרֶץ בְּלִמִי חֶרֶץ חֶסְרוֹ
הַשְּׁפִיע . הַבְּרִיל אִו בֵּין מִים לְמִים רְצוֹן הַשְּׁבִיע . דְּרִים . לְדְרֵי נִשְׁיָה
כָּל חִיָּה לְמִצָּא כְּהַ דִּירָה .

חֲפָצוֹ גִּזְרֵי נְקוּוֹ גַם הוֹתוּוּ מִימי תְּהַמּוֹת . דְּרִים . גְּבוּל לִים שָׁם יִשְׁאוּ
דְּבָרִים עָלֵי אֲדָמוֹת . אִו הַצְּמִיחַ דְּשָׂא אֵל עֵשָׂה עוּו וְתַעֲצוּמוֹת דְּרִים .
כְּלִי סִבָּה נֶעֱרַץ רַבָּה הוֹצִיא בְּגוּרָה .

קִרְרוֹת הַפְּשִׁיט הַלְּבִישׁ אֲרוֹת אֵל גּוּפֵי מְזוּרוֹת . דְּרִים . לְאֲתוֹת נִפְלְאוֹת
נוֹרָאוֹת קִרָּא תְּהוֹרוֹת . שְׂחָה עַתְּ גַם חֶלֶף אֵל מְקַדֵּץ יִצֵר בְּגוּרוֹת . דְּרִים .
נִבְרָאוֹ הַמְּצָאוֹ נִפְלָאוֹ כְּלָם בְּאֲמִירָה .

חֵי עוֹלָמִים רַם עַל כָּל רְמִים גִּזְרֵי כְּאֲמִרָה . דְּרִים : כִּי־צִיר כְּפִיו נִפְתַּח
אֲפִיו נִפְשׁ טְהוֹרָה : שְׁלָם הַמְּצִיאֹ גַם הַפְּלִיאֹ כְּגוֹף וְצוּרָה : דְּרִים הוּא
הָאָדָם הוֹרֵם וּכְבוֹדָם חוֹתֵם הוֹצִירָה :

וְכִר . עֵשָׂה לְעַם כּוֹ חֶסֶה לְזִכְרֵי וְלִקְדֵשׁ . דְּרִים : אֵת יוֹם שֶׁבֶת כִּי אֵל כּוֹ
שֶׁבֶת עוֹלָמוֹ חֲדָשׁ : כִּי שָׁם בְּרִית וְאוֹת לְהִרְאוֹת כִּי הֵם עִם קִדְשׁ :
דְּרִים . כּוֹ יְנוּחַ יִגִיעַ כַּח כְּגוֹף וְצוּרָה .

קוּמוּ עוּרוּ וְכִרוּ וְשִׁמְרוּ מִכְתֵּר הַיָּמִים : דְּרִים . הִיא בַת זוּגָה לְאִמָּה נּוֹגָה
סִבְתֵּר הַעַמִּים . חֹקוֹ אֲמָצוֹ וְאֵל תְּעַרְצוּ כִּי צוּר עוֹלָמִים : דְּרִים : יִשְׁלַח
נִפְשׁ לְמִרְיָ נִפְשׁ יְחִישׁ בְּשׁוּרָה :

הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ קוִינֵנוּ אֵל דָּר מְרוּמִים : דְּרִים . יִמְלֵא שְׁבוּעַ נְגוּעַ בְּנֵי חַמְסִים :
יְחִישׁ לְרִיב צִיּוֹן אֵל עֵדְיוֹן שְׁנַת שְׁרוּמִים : דְּרִים . לְגוּיִם יִשָּׂא נִם וַיִּכְנַם
אֵת שָׁה פּוֹרָה . כְּכָתוּב וְנִשָּׂא נִם לְגוּיִם וְאַסָּף נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל וְגַמַר :

זמר לשבת למן עיראק חיכול דיברי ריואן

11

ארץ

וְרוֹם כְּהַבְרָאָם : כְּהִי בְרָאָם . כְּלִי עֵמֶל אֵל הַמְּצִיאָם : אֲרוֹן
עוֹלָם צוּר נְשִׂיאָם : שֶׁבֶת כְּיוֹם הַשְּׁבֶת : חֵי חֵי חֵי . שֶׁבֶת
כְּיוֹם הַשְּׁבֶת :

כְּפִים וְטָהוֹר . אֲדִיר וְנָאוֹר . כְּלִי חֶסֶד יִצֵר הָאוֹר : בְּרֵאשִׁית
הַכֵּל

ומירות

הכל ברא אור : ביום אחר בשבת : חי חי חי : ביום אחר
בשבת :

יחדי בלי שנים : ברא שמים : בלי כלים וידים : הכריל בין
מים זמים : ביום שני בשבת : חי חי חי : ביום שני בשבת .
אל יוצר עולמים ביה : המציא והיה : שתיצא הארץ פריה :
גור אמר ובן היה בישלישי בשבת : חי חי חי : בישלישי
בשבת :

בלי און בלי גבורות , יצר מאורות , לאור ולהצמיח פרות , גור
ונתלו מאורות , ברביעי בשבת : חי חי חי , ברביעי בשבת ,
רב בתי אלי אנהו , וארומנהו , נפש כל חיה המציא הוא , כל
עוף כנף למינהו , בחמישי בשבת , חי חי חי , בחמישי
בשבת .

האל המלך בעצמו , על כל עולמו , וברא אדם בצלמו , השלימו
בכל עולמו , ביום ששי בשבת , חי חי חי , ביום ששי בשבת ,
מלכי השלים כל מלאכתו , ביום שבתו , ויברך ויקדש אתו , על
כן ישמרו עדתו , ישראל את השבת , חי חי חי , ישראל
את השבת .

זמר נאה לשבת

יח

תפיל בנעימים תבדק , אם תשיב משבת רגלך
או תפיל

או

בבד תבדק שם נזרא , על כל רם בתורה ובמזרא , או יבקע בשחר
אורה , בומירות תרים קולך
זכור את מצותי לגמור , אשר צויתוך לאמר , חסד ומשפט שמור ,
וקנה אל אלהיך

יום השבת ויום מנוחת , יום גילה וישון ושמחה , בו נכו יגון
ואנחה , תגל לבי בישועתך
בחר סיני קרבתינו , את תורתך למדתנו , אהבת עולם אהבתנו
קורע אברהם אברהם

את

את תורתך לְמַלְנוּ . וּמְטוּבְךָ שֶׁבַענוּ . וְאֵן נְשִׁיר־אֶת שִׁירְנוּ . כְּבִנְיָן
בֵּית אֶהְלֶךְ

זמר לשבת

יט

יֹם זֶה לְיִשְׂרָאֵל אֹרֶה וְשִׂמְחָה . שֶׁבֶת מְנוּחָה .
שֶׁבֶת מְנוּחָה .

צוֹת פְּקוּדִים . כְּמַעֲמַד סִינֵי . שֶׁבֶת וּמוֹעֲדִים . לְשֹׁמֵר כָּכֵל שְׁנֵי
לְעֶרְךָ לְפָנַי . מִשָּׂאת וְאֶרוּחָה . שֶׁבֶת מְנוּחָה . שֶׁבֶת מְנוּחָה
חֲמַרְת הַלְבָבוֹת . דְּאִמָּה שְׁבוּרָה . לְנַפְשׁוֹת נִכְאָבוֹת . נִשְׁמָה יִתְדָה
לְנַפְשׁ מִצְרָה . יִסִּיר אֲנַחָה . שֶׁבֶת מְנוּחָה . שֶׁבֶת מְנוּחָה .
קִרְשֵׁת בְּרַכָּת . אֲחוֹ מִכָּל יָמִים . כִּשְׁשֵׁת פְּלִית . מְלֹאכֶת עוֹלָמִים . בּוֹ
מִצְאוֹ עֲגוּמִים . הַשְּׁקֵט וּבִטְחָה . שֶׁבֶת מְנוּחָה . שֶׁבֶת מְנוּחָה .
לְאִסֵּר מְלֹאכָה . צוֹיִתְנוּ נִרְאָה . אֲזֻכָּה הוֹד מְלוֹכָה . אִם שֶׁבֶת אֲשַׁמְרָה .
אוֹבִיל שֵׁי לְמוֹרָא . מְנַחֶה מְרַקְקָה . שֶׁבֶת מְנוּחָה . שֶׁבֶת מְנוּחָה .

זמר לשבת לרצוי מרדכי כזמור כ"ע בנגון אס אשכנז

כ

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת בְּרֹוב צְהֵלָה . לְהַלֵּל שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּת
נֹרָא עֲדִילָה . הַמְבָרַךְ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְעַם סְגוּלָה : זֶה
הַיּוֹם יוֹם אִיוֹם יְחִישָׁה פְּדוּיִם . זֶה הַיּוֹם

וְנִשְׂא וְשָׁבֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ . הַמְצִיא הַכֹּל מֵאֵין לְיֵשׁ בְּנַעֲמוֹ .
כִּשְׁשֵׁת יָמִים בְּרָאִם שֶׁבֶת בְּיוֹמוֹ . זֶה הַיּוֹם יוֹם אִיוֹם יְחִישָׁה פְּדוּיִם
זֶה הַיּוֹם

צוֹה דְּאִקְרַף הוֹד לְדַרְוֵי דְרִים . לְעֵשׂוֹת אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת בְּהוֹד
הַדְרִים . לְפָאֵר וּלְהַדְרֵר אֲתוֹ בְּרוֹן וְשִׁירִים . זֶה הַיּוֹם יוֹם אִיוֹם
יְחִישָׁה פְּדוּיִם . זֶה הַיּוֹם

עוֹלָם כִּשְׁשֵׁת יָמִים בְּחֻכְמָתוֹ . יוֹסִיף שְׁנֵית יְרוֹ לְקִנּוֹת עַם
כְּגֻלְתוֹ . יִרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת דָּתוֹ רְוֵי תוֹרָתוֹ . זֶה הַיּוֹם יוֹם אִיוֹם
יְחִישָׁה פְּדוּיִם . זֶה הַיּוֹם

כְּפָתוּב זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְיָ נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה כּוֹ

זמירות

כא זמר לשבת להרכב משה בני בכגון מסוק דנר חורה
מִצְוֹת יְסוּד שְׁבֵת : הָיָל אֲשֶׁר שְׁבֵת : לְהִיּוֹת לְאוֹת הַחֻבָּאֵת :
 בִּינוּ לְבִינֵינוּ : מִצְוֹת
 שֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֵל : בְּרָא יְסוּד הַכֹּל : מוֹפֵת וְאוֹת יְכַל :
 בְּרָא אֱלֹהֵינוּ : מִצְוֹת
 הִיא אוֹת אֲשֶׁר הִמְצִיא : מֵלֵא לֵישׁ הוֹצִיא : מוֹרָה לְסוּד-מִמְצִיא :
 מִי צוּר בְּיַצְרֵנוּ : מִצְוֹת
 בְּחֵד לְעַם אֶחָד : יְחוּד שְׁמוֹ סִהַד : פְּרָסִם בְּלֵי בְחַד : בִּי
 הוּא אֲרִנְנוּ : מִצְוֹת
 לְבָר מְאֹד חִסְרוֹ : הוֹרָה שְׁבוֹת עֲבָדוֹ : לְאוֹט לִיְחוּדוֹ : יַעַד
 מְעוֹרְרֵנוּ : מִצְוֹת
 יוֹם זֶה יְתוּר דִּיעַ : הַשְּׁבִיל וַיִּדְעַ : לְהִיּוֹת לְמַרְגּוּעַ :
 נִפְּשׁ לְנַפְשֵׁנוּ : מִצְוֹת

זמירות להברלה

כב זמר נאה לרב יוסף כ"ע מון של ק"ה כחליץ בכגון אה כום ישועות אשא
 בזמרה :
אֵת כּוֹס יְשׁוּעוֹת , אֲשֶׁר בְּיָדֵי , וּבִשְׁם יְיָ קִדְשֵׁי וְהוֹדֵי , אֶקְרָא
 בְּגִילַת רִגְוֹן כְּבוֹדֵי , אֲנִי חֲסֵנִי וְהוֹדֵי , מִקְרִישׁ לְיוֹמוֹ מִכְרִיל
 לְחַלְדֵי , תִרְצָה בְּעֲבָרֵי לְשִׁמְךָ יְיָ , תִּהְיֶה לְשׁוֹנֵי צְדָקָה יְיָ , תִּהְיֶה
 נוֹי חַן בְּהִנְעִים שְׁבֵת עֲשִׂיתִיו , מְעוֹד בְּשֵׁשִׁי הֵן הִקְדַּשְׁתִּיו , בִּי קוֹ לְקוֹ
 צוֹ נְגִדֵי עֲרֵבְתִיו , וְזָכְרוּ בַיָּמִים בְּלֵב אֲהַבְתִּיו , שָׁמְרוּ בְיוֹמוֹ קִדְשׁ קִרְאֵתִיו ,
 בֵּין חַל לְקִדְשׁ יְכַרִּיל יְיָ , תִּהְיֶה
 יִשְׂרָאֵל נְאוּמוֹ שִׁמְרֵ בְרִיתוֹ : לַיּוֹם וְלֵיל לְשִׁמּוֹר מִשְׁפָּטוֹ : עַל יַד פְּקִידֵיו
 כִּכְבֵּ וְשִׁבְטוֹ , תִּזְכֹּר וְתִשְׁמֹר שְׁבֵת בְּדָתוֹ : יֵשֵׁב בְּלֵי צֵאת חוֹצֵה לְשִׁבְתוֹ :
 דַּק שֶׁעֲשׂוּעֵיו תִּזְכֹּר יְיָ : תִּהְיֶה
 יִשְׁעוֹ וְכָל סוּד פְּשָׁרוֹ וְחֲנוּ : יִזְכֶּה לְשִׁבְתֵּי צוּרוֹ וְקוֹנוֹ : הִבֵּא כָרֵב טוֹב
 אֲרָךְ זְמַנּוֹ , כּוֹ יִמְצָא אִישׁ עוֹנֵג שְׁשׁוֹנוֹ : יִכִּין בְּאֲהַבְתֵּי יִרְאֵת רְצוֹנוֹ :
 כִּי הֵן בְּאֵלֶּה חֲפִץ יְיָ : תִּהְיֶה
 נָא אֵל יִשְׁרוּן מִפְּלִיא בְּמַעֲשָׂיו , וְזִקְרָה בְּפּוֹפִים מְרַבָּה לְנַסִּיוֹ : הַרְיֵם
 לַעֲמוֹ

לַעֲמֹ לַהֲיֹזֵת בַּחֹסֶיךָ : מִסְגִּיל לַשֶּׁבֶת עִם מַכְכִּיכֶם : לָהֶם לְכָרֶם גִּדְהָ
כְּמוֹסֶיךָ . תִּכְיֶיךָ לְלִבֶּם תִּקְשִׁיב יְיָ . תְּהַגֵּה

שִׁמְעָה לַעֲבָדְךָ תַּעֲלֶה בִּידֹךָ : מַעֲשֵׂיךָ לְבָרְכֵנו יִשְׁבַח נְדוּדֹךָ : וְשִׁמּוֹר לְנַפְשִׁי
מִצָּר וּפִידֹךָ : אֵף לֹא יִסְגֶּף בְּצִיּוֹן בְּתַהֲרֹךָ : תִּרְבֶּה לְכַחוֹ תַעֲרִיר כְּבוֹדֹךָ :
נַפְשִׁי בְּתַלְקִי אָמְרָה יְיָ :

חֲהַגֵּה
חֹזֶק לַעֲמֹד גַּע נָד בְּגִלּוֹת : אִם לְאֲבִיוֹן עָרֹוּ בְּדַדוֹת : שִׁמַּח לְלִבִּי וְנִכְנַע
בְּאֲבָלוֹת : רִשָּׁן לְרֹאשֵׁי נְמוֹד בְּשִׁפְלוֹת : חַיָּה לְנַפְשִׁי שְׂבַעַה בְּקַדּוֹת :
עֵז וְזִמְרַת יְהוָה זֶה יְיָ . תְּהַגֵּה

אֲמֵן וְאֵף גַּם קִים נֶאֱמָר . לְצַרּוֹף לְסַגִּים כְּבוֹד בְּעַמְּךָ . הַסִּיר בְּדִילֹו
לַהֲיֹזֵת רְחוּמֶךָ . יִלִּין בְּצַדִּיק עֲשִׂיר וְגַם מָד . עַד לֹא יִשׁוּבוּן לְדָאוֹב
בְּעַמְּךָ . אִם לֹא לְמַעַנִּים לְשִׁמְךָ יְיָ . תְּהַגֵּה

אֲדָ לִי בְּחֶסֶדְךָ סֵמֶן בְּרָבָה . שֶׁשֶׁת יְמֵי חוֹל אַתָּם בְּחַתֶּךָ . לְשַׁעֲם וְחִנְכָּל
הַקָּף מְלוּבָה . תִּשְׁקִיט מְבוֹנֵי מְכָל מְבוּבָה . אָמְרָה אֲרוֹן כָּד הַמַּעֲרָבָה .
אֵל הָאֱלֹהִים אֲתָד יְיָ . תְּהַגֵּה

בְּכַתוּב שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד .

חֲמַר לִכְבֻּלָּה בְּגוֹן כֹּהֵל

כג

אֶת כּוֹס יִשׁוּעוֹת . אִשָּׁא בְּזִמְרָה . וּבִשְׁמֵי יְיָ . אֹדְהָ וְאֶקְרָא . אֶת
לִילָה וְיוֹמָם . עֵזוֹ אֲמַלֵּל . וּלְשֵׁם כְּבוֹדֹךָ . תִּמְיֵד אֶהְלֵל . כִּי

הוּא לְבָרוֹ . יוֹצֵר מְחֹלֵל . מַעֲלֶה וּמַטֵּה . יוֹצֵר וּבָרָא . אֶת
יְרוּם וְיִגְהַל . עַל כָּל יְצִירִים . וְבָרוֹ מְבוֹרָךְ . גִּצַח לְדוֹרִים . מוֹרִישׁ
וּמַעֲשִׂיר . מַשְׁפִּיל וּמְרִים . לוֹ הַגְּדֵלָה . לוֹ הַגְּבוּרָה . אֶת

קְרוֹב יְיָ . תִּמְיֵד לְקִרְאוֹ . רַבּוֹ וְעַצְמוֹ . נְסִי פְלִאוֹ . טוֹבוֹ וְרַחֲמָיו .
עַד כָּל בְּרוּאוֹ . קֶבֶן בְּצִרוֹת . נִמְצָא לְעוֹדָה . אֶת

יִקְרוּ דְרָכָיו . עַד כָּל דְרָכִים . מְנַהֵג וּמְשַׁל . עַל כָּל פְּלָכִים . נוֹרָא
וְעֵלְיוֹן . מְלַךְ מְלָכִים . אֲדִיר וְגִדּוֹל . גְּבוּר וְנוֹרָא . אֶת

מַעֲזוֹ וּמְחַסֶּה . אֵל כָּל וְאֲבִיוֹן . יִשְׁלַח לְעַמּוֹ . יֵשַׁע וּפְדִיּוֹן . מְלַךְ
וְכֹהֵן . יְבִיא לְצִיּוֹן . יְבַנֶּה מִתְּהַרָה . בֵּית הַבְּחִירָה . אֶת

חֲמַר לִכְבֻּלָּה שׁוֹנֵה בְּגוֹן

כד

הַמְבַרֵּךְ בֵּין קִדְשׁ לְחַל . תִּשְׁאַתֵּינוּ יִמְחַל . וְרַעְנוּ יִרְבֶּה בְּחַלֵּי
וּכְפִכְבִּים בְּרִילָה : הַמְבַרֵּךְ יוֹם

זמירות

יום פנה כצל תמר : אקרא לאל עלי גמר : יום אשר אמר שמר :
אחא בקר וגם לילה : המבריל

צדקתך בחר תבור : על פשעי עבור תעבור : כיום אתמול כי
יעבור : ואשמורה בקילה : המבריל

חלפה עונת מנחתי : מי יתן מנוחתי : יגעתי באנחתי :
אשחה בכל לילה : המבריל

קולי שמעה כל יונטל : פתח לי שער המנטל : שראשי נמא טל :
קוצותי רכיבי לילה : המבריל

העתר נזרא ואיום : אשוע תנה פדיום : בנשף בערב יום :
באשון לילה : המבריל

קראתיך יה הושיעני : מכל צרה הצילני : מדכה תבצעני :
מיום עד לילה : המבריל

טהר טנוף מעשי : פן יאמרו מכעיבי : איה אלוה עושי :
נתן זמירות בלילה : המבריל

נתנו בידך בחמר : כלת גא על קל וחמר : יום ליום יביע אמר :
ולילה ללילה : המבריל

המבריל בין מים למים : יחינו מיומים : בשנה הקאה בירושלם : לרור
כל יום וכל לילה : המבריל

מיכאל עיר ישראל : אלוהו וגבריאל : במהרה יבא גאל :
כמו בחצי הלילה : המבריל

בפתח יום ליום יביע אמר ולילה ללילה : וגומר

וגם זכ להכלה וכנגונו

כה

עולם כבוד יופי : גדלת אל יומר פי : יצאי שבת ערכים :
תפ" : זה גם בקר וגם ערב : מלא

ראשון שפכים תפקתם : קאל עליון עתירתם : הוא יקבל תחנתם :
למן בקר וגם ערב : מלא

דבר יי אלהם : ביד משה אדניהם : להבדיל לבין גדשיהם : לבין
החל הוא בערב : מלא

בום ישועות בשם אשא : נא יי הושיעה שא : והצליחה ראש איבי
שא

זמירות

ט 9

שָׂא : מִהַר גָּמוּ צִלְלֵי עָרֶב .
 מלא
 יוֹן הַטּוֹב יִצְהִיל פָּנִים : יִשְׂמַח גַּם לֵב מִיְגוֹנִים : לְכַבֹּד שִׁבְתָּ עֲבַר
 פָּנִים : מִכְרִילִים בּוֹ הֵם בְּעָרֶב :
 מלא
 חִקְרֵי נַפְשֵׁי וְגַם תִּדְעַ : רֵיחַ בָּשֶׂם הוּא בְּעָרָה : סִבְתּוֹ מְאֹד תִּמּוּדָה :
 מְנוּחָה חֲלָפָה בְּעָרֶב :
 מלא
 וְעַמִּינוּ מִתְרַגְּשִׁים , עֲצוֹת רָעוֹת מְאֹד רוֹדְשִׁים , קִלְקַל מִחֻשְׁבָּתָם תְּשִׁים ,
 עֲלֵיהֶם נוֹה בְּעָרֶב :
 מלא
 קִנְאָתָנוּ לֹא תַעֲלֶה : עַל לֵב אָדָם אֲשֶׁר עוֹדָה , וְלֹא קִנְאָתָ שְׂנֵאת אֵלֶּה :
 תַּעֲרָה עַל לֵב בְּעָרֶב :
 מלא
 בְּכָתוּב בּוֹם יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבָשֶׂם יְיָ אֶקְרָא :

זמר נאה לפסח למין הלכוי יארי כו

יֹונָת אֵלֶם צְבִי עֲדָנָה , בֵּין הַחַוִּים בְּשׁוֹשְׁנָה , גִּדְף רִחוּוֹ בְּקִנְמוֹן :
 דְּמוּל עֲדִיוֹן דָּר בַּמְעוֹנָה : יֹונָתִי
 וְאֵנִי יִשְׁנָה לְכִי עַר : בְּעָרְבָה פְּעֹרֵעַר , קוֹל דוּדֵי רִפְקֵי שְׁמַעִי לִי :
 תְּשׁוּרֵי מְרֹאשׁ אֲמָנָה , יֹונָת
 סִיף נִפְלְאוֹתָיו הִרְאָנוּ , עֲנַנֵי הוֹר סִבְכָנוּ , בְּרַת גְּדִין צִלְלָנוּ
 עֵת שְׂרִשְׁנוּ בְּעֵנְנָה , יֹונָת
 פָּרַח שׁוֹשֵׁן אֲרוֹן חַוִּים , עֲנַד גַּעְרוּ בְּחַרְוִים , הִבִּיאֵנִי אֶל הַר הַמּוֹר ,
 וְאֵל גְּבַעַת הַדְּבֹנָה , יֹונָת
 אֶפֶר הָאֵשׁ כָּל נֶאֱמַר , קוֹם חַוּוֹן אֶל תְּאַחֵר , אַחֲרֵי בֵן יִקְרָא לָךְ ,
 עִיר צִדֵק קָרְיָה נְאֻמָּנָה , יֹונָת
 בְּכָתוּב וְאֵשִׁיבָה שְׂפָטָיךָ בְּבְרֹאשְׁנָה וְיִזְעַצֵּיךָ , וְגוֹמַר יֹונָת

זמר לפסח לרב שמח במכס נ"ע כו

אֹוֶרֶךְ אֵל עַל כִּי נִזְרָאוֹת , נִפְלְאוֹתֵי בְּמוֹפְתִים וְאוֹת , אֶחְלָלְךָ
 בְּהוֹרָאוֹת , מִהֲלֵל אֶקְרָא יְיָ ,
 נִפְיָאִים מַעֲשֵׂי אֵלֵי , עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ פְּלֹאֵי , הִיִּיתָ עוֹ וּמַחֲכָה לִי
 עֲזַרְנוּ בְּשֵׁם יְיָ , אֹוֶרֶךְ
 יָכוֹל עַל כָּל הַיְבֻלִּים , לְפָרְעָה שְׁלֵם גְּמוּלִים , כִּי מִי כְּמוֹכָה בְּאָדָם ,
 יֹאמְרוּ

זמירות

יאמרו גאולתי יי . אורף .
 שִׁבְחֶךָ בְּפִי אֲמַלֵּא . אִרְדָּךְ בִּי עֲשִׂיתָ פְּלֵא . שְׁפָטִים שָׁמַתָּ לְמַלְכָּה .
 אִרְדָּךְ . אִרְדָּךְ .
 כִּי אֵל נִקְמֹת יי .
 מֶלֶכִּי פָסַח לֵעַל כְּתִנּוּ . נָתַן מִצְרַיִם כְּפָרְנִי . עַל בֶּן נִשְׁמַח כְּתִנּוּ .
 חַג הַפֶּסַח הוּא לִי . אִרְדָּךְ .
 לָנוּ לְהַגִּיד נִסֵּי . רַחֲמֵי עַל פֶּל מַעֲשֵׂי . יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹי .
 וְנִפְשֵׁי תִגִּיל בְּי . אִרְדָּךְ .
 הָאֵל מְנוּף הַעֲלֵנוּ . מְכוּר בְּרוּל הַצִּילָנוּ . תְּצוֹת לַיְלָה הוֹצִיאָנוּ .
 לַיִל שְׁמוּרִים הוּא לִי . אִרְדָּךְ .
 עֲשֶׂרֶת מוֹנִים . רִצְצַת רָאשֵׁי תַנִּינִים . נָתַתָּ כּוֹז לְגִזְיוֹנִים .
 אֲשֶׁר אָמְרוּ מִי יי . אִרְדָּךְ .
 מִשְׁחִית לְבַתֵּיהֶם . וְהִכָּה כָּל בְּכוֹרֵיהֶם . וּמָנוֹס אָבֵד מְנַהֵס .
 הִיטָה בָהֶם יַד יי . אִרְדָּךְ .
 יָמֵינוּ רוֹמְמָה . הֵמָּה יִצְאִים בְּיַד רָמָה . כּוֹס וְרוֹכְבוֹ בֵּים רָמָה .
 יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בְּי . אִרְדָּךְ .
 אֵל רַחֵם . נָסוּ יַעֲיִן וְאַנְחָה . עַל בֶּן נְגִידָה נִשְׁמַחָה . זֶה הַיּוֹם
 עָשָׂה יי . אִרְדָּךְ .
 לָנוּ הָאֵל הַקֵּיט . לְשִׁמּוֹר לַעֲשׂוֹת וְלִהְיוֹת . דּוֹכֵר מַעֲשֵׂי צְדִיקִים .
 אֱלֹה כּוֹנְעֵדֵי יי . אִרְדָּךְ .
 הִרְאָנוּ נִפְלְאוֹת . קִבְּצֵנוּ מִכָּל פְּאוֹת . וְקָרַב קִין הַנְּפִלְאוֹת .
 יִגְדַל נָא פֶת יי . אִרְדָּךְ .
 בְּכָתוּב בְּיָמֵי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת .

כח זמר נאה לככח לכהר'ר ינחק בעל חור כלככס כנגון כי חשמרה

יחור בעזקמו צדק ימינו . אהב לאב המון הסדר חננו . כתר אגלי
 זרעו עליון נתנו . הרם אלי קמיו עם רב גאוונו . כי העלה
 מים רעה וצאנו .
 צרף כבור ברזל הסור בריליו . המין והאשור הראה גאוליו . תקן
 אמונתו סקל שביליו . סתרי ומגני הפליא אמונו . כי
 חזון לאברהם בכרית בתרים . גרות וגם חרות לבני ישראל . דן עד
 ירי

יְדֵי עֶשֶׂר מְכוֹת לְעַרְיִים . וְלַמַּעֲבִידִים צוּר שֶׁשָּׁף הָרוּנוֹ . כִּי
 קָם עַל מְרַעִים צוּר עִם יַד הַזֹּקֵה . הִפָּה בְּכוֹרֵיהֶם הַגְּדִיל צִעֲקָה
 פִּסַּח עָלַי עִבּוֹ שְׂרוּי בְּצוֹקָה . הִרְבָּה וְהַגְּדִיל אֶת חֲסֵדוֹ וְחֵנוּ . כִּי
 חָם עַל יַדָּיו צוּר חָמַל וְרַחַם . נִהַל בְּעֵנוֹ עִם עֵינָן וְנַחַם . הִרְאָם פְּדֹאוֹת
 עַל הַיָּם בְּנוֹחַם . הִפָּךְ לִבָּב פְּרַעַה וּלְבַב הַמּוֹנוֹ . כִּי
 זָמַם אֲשֶׁר נָתַם עַל עַם יִי . רָבַף בְּרוּב חִילוֹ אַחַר אַמּוֹנֵי . צוּר בְּלִבָּלָם
 לִלְחָה בְּשֵׁנֵי עֵינָי . בָּקַע לִים כּוֹף עַל יַד נְאֻמָּנוּ . כִּי
 קָרַשׁ לְיוֹם רֵאשִׁון הָאֵל לְבָנָיו . קָחוּג וְלָרוּן עִם שִׁירֵי רִנָּנוּ : גַּם יוֹם
 שִׁבְעִי כִּי טַבַּע לְפָנָיו : פְּרַעַה וְחִילוֹ עִם רִבְבֵי שְׁאוּנוֹ : כִּי
 וְלָךְ אֲנִי מִרְבָּה צוּר שִׁיר תְּהַלּוֹת : אֲנִיד חֲסֵדֶיךָ נוֹרָא עֲלִילוֹת : אוֹחַל
 אֲקַוֶּה לָךְ לְחִישׁ גְּאוּלוֹת : לְשׁוּב אֲכִיר תְּקוּהָ אֵל . בְּצִרוּנוֹ : כִּי
 בְּפִתּוּב שׁוּבוֹ לְבַצְרוֹן אֲכִירֵי הַתְּקוּהָ גַם הַיּוֹם מִגִּיד מִשְׁנֵה אֲשִׁיב לָךְ :

המר לרג שבעות

כטו

רְנֹו שְׁמַיִם יוֹם גִּתְנָה כּוֹ דַת יוֹמִים : רְנֹו
 אֶרֶץ רַעֲשָׂה . יוֹם נַעֲקָה אֵל עַל הַר סִנְי . כָּל אִישׁ עִם אִשְׁתּוֹ .
 רָאוּ כְבוֹדוֹ עִם אִתְּנֵי : נִפְשָׁם הוֹד לְבִשְׂתּוֹ : רָמָה מֵאֵד קִרְנָם בְּאֶרְצֵי .
 יוֹנְקֵי שָׂדִים : אֹד עֵינֵי . אֹן רִנָּנוּ . כִּי גִתְנֵנוּ : מִחוּר קִרְנָם :

רנו

אֲלֵפֵי שְׁנָאִנִּים : רִבְבֵי אֱלֹהִים רְבוּתִים . נִטְעִי גַעֲמָנִים : הֵם קָבְלוּ דַת
 לְחַתִּים . יָקָרָה כְּפָנִינִים . כָּסַף מְזֻקָק שְׂכַעֲתִים . קִדְמָה אֲלֵפִים : הִיא
 נִצְיָה : בַּת גְּאוּה . כִּי תִצְאוּ : הִיא לְעֵינִים . רְנֹו
 אֲנֹכִי הָאֵל . זֶה רֵאשׁ דְּבָרֵי צֶדֶק וְאַמֶּת . וְאֲנִי תִנְאֵל . וּבִדְרֵי לְחַתִּוֹת
 וְהַמֶּת : הֵן אֵל תִּתְנַאֵל . פֶּן וְרַעַד אֲבָרִית גַּם אֲצַמַּת . מַעֲשֵׂי יָדַי .
 אֵל תַּעֲבֹד : פֶּן תִּצְבֹּד . חוּם עַל כְּבוֹד . אֶרֶךְ אַפִּים . רְנֹו
 לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם . הָאֵל אֱלֹהֶיךָ עַל הַשָּׁמַיִם . כּוֹר פֶּן תִּאֲסֵם .
 כִּי לֹא יִנְקָה אֵל לְמִכְתָּשׁוֹ : וְנוֹיָהֶם יִשֵּׁם . אֶדְ כִּתְמוֹ עַל כָּל עַם
 רִדְשׁוֹ : וְיִקֵּי כְּפָיִם : אֵל גְּאָמֵן . עַל כָּל זְמַן . כּוֹ טוֹב זְמַן : עַם
 חֵן כְּפָלִים :

רנו

יַחַד עִם שִׁבְתּוֹ . חֲתַעֲנוּ שְׁמֵרוֹ גַּם שִׁישׁוֹ . כִּי הִנֵּה רַבַּת : עֹנֵג וְתַחַת

זמירות

צלה תחכו : כל בן עם כל בת : הן כל מלאכה כל תעשו : כל
איש אפרים . התעורנו . לב רשנו : בה וענו : שיר במצלתים .
רנו

קול האב ואם . שמעה ובכבודם תהר . על חיקה שאם : גם געשות
מאמרם מהר : או תעו בראם : ובטוב ארני תהיה נהר : כנחלי מים .
יעים שלום . עולם הלום : לך יהלום . איש הבינים : רנו
מצות לא תרצח : בינה ודע מצות לא תנאף . וכבוש גוף
ונצח : יצר ולגנוב הון לא תשאף . כשמש הצח . תאיר ולא יחרה
לך האף . וכאור צהרים . על כל דבר . עולם כבר . תורח גבר .
רנו אמיץ ברבים .

רעה הנאנה : בן לענות שוא אל תעמוד עדות אל הוה :
חקיו ומשפטיו קום ולמוד . גם לא תתאנה . ביתו ואת אשתו לא
תחמוד . חוק מתנים . וזרועך . אל ידעך . מושיעך . מיד
רנו מצרים .

הפצו שמעו זאת . קראו בדת אל יום וערב . כודות נגנוות .
בה צוכם או על חירב . בה תובו לחוות . נועם וטוב אל חי
הערב . יוצאי מצרים . התחזקו . בר נשקו . פי תרחקו . מאש
רנו בירים .

זה היום יפה : עשה ארני בו נגילה . חזק עם רפת . בו גענה שיר
נצח סלה . כלבש כות ישה . גם געשה כבוד ותהלה . שיר במצלתים .
בו גענה . תוך מחנה . כל גענה . ונכה רגלים : רנו
קומו שגעלה : ציון אבי אל ראשון אחרון : כי שם יגדה .
אורו ותפארתו עם בשרון . גם או ימלא . פיניו שחוק ולשונו
רון : כל יום פעמים : נגדיל שמו : ונרוממו : על נועמו .
רנו בירו שלים .

בכתוב רנו שמים וגילי ארץ ופצחו תרים רנה . וגמר

זמר נאה לפורים

ל

אלוה : רם בכל עדה : ותמיד הוא בעת צרה : עשות
שמתה וששון ל : יהודים היתה אורה : אלוה
כיום

ביום ומס אנגי ה' : עמלקי לאבד ה' : יהודים גם והפיל ה' :
 בגודלו אשר הורה :
 ראות האל במחשבתו : והשיב לו פעדתו : ודן רשע
 ברשעתו : והצדיק ברוב עזרה : אלות
 הלא שלמה נבואת תם : לבנימן אשר חתם : הלוח שאול
 להבריתם : ומרדכי ברוב הדרה : אלות
 מאר גדלה ישועת אל : אשר עשה לישראל : והצידם ביד
 גאל : עדי שמם בתפארה : אלות
 בכתוב ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר : וגמר

זמר נחם לפורים

לא

שיר אהבה חדש : שירו לאל נאמן : יום מרדכי לכש :
 משי וארנמן : שיר
 מדור לדור אזכור : יום נעשה לי נס : נתן צרור המור : ריחו ביום
 הנץ : משתה לואת אשמור : פדת ואין אנס : יום בן אנג נגש :
 לברות נטע נעמן : שמנה אשר ירש : על קיש בנו הימן :
 שמרי ולא ינום : נדרה שנת מלכי : עליון אשר ירום : האיר אשון
 חשפי : על צוררי יקום : שמע בקול ובכי : און בלב חדש : מוכן
 לאר המן : נתלה בעין חדש : מעשה ידי אמן : שיר
 הן מאמר אסתר : קים דבר פורים : עת חתמו ספר : לעמוד לדור
 דורים : יום מצאו בפר : רדים ונמפרים : נעלה ונתקדש : האב מאר
 רחמן : ואל בנות מקדש : יחיש פדות ומן : שיר
 בכתוב ומאמר אסתר קים דברי הפורים : וגמר

זמר נחם לפורים

לב

אודה לאלי רחמן : הציל עמו מיד המן : אמת ישראל לא אמן :
 אשרי העם אשרי העם שבכה לו : אודה
 בימי מלך אחשורוש : הוקם המן רשע בברוש : השקתו לענהוראש :
 אשרי העם אשרי העם שבכה לו : אודה
 ראה רחום צרת עמו : אבד הצר המן שמו : הרג את עמלק עמו :
 אשרי

זמירות

אֲשֶׁרֵי הָעַם אֲשֶׁרֵי הָעַם שֶׁבָּכָה לוֹ : אֹרֵחַ
 הִדְפָּה מַלְכָּה חֲסִידָה • לִבְקֹשׁ עַד עֵמָה עֲמִידָה • בֶּן הַמִּדְתָּא הַשְּׂמִידָה :
 אֲשֶׁרֵי הָעַם אֲשֶׁרֵי הָעַם שֶׁבָּכָה לוֹ : אֹרֵחַ
 מִרְדְּכֵי בֶן אִישׁ יְמִינִי • אֲשֶׁר הוּא עֲמִיד הַיְמָנִי • בְּשִׂמְחֹת רַב שִׂמְחָנִי •
 אֲשֶׁרֵי הָעַם אֲשֶׁרֵי הָעַם שֶׁבָּכָה לוֹ • אֹרֵחַ
 חֲזָקוֹ אֲמָצוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל • לְהוֹדוֹת וּלְזַמֵּר אֵל • עֲשֵׂה כָּל הַיְשׁוּעוֹת הָאֵל •
 אֲשֶׁרֵי הָעַם אֲשֶׁרֵי הָעַם שֶׁבָּכָה לוֹ • אֹרֵחַ
 בְּכָתוּב אֲשֶׁרֵי הָעַם שֶׁבָּכָה לוֹ אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁוֵּי אֱלֹהָיו •

לג

חמר לפורים כנגונו

אֲזִכִּיר חֲסִדֵי אֵל נְאֻמָּן • אֲשֶׁר רַחַם כְּאֵב רַחֲמָן • עַד יִשְׂרָאֵל עִם לֹא אָמֵן •
 אֲרוּר הָמֵן אֲרוּר הָמֵן הָאֲכֹרֵי • אֹזְבִיר
 בְּשֵׁם אֵל אִמַר וְעֵשָׂה • אֲגִיד אִיךָ הִיָּה מַעֲשֵׂה • בְּיָמֵי מֶלֶךְ עֲזֹ וְקֹשָׁה •
 אֲחֻשׁוּרֶשׁ אֲחֻשׁוּרֶשׁ הִיָּה עָרִי • אֹזְבִיר
 רַחַם לְבוֹ לְדַבֵּר זָמָה • לְהַבִּיא וּשְׂתֵי עֲרֻמָּה • וְתִמְאַן לְאִמַר לָמָּה •
 אֲרָאָה יָפִי אֲרָאָה יָפִי לְעַם נִכְרִי • אֹזְבִיר
 תְּחַבְּמִים גִּירוֹ מִיָּתָה • עַל וּשְׂתֵי וְעַל מַלְכוּתָה • כַּעֲצַת בֶּן הַמִּדְתָּא •
 וּבִסְכָּתָה וּבִסְכָּתָה זָרַח אֹרֵי • אֹזְבִיר
 מִכָּל נָשִׁים אִזוֹ נִבְחָרָה • אֲכַתֵּר פִּתְמָה הִיא בְּרָה • כְּתֵר מַלְכוּת נְחֻעֲמָרָה •
 בְּשַׁנַּת שֶׁבַע בְּשַׁנַּת שֶׁבַע כְּעֵשְׂרִי • אֹזְבִיר
 בְּכָתוּב אֹרֶז וְרוּעַ לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרָאֵל לֵב שִׂמְחָה •

לד

חמר לפורים כנגונו

שִׁירוֹ לִיּוֹי הַגָּלוּ • וּגְבוּרוֹתָיו תִּמְלְלוּ • הוֹצִיא מִמִּים צָלְלוּ • אֵת
 בַּת בְּכַל אֵת בַּת בְּכַל הַשְּׂדוּדָה • שִׁירוֹ
 לַיהוּדִים הִיָּתָה אֹרֵחַ • כְּתוּב עִיר שׁוֹשֵׁן הַכִּיָּרָה • עַל יַד צְפִירַת תְּפָאָרָה •
 יֵאֵשֶׁת חֵיל אֵשֶׁת חֵיל הַכְּבָדָה • שִׁירוֹ
 מִזִּיחַ אֲפִיקִים רָפָה • לְשִׁבוּרֵי לֵב אֲשֶׁר רָפָא • וְאִיבֵיהֶם נִשְׂאוּ תְרַפָּה •
 עִם עֲמֻלָּק עִם עֲמֻלַת הַנְּדוּדָה •
 הַמִּשְׁלַל וּפְחַד עֲמוֹ • מִיַּד אֲרִיָּה הִצִּיל עֲמוֹ • לְעוֹלָמִי עַד נִשְׁגָּב שְׁמוֹ •
 בְּיִשְׂרָאֵל בְּיִשְׂרָאֵל וּבִיהוּדָה • שִׁירוֹ
 כְּכָתוּב •

בכתוב ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר וגמר

לה

אמר לפורים כנגון דיל אסירי זולכווג

שבחות

בנועם שיתי אערודך לך גאלי קך גאלי . בוכרי רוב תסדיך
עשית צור בגללי צור בגללי . והצלת את עדתך מרדת
שחת בלי שחת בלי . אלו אלי מנת חבלי אמה תומיד את גורלי את
גורלי . שבחות

לבש מעיל חרפה ובלמות צדקם להצמיתי להצמיתי . לא זכר משפטי
אל רם אשר הוא תמיד אתי תמיד אתי . ישיב הרע לשררי ונמצא
בעורתי בעורתי . תהלתי ותפארתי אלהי ישועתי ישועתי .
שבחות

מה יעץ בשת לביתו קצות עם אל מחסהו אל מחסהו . וכפר לממן
מקש לא ירע פי בנפשו הוא בנפשו הוא . אזי נגזרה ממעל לבו עם
את בניהו את בניהו . ולמחוץ ראש מבית רשע ערות עד יסודהו
יסודהו . שבחות

כתב מרדכי ואסתר לקים ימי פורים ימי פורים . היות נחנק לדור
אחרון ונזכר לדור דורים לדור דורים . איך רחם אל כגולתו ידידי
הכוריים הכוריים . פרחם אבות על בניו הכשרים הכשרים .
שבחות

כל חסידיו תקעו בף והריעו בקול תודה בקול תודה . לאל סופת
אנקת אביון ומציל את יחידה את יחידה . הן יגאל גאולת עמו עדתו
התמודה התמודה : וישלח את אליה ומשיח בן יהודה בן יהודה .
שבחות

בכתוב הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא . וגמר

לו

כזמון גאס לפורים לבר"ר שמואל לוי תושב ירוסלס ג"ע

שירו

עם זבאי חסירי זמן : ברוד מרדכי וארור הזמן

שירו

מלכי ואלי : הרים גם רגלי . הקדים דחלי . רפאות לא אלמן . שירו
ועת צר תשב . ולוהט קשב . לטובה תשב . מתשבתם רחמן . שירו
אימת

זמירות

אִמְרָה נִדְגְלָתָ , לִבְשָׁה מִמְשַׁלֶּת , אֶסְתֵּר הַמִּתְפַּלְלָת , צַעֲצַנֶת הַמֶּן , שִׁירו
לְטוֹב וְזָכְרו חֲרֻבוֹנָה , וּשְׁפִתוֹם יִשְׁקֵנָה , כִּי יַעֲזֵב נִבְוֹנָה : לַעֲת צַר
מוֹמֵן : שִׁירו

לְשִׂאלָתָה נִתָּן , מִנְגַת בֵּיתָן , תָּלוּ הַמֶּן כְּבִנְתָן , בְּרִשְׁתוֹ אֲשֶׁר טָמֵן , שִׁירו
קָנָא אֵלַי קִנְאָתוֹ : לְהַמֶּן שֵׁנָא דָתוֹ , וּמְרַדְכֵי עַל מִשְׁמַרְתוֹ : מִשְׁנָה
נְאֻמָּן : שִׁירו

רַב שְׁשׂוֹן עִם שְׂמַחָה , בְּחִלּוֹת הַמֶּן וְנִמְחָה , שְׁמוֹ וְעַל עֵץ נָחָה , מַעֲשֵׂה
יְדֵי אֱמֵן : שִׁירו

אֵל יִשְׁלַח מְשִׁיחוֹ נָא : עִם לֹבֶשׂ שְׂמוֹנָה , בְּגָדֵי כְהֻנָּה , יֵשֶׁשׁ וְאַרְבָּמָן , שִׁירו
יָקָה מִתְנֹת , וְהִלְוֵי מִנֹת , וְיִישֶׁר לַעֲנוֹת , מִשְׁכִּיל לְהִמָּן , שִׁירו
חֵי שְׁנֵית קִנְנוֹ : וְכִימֵי בּוֹרִים רְלִנּוּ , מְגֻלּוֹתֵינוּ , שְׁנֵית בְּשָׂרוֹ סִימָן : שִׁירו
לוֹ בְּכָתוּב שִׁירו לִי וְזָכְרו שְׁמוֹ בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם אֵל יוֹם יִשׁוּעָתוֹ .

יוֹם הַנִּסִּים וְהַפִּיּוּקָן , הִיָּה לְסַעֲוֵדָה מִתְקָן , קַח בּוֹס מִלֵּא תַחֲזוּר רִיקָן .
אֵל תִּיַתֵּר יַיִן בְּקִנְקָן : יוֹם

שְׁבֻרוֹת בּוֹס כְּעֵין אֵל שְׁנוּאֵי , אֵד בְּיוֹם זֶה לְטוֹב מְנוּי , יוֹם נֶאֱכָר בּוֹ
צוּם וְעִנּוּי . יוֹם צֵאת בְּנֵים מִמִּצְרָקָן , יוֹם

רָאָה לְשִׁתִּית יַיִן בְּרוּר , עַד יִהְיֶה כְּבִדְדָה צָרוּר , אֵל תִּבְחַן כְּרוּךְ מְאֹרֵד ,
וְזֶה הַקָּן מִעַב הַקָּן , יוֹם

אֵל אִזּוּ הַעִיר אַחְשׁוּרוּשׁ , כִּבְת שְׁלוֹם לְנֹו יִפְרֵשׁ , בְּשִׁמָּן הַטוֹב עַל
הָרֵאשׁ : הוּא הַיּוֹרֵד עַל הַקָּן , יוֹם

בְּכָתוּב בְּשִׁמָּן הַטוֹב עַל הָרֵאשׁ יוֹרֵד עַל הַקָּן וְקָן אֶהְרֵן שְׂוֹרֵר עַל
כִּי מְדוּתוֹ :

לַח זִמְרָה כְּחֵס לְכוּרִים לְמֵן הִילְכוּ יְרֵי קִילְכַנָּא לְכַבּוֹד אֲמוּנָה כְּמִכָּר שְׂמוּאֵל
הַגְּבִיר הַכֵּס כְּסֵר כְּחֵאמֵן כְּדוּיִן כְּמִנּוּיִן כִּי"ד וְחַמ"ד :

וְיִהְיֶה בְּיָמֵי אַחְשׁוּרוּשׁ , גִּבַּר אֶת הַמֶּן שֶׁם לְרֵאשׁ , מְרַדְכֵי לֹא דָרֵשׁ
דָּרֵשׁ : לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְגִדּוּלִים , לְכַנְדָּר לְעֵבֶר אֱלֹלִים ,

נִמְלָא חֲמָה הַמֶּן רָשָׁע , וַיִּן עֲמֻקָּה אֲשֶׁר פִּשְׁעֵי בִקֵּשׁ לְהִשְׁמִיד עִם נוֹשָׁע ,
בְּיָד נֶאֱדָר בְּאֵלִים , מְקִימֵי מַעֲבָר רְלִים ,

נִבְמָרו רַחֲמֵי הָאֵל , לְהַצִּיל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל , עֲשֵׂה כָל הַיְשׁוּעוֹת הָאֵל ,
גְּדוּד